

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- ★ **Neuvoston asetus (EY) N:o 1905/2003, annettu 27 päivänä lokakuuta 2003, lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan furfuryylialkoholin tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta** 1
- Komission asetus (EY) N:o 1906/2003, annettu 30 päivänä lokakuuta 2003, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 8
- Komission asetus (EY) N:o 1907/2003, annettu 30 päivänä lokakuuta 2003, melassin edustavien hintojen ja sen tuonnissa sovellettavien lisätullien vahvistamisesta sokerialalla 10
- Komission asetus (EY) N:o 1908/2003, annettu 30 päivänä lokakuuta 2003, sellaisenaan vietävän valkoisen sokerin ja raakasokerin vientitukien vahvistamisesta 12
- Komission asetus (EY) N:o 1909/2003, annettu 30 päivänä lokakuuta 2003, siirappien ja tiettyjen muiden sellaisenaan vietävien sokerialan tuotteiden vientitukien vahvistamisesta 14
- Komission asetus (EY) N:o 1910/2003, annettu 30 päivänä lokakuuta 2003, tiettyihin kolmansiin maihin vietävän valkoisen sokerin vientituen enimmäismäärän vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1290/2003 tarkoitetun pysyvän tarjouskilpailun osana järjestettävää 12. osittaista tarjouskilpailua varten 17
- Komission asetus (EY) N:o 1911/2003, annettu 30 päivänä lokakuuta 2003, perustamis-sopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin sokerialan tuotteisiin sovellettavien tuen määrien vahvistamisesta 18
- Komission asetus (EY) N:o 1912/2003, annettu 30 päivänä lokakuuta 2003, perustamis-sopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin vilja- ja riisialojen tuotteisiin sovellettavien tukien määrien vahvistamisesta 21
- ★ **Komission asetus (EY) N:o 1913/2003, annettu 30 päivänä lokakuuta 2003, tarjouskilpailun avaamisesta A3-menettelyn mukaisten vientitodistusten myöntämiseksi hedelmä- ja vihannestalalla (tomaatit, appelsiinit, sitruunat, syötäviksi tarkoitetut viinirypäleet, omenat)** 25

Hinta: 18 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

★ Komission asetus (EY) N:o 1914/2003, annettu 30 päivänä lokakuuta 2003, neuvoston asetuksen (EY) N:o 3448/93 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä siltä osin kuin on kyse perustamissopimuksen liitteeseen I kuuluvien tiettyjen perustuotteiden tiettyjen määrien saattamisesta sisäiseen jalostusmenetelyyn ilman taloudellisten edellytysten ennakkotarkastusta annetun asetuksen (EY) N:o 1488/2001 muuttamisesta	27
★ Komission asetus (EY) N:o 1915/2003, annettu 30 päivänä lokakuuta 2003, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 999/2001 liitteiden VII, VIII ja IX muuttamisesta lampaiden ja vuohien kaupan ja tuonnin osalta sekä nautaeläinten, lampaiden ja vuohien tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden toteamisesta johtuvien toimenpiteiden osalta ⁽¹⁾	29
★ Komission asetus (EY) N:o 1916/2003, annettu 30 päivänä lokakuuta 2003, asetuksen (EY) N:o 1555/96 muuttamisesta sen määrän osalta, josta alkaen kurkuista, latva-artisokista, klementiineistä, mandariineista ja appelsiineista kannetaan lisätullia	34
Komission asetus (EY) N:o 1917/2003, annettu 30 päivänä lokakuuta 2003, Botswana, Keniasta, Madagaskarista, Swazimaasta, Zimbabwesta ja Namibiasta peräisin olevien naudanliha-alan tuotteiden tuontitodistuksista annetun asetuksen (EY) N:o 1834/2003 muuttamisesta	36
Komission asetus (EY) N:o 1918/2003, annettu 30 päivänä lokakuuta 2003, maito- ja maitotuotealan vientitukien vahvistamisesta	37
Komission asetus (EY) N:o 1919/2003, annettu 30 päivänä lokakuuta 2003, vilja- ja riisijalosteiden vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta	43
Komission asetus (EY) N:o 1920/2003, annettu 30 päivänä lokakuuta 2003, viljapohjaisten rehuseosten vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta	46
Komission asetus (EY) N:o 1921/2003, annettu 30 päivänä lokakuuta 2003, vilja- ja riisialan tuotantotukien vahvistamisesta	48
Komission asetus (EY) N:o 1922/2003, annettu 30 päivänä lokakuuta 2003, tiettyjen viljajalosteiden vientitodistushakemusten hylkäämisestä	49
Komission asetus (EY) N:o 1923/2003, annettu 30 päivänä lokakuuta 2003, kauran enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1814/2003 tarkoitetun tarjouskilpailun osana	50
★ Neuvoston direktiivi 2003/96/EY, annettu 27 päivänä lokakuuta 2003, energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta ⁽¹⁾	51
★ Komission direktiivi 2003/95/EY, annettu 27 päivänä lokakuuta 2003, elintarvikkeiden muiden lisäaineiden kuin väri- ja makeutusaineiden erityisistä puhtausvaatimuksista annetun direktiivin 96/77/EY muuttamisesta ⁽¹⁾	71

II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista

Komissio

2003/774/EY:

★ Komission päätös, tehty 30 päivänä lokakuuta 2003, tiettyjen käsittelyjen hyväksymisestä patogeenisten mikro-organismien kehittymisen estämiseksi simpukoissa ja merikotiloissa ⁽¹⁾ (tiedoksiannettu numerolla K(2003) 3984)	78
--	----

Euroopan keskuspankki

2003/775/EY:

- ★ Euroopan keskuspankin suuntaviivat, annettu 23 päivänä lokakuuta 2003, Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön 31.3 artiklan perusteella rahaliittoon osallistuvien jäsenvaltioiden valuuttamääräisin käyttövaroin toteuttamia toimia varten (EKP/2003/12) 81

2003/776/EY:

- ★ Euroopan keskuspankin päätös, tehty 23 päivänä lokakuuta 2003, vuonna 2003 liikkeeseen laskettavien metallirahojen määrän hyväksymisestä 19 päivänä joulukuuta 2002 tehdyn päätöksen EKP/2002/12 muuttamisesta (EKP/2003/13) 87

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1905/2003,

annettu 27 päivänä lokakuuta 2003,

lopullisen polkumyöntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan furfuryylialkoholin tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyöntitullin muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96⁽¹⁾, jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 9 artiklan,

ottaa huomioon ehdotuksen, jonka komissio on antanut neuvoo-antavaa komiteaa kuultuaan,

sekä katsoo seuraavaa:

A. MENETTELY

1. Väliaikaiset toimenpiteet

- (1) Komissio otti asetuksella (EY) N:o 781/2003⁽²⁾, jäljempänä 'väliaikaista tullia koskeva asetus', käyttöön väliaikaisen polkumyöntitullin Kiinan kansantasavallasta, jäljempänä 'Kiina', peräisin olevan furfuryylialkoholin tuonnissa; tulli kannetaan paljoustullina 21—181 euroa tonnilta, mikä vastaa vahinkomarginaaleja.

2. Menettelyn jatko

- (2) Väliaikaisen polkumyöntitullin käyttöönoton jälkeen osapuolille ilmoitettiin ne tosiasiat ja huomiot, joihin väliaikaista tullia koskeva asetus perustuu. Jotkin osapuolet esittivät kirjallisia huomautuksia. Komissio tarjosi mahdollisuuden tulla kuulluiksi kaikille sitä pyytäneille asianosaisille osapuolille. Kaikille osapuolille ilmoitettiin niistä olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella aiottiin suositella lopullisen polkumyöntitullin käyttöönottoa ja väliaikaisen tullin vakuutena olevien määrien lopullista kantamista. Osapuolille annettiin myös määräaika, jonka kuluessa ne voivat esittää huomautuksia kyseisen ilmoituksen johdosta.
- (3) Asianosaisten osapuolien suullisesti ja kirjallisesti esittämiä huomautuksia tarkasteltiin ja ne otettiin tarvittaessa lopullisissa päätelmissä huomioon.

- (4) Komissio jatkoi lopullisia päätelmiä varten tarpeelliseksi katsomiensa tietojen hankkimista. Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 10 ja 11 kappaleessa mainittujen yritysten tiloihin tehtyjen tarkastuskäyntien lisäksi on syytä huomata, että väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen seuraavan yhteisön käyttäjän tiloissa tehtiin tarkastus:

— Bakelite AG, Iserlohn-Lethmate, Saksa.

B. TARKASTELEVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAISEN TUOTE

- (5) Koska tarkasteltavana olevasta tuotteesta ja samankaltaisesta tuotteesta ei saatu huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 12—7 kappaleen sisältö ja väliaikaiset päätelmät vahvistetaan.

C. POLKUMYÖNTI

1. Markkinatalouskohtelu

- (6) Päätökseen olla myöntämättä markkinatalouskohtelua kyseisille neljälle yhteistyössä toimineelle kiinalaisviejälle liittyen ei esitetty uutta näyttöä. Tämän vuoksi väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 20 kappaleessa esitetyt päätelmät vahvistetaan.

2. Yksilöllinen kohtelu

- (7) Väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa yksilöllinen kohtelu myönnettiin kolmelle yhteistyössä toimineelle tuottajalle ja evättiin yhdeltä. Yksilöllinen kohtelu myönnettiin tai evättiin perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdassa esitetyt edellytykset huomioon ottaen. Yhteisön tuotannonala epäili, voisiko komissio tukeutua mainittuun artiklaan, sillä se tuli voimaan vasta sen jälkeen, kun kyseessä oleva polkumyöntin vastainen menettely oli aloitettu.

⁽¹⁾ EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1972/2002 (EYVL L 305, 7.11.2002, s. 1).

⁽²⁾ EUVL L 114, 8.5.2003, s. 16.

- (8) Yksilöllisestä kohtelusta päätettiin niiden perusteiden mukaisesti, joita sovellettiin tässä tarkoitettua menettelyä aloitettaessa. Kyseiset perusteet ovat samat kuin perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdassa esitetyt edellytykset, ja ne ovat olleet käytössä usean vuoden ajan. Tämän vuoksi väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa viitattiin perusasetuksen 9 artiklan 5 kohtaan, jossa vahvistetaan pitkäaikainen käytäntö.
- (9) Alustavassa tutkimuksessa komissio epäsi yksilöllisen kohtelun yhteistyössä toimineelta vientiä harjoittavalta kiinalaistuottajalta nimeltä Henan Huilong Chemical Industry Co. Ltd, jäljempänä 'Huilong', joka toimi sekä furfuryylialkoholin tuottajana että kauppiana, koska ei ollut mahdollista määrittää, missä mitassa valtio puuttuu Huilongin liiketoimintaan. Väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 29 kappaleessa kuitenkin edellytetään palaamista tähän kysymykseen tutkimuksen loppuvaiheessa.
- (10) Asianomainen viejä väittää, että alustava päätelmä on väärä ja että sille pitäisi myöntää yksilöllinen kohtelu. Väitteensä tueksi yritys huomauttaa, että valtion suorasta puuttumisesta yrityksen toimintaan ei löydetty näyttöä ja että sen kauppaaman furfuryylialkoholin osuus sen tutkimusajanjakson tuotannosta oli alle viisi prosenttia. Lisäksi osan tästä sen kauppaamasta tuotteesta se oli hankkinut toiselta yhteistyössä toimineelta viejältä, jolle oli jo myönnetty yksilöllinen kohtelu.
- (11) Väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen ei ole löydetty sellaista uutta tietoa, joka osoittaisi valtion puuttuvan Huilongin liiketoimintaan. Huilong on luvannut lopettaa furfuryylialkoholin kauppaamisen, jos sille myönnetään yksilöllinen kohtelu.
- (12) Näin ollen päätellään, että valtio ei puutu Huilongin liiketoimintaan ainakaan merkittävällä tavalla ja, jos puuttuukin, se ei mahdollista toimenpiteiden kiertämistä. Edellä esitetyn perusteella alustavaa tutkimuspäätelmää päätettiin tarkistaa ja myöntää Huilongille yksilöllinen kohtelu.

3. Vertailumaa

- (13) Kyseiset vientiä harjoittavat tuottajat ovat vastustaneet Amerikan yhdysvaltojen valintaa vertailumaaksi ja toistaneet väitteensä, jonka mukaan Thaimaa olisi parempi vaihtoehto. Väitettä on perusteltu sillä, että i) tuotantokustannukset ovat matalammat Thaimaassa; ii) Thaimaa on tärkein EU:hun tuotavan furfuryylialkoholin lähde; ja iii) väitteen esittäjät myöntävät, ettei ole näyttöä siitä, että tuonti Thaimaasta tapahtuisi polkumyyntihinnoin.
- (14) Kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 33 kappaleessa kerrotaan, ainoastaan yksi Amerikan yhdysvalloissa toimiva tuottaja oli valmis toimimaan tutkimuksessa yhteistyössä. Lisäksi vahvistettiin alustavasti, että Amerikan yhdysvallat täytti vertailumalle asetetut soveltuvuusedellytykset.

- (15) Ei ole osoitusta siitä, että Thaimaa tai Etelä-Afrikka, soveltuisi paremmin vertailumaaksi. Vientiä harjoittavat tuottajat eivät toimittaneet muuta näyttöä furfuryylialkoholin tuottajien tuotantokustannuksista Thaimaassa tai Etelä-Afrikassa kuin valituksessa mainittujen ja Eurostatin tilastoimien vientihintojen ekstrapolaatioita. Tämän lisäksi thaimaalainen tuottaja kieltäytyi yhteistyöstä menettelyssä. Tästä syystä katsottiin, ettei kyseisiä maita ollut järkevää käyttää normaaliarvon määrittämiseen, koska niiden osalta ei ollut uskottavaa tai todennettavissa olevaa näyttöä, jonka pohjalta tehdä päätelmiä.
- (16) Näin ollen ja uuden päinvastaisen näytön puuttuessa väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 33 kappaleessa tehty päätelmä vahvistetaan.

4. Polkumyynti

4.1. Normaaliarvo

- (17) Vientiä harjoittavat tuottajat vakuuttivat, että laskennallinen normaaliarvo on liian korkea, jotta sitä voitaisiin pitää kohtuullisena. Tämän väitteen tueksi ne viittaavat Thaimaasta peräisin olevan furfuryylialkoholin matalampiin hintoihin, joita ei väitetä poljetun, sekä valituksen tekijöiden ennen menettelyn aloittamista esittämään matalampaan normaaliarvoon.
- (18) Tältä osin on syytä huomauttaa, että normaaliarvo määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan mukaisesti eli vertailumaasta — tässä tapauksessa Amerikan yhdysvalloista — saatujen tietojen perusteella. Lisäksi todetaan, että laskennallinen normaaliarvo määritettiin sellaisten todellisten hintojen ja kustannusten perusteella, jotka oli asianmukaisesti todennettu Amerikan yhdysvalloissa sijaitsevan, yhteistyössä toimineen furfuryylialkoholin tuottajan tiloissa tehdyssä tarkastuksessa.
- (19) Tämän perusteella katsotaan, että koskei Etelä-Afrikasta eikä Thaimaasta ole saatavilla todennettuja tietoja, Amerikan yhdysvalloissa sijaitsevan furfuryylialkoholin tuottajalta saadut tiedot ovat käytettävissä olevista tiedoista parhaita normaaliarvon määrittämiseen. Näin ollen väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 34 kappaleessa olevat päätelmät vahvistetaan.

4.2. Vientihinta

- (20) Vientihintoja on hiukan oikaistu veloitetuista rahtikustannuksista koskevien sellaisten huomautusten johdosta, joiden tueksi on toimitettu asianmukainen näyttö.
- (21) Vientiä harjoittavat tuottajat vastustivat myös tapaa, jolla vientihinta laskettiin yhteistyöstä kieltäytyneille yrityksille väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 36 kappaleessa esitetyn mukaisesti.

- (22) Tältä osin on syytä muistaa, että yhteistyössä toimimisen aste oli tässä tapauksessa alhainen ja että vientihinnat oli tästä syystä laskettava käytettävissä olevien tietojen perusteella perusasetuksen 18 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa käytettiin sen yhteistyössä toimineen tuottajan hintoja ja määriä, jolta yksilöllinen kohtelu evättiin, siis Huilongin.
- (23) Kyseiselle tuottajalle on sittemmin myönnetty yksilöllinen kohtelu ja sille on laskettu polkumyynnimarginaali sen tutkimusajanjaksolla yhteisöön suuntautuneen myynnin perusteella. Näin ollen yhteistyöstä kieltäytyneiden yritysten viennin arvo oli laskettava uudelleen. Uusi laskutapa perustuu neljän yhteistyössä toimineen viejän yhteisöön suuntautuneen viennin edustavaan määrään. Jotta liiketoimia voitaisiin pitää laskennan kannalta todenmukaisina, 25 prosenttia vientimääristä otettiin tarkastelun kohteeksi. Tähän otokseen sisältyivät neljän yhteistyössä toimineen tuottajan niiden liiketoimien kauppalaskut, joiden keskihinta oli alhaisin. Alhaisimpien myyntihintojen käyttöä pidettiin tarkoituksenmukaisena, koska ei ollut mitään syytä uskoa, että yhteistyöstä kieltäytyneiden yritysten myynti olisi tapahtunut korkeammin hinnoin kuin yhteistyössä toimineiden tuottajien myynti. Edellä esitetyllä tavalla laskettua keskihintaa käytettiin sitten jäännöspolkumyynni- ja vahinkomarginaalin määrittämiseen.

4.3. Vertailu

- (24) Koska asiassa ei esitetty huomautuksia, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 37 kappaleessa esitetty päätelmä vahvistetaan.

4.4. Polkumyynnimarginaali

- (25) Edellä esitettyjä seikkoja vasten tarkasteltuna polkumyynnimarginaalit (ilmaistuina prosentteina cif-tuontihinnasta yhteisön rajalla) ovat nyt seuraavat:

Yritys	Marginaali
Gaoping	93 %
Huilong	90 %
Linzi	78 %
Zhucheng	80 %
Kaikki muut	112 %

D. YHTEISÖN TUOTANNONALA

- (26) Kyseiset neljä yhteistyössä toiminutta viejää väittivät, etteivät Belgiassa sijaitseva Transfurans Chemicals BVBA, jäljempänä 'TFC', ja Alankomaissa sijaitseva International Furan Chemicals BV, jäljempänä 'IFC', muodosta perusasetuksen 5 artiklan 4 kohdan ja 4 artiklan 1 kohdan

määritelmän mukaista yhteisön tuotannonalaa, koska kyseiset yritykset ovat työntekijämäärältään erittäin pieniä ja Dominikaanisessa tasavallassa sijaitsevan, Central Romana Corporation -nimisen yksityisyrittäjän, jäljempänä 'CRC', omistuksessa.

- (27) Näitä väitteitä ei voitu hyväksyä. Ensinnäkin pienillä ja keskisuurilla yrityksillä on luonnollisestikin oikeus tehdä valitus ja ne voivat muodostaa perusasetuksen 5 artiklan 4 kohdan ja 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua yhteisön tuotannonalan.
- (28) Toisekseen, kuten väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 43 kappaleessa todetaan, tutkimuksesta kävi ilmi, että TFC:n tuottama furfuryylialkoholi on peräisin yhteisöstä ja että sen valmistustoimet, valmistusteknologiaan ja -toimiin kohdistuvat investoinnit sekä myynti tapahtuvat yhteisössä. Sitä paitsi se tosiasia, että TFC, IFC ja CRC ovat yhteisen omistuspohjan myötä keskenään etuyhteydessä väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 42 kappaleessa esitetyllä tavalla, ei estä perusasetuksen 5 artiklan 4 kohdan ja 4 artiklan 1 kohdan soveltamista.
- (29) Tämän vuoksi kyseisten vientiä harjoittavien kiinalais-tuottajien esittämät väitteet hylättiin ja vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 44 kappaleessa esitetyt päätelmät.

E. VAHINKO

1. Furfuryylialkoholin kulutus yhteisössä

- (30) Koska kulutuksesta ei ole saatavilla uusia tietoja, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 46—8 kappaleessa esitetyt alustavat päätelmät vahvistetaan.

2. Furfuryylialkoholin tuonti yhteisöön

- (31) Koska furfuryylialkoholin tuonnista yhteisöön ei ole saatavilla uusia tietoja, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 49—3 kappaleessa esitetyt alustavat päätelmät vahvistetaan.

3. Yhteisön tuotannonalan taloudellinen tilanne

- (32) Kyseiset neljä vientiä harjoittavaa kiinalaistuottajaa väittivät, ettei yhteisön tuotannonala kärsinyt vahinkoa, koska suurinta osaa komission määrittelemistä vahingon osoittimista (erityisesti myynnin määrää, myyntihintoja, varastoja, kannattavuutta, kassavirtaa ja investointeja) ei voitu täsmäyttää IFC:n ja/tai TFC:n tarkastettuun ja julistettuun kirjanpitoon. Niiden mukaan erät IFC:n ja/tai TFC:n tarkastettuun kirjanpitoon sisältyvät osoittimet, kuten kannattavuus, varastot ja kassavirta, osoittivat joko kasvavaa kehityssuuntaa tai vakaata tilaa.

(33) On aiheellista muistuttaa, että IFC:n ja TFC:n tarkistettuun ja julkistettuun kirjanitointiin sisältyy muitakin toimintoja kuin tarkasteltavana olevan tuotteen tuotanto. Lisäksi huomautetaan, että IFC:n ja TFC:n tarkistettu ja julkistettu kirjanpito kattaa ajanjakson lokakuusta 2001 syyskuuhun 2002, kun taas väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 4 kappaleessa tarkoitettu tutkimusajanjakso kattaa ajanjakson 1 päivästä heinäkuuta 2001 30 päivään kesäkuuta 2002. Lisäksi todettiin väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 41 ja 44 kappaleessa esitetyn mukaisesti, että TFC on osa liiketoimintayksikköä, jonka muut osat ovat IFC ja CRC. Tästä syystä tiettyjen vahingon osoittimen arvioimiseksi järkevällä tavalla oli välttämätöntä ottaa huomioon tiedot CRC:tä koskevia tietoja. Lisäksi muistutetaan, että väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 105 ja 106 kappaleessa mainittu IFC:n oma kaupankäynti yhteisössä jää tutkimuksen ulkopuolelle, mutta on osa IFC:n tarkastettua tilinpitoa. Edelleen todettakoon, että väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 101—04 kappaleessa mainittu IFC:n vientimyynti sisältyy tarkastettuun kirjanpitoon, kun taas tutkimus kattoi yksinomaan yhteisön tuotannonalan taloudellisen tilanteen yhteisön markkinoiden osalta.

(34) Nämä seikat estävät sen, että vahingon osoittimet johdetaisiin IFC:n ja TFC:n julkistetusta kirjanpidosta neljän vientiä harjoittavan kiinalaistuottajan ehdotuksen mukaisesti. Samoin palautetaan mieliin, että komission päätelmät ovat asianosaisten osapuolten todennettavaksi toimittaman asiakirja-aineiston sisältämien tietojen mukaisia.

(35) Tämän vuoksi vientiä harjoittavien kiinalaistuottajien esittämät väitteet hylättiin ja vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 86—1 kappaleessa esitetyt päätelmät.

F. SYY-YHTEYS

(36) Kyseiset neljä vientiä harjoittavaa kiinalaistuottajaa väittivät, että ei ollut syy-yhteyttä, koska ei ollut vahinkoa. Jos vahinkoa on tapahtunut, ei tuonti Kiinasta vaan tuonti Thaimaasta on vaikuttanut yhteisön tuotannonalan taloudelliseen tilanteeseen.

(37) Vientiä harjoittavat kiinalaistuottajat eivät toimittaneet uutta näyttöä tämän väitteensä tueksi. Tältä osin muistutetaan, että väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 107—11 kappaleessa komissio analysoi perusasetuksen 3 artiklan 7 kohdan mukaisesti kolmansista maista yhteisöön suuntautuneen furfurylialkoholin koko tuonnin muuna tiedossa olevana tekijänä kuin polkumyynnillä tapahtuneena tuontina. Kyseinen analyysi kattoi myös Thaimaasta peräisin olevan tuonnin määrät ja hinnat.

(38) Thaimaan osuus kolmansista maista peräisin olevan furfurylialkoholin tuonnista on noin 96 prosenttia. Thaimaasta yhteisöön tuodun furfurylialkoholin määrä nousi väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 109 kappaleessa kuvatun kehityksen mukaisesti. Lisäksi todettiin, että Thaimaasta peräisin olevan tuonnin hinnat olivat huomattavasti korkeammat kuin vientiä harjoittavien kiinalaistuottajien hinnat (24 prosenttia korkeammat tutkimusajanjaksolla) ja jopa korkeammat kuin yhteisön tuotannonalan hinnat (kuusi prosenttia korkeammat tutkimusajanjaksolla).

(39) Tämän vuoksi vientiä harjoittavien kiinalaistuottajien esittämät väitteet hylättiin ja vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 92—13 kappaleessa esitetyt päätelmät.

G. YHTEISÖN ETU

(40) Vientiä harjoittavat kiinalaistuottajat ja yksi järjestö väittivät, että väliaikaisilla toimenpiteillä on suurempi vaikutus käyttäjiin ja valimoteollisuuteen kuin mitä komissio katsoo päätelmissään. Erityisesti vedottiin siihen, että käyttäjien etu pitäisi asettaa etusijalle ottaen huomioon yhteisön tuotannonalan matala työllisyys verrattuna valimoteollisuuden korkeaan työllisyyteen.

(41) Vientiä harjoittavien kiinalaistuottajien väitteen osalta on huomattava, etteivät kyseiset tuottajat toimittaneet uutta näyttöä, jolla olisi voinut olla merkitystä yhteisön etua tarkasteltaessa. Joka tapauksessa vientiä harjoittavat kiinalaistuottajat eivät käy asianosaisesta osapuolesta yhteisön etua määrittäessä.

(42) Järjestön esittämä väite tutkittiin, vaikka järjestö ei toimittanut tutkimuksessa yhteistyössä eikä toimittanut uutta näyttöä väitteensä tueksi. Tässä tarkoituksessa komissio suoritti ylimääräisen tarkastuksen saksalaisen käyttäjän tiloissa. Tämä perusteellinen tarkastus vahvisti väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 126 kappaleessa esitetyn alustavan analyysin tuloksen sekä sen, että ehdotettujen lopullisten toimenpiteiden kokonaisvaikutus tulee olemaan vähäpätöinen.

(43) Tämän vuoksi vientiä harjoittavien kiinalaistuottajien ja järjestön esittämät väitteet hylättiin ja vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 114—33 kappaleessa esitetyt päätelmät.

H. LOPULLISET TOIMENPITEET

(44) Polkumyyntiä, vahinkoa, syy-yhteyttä ja yhteisön etua koskevien päätelmien perusteella katsotaan, että olisi otettava käyttöön lopulliset polkumyyntitoimenpiteet, jotta Kiinasta peräisin oleva polkumyynnillä tapahtuva tuonti ei aiheuttaisi enempää vahinkoa yhteisön tuotannonalalle.

1. Vahingon korjaava taso

- (45) Alustavasti todettiin, että kymmenen prosentin voittomarginaalia furfuryylialkoholin kokonaislikevaihdoista voitiin pitää sellaisena sopivana vähimmäismääränä, jonka yhteisön tuotannonalan voitiin odottaa kohtuudella saavuttavan ilman vahingollista polkumyyntiä. Tällä voittomarginaalilla yhteisön tuotannonala voisi myös tehdä tarvittavat pitkän aikavälin investoinnit.
- (46) Yhteisön tuotannonala väitti, että väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 136 kappaleessa esitetty kymmenen prosentin voittomarginaali ei vastannut sitä tuottoa, jonka sen voitiin kohtuudella odottaa saavuttavan ilman vahingollista polkumyyntiä, ja ehdotti voittomarginaaliksi vähintään 23,15:tä prosenttia likevaihdoista edellisinä vuosina saavuttamiensa tulosten perusteella.
- (47) Väitteen tutkimiseksi kaikki ne käytettävissä olevat tiedot voittomarginaalista, jota voitaisiin pitää sellaisena sopivana vähimmäismääränä, jonka yhteisön tuotannonala voisi kohtuudella odottaa saavuttavansa ilman vahingollista polkumyyntiä, analysoitiin entistä yksityiskohtaisemmin. Tutkimusajanjaksoa edeltävinä vuosina saadut voitot analysoitiin uudestaan. Todettiin, että aiempina vuosina voitot olivat todellakin olleet paljon suurempia kuin kymmenen prosenttia likevaihdoista. Siksi pääteltiin, että yhteisön tuotannonalan kannattavuuden kehitys ja polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin esiintyminen yhteisön markkinoilla huomioon ottaen oli tutkimusajanjaksoa edeltäneinä kolmena vuotena saavutetun tosiasiallisen keskimääräisen voiton perusteella kohtuullista odottaa 15,17 prosentin voittomarginaalia. Tämä lähestymistapa vastaa täysin vallitsevaa oikeuskäytäntöä, erityisesti tuomiota asiassa EFMA vastaan neuvosto ⁽¹⁾.
- (48) Näin ollen yhteisön tuotannonalan vaatimus 23,15 prosentin voittomarginaalista on hylätty. Edellä esitetyn perusteella komission laskelmia on tarkistettu muutetun voittomarginaalin huomioon ottamiseksi.
- (49) Tätä voittomarginaalin muutosta lukuun ottamatta vahingon korjaava taso laskettiin käyttämällä samaa, väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 137 kappaleessa esitettyä menetelmää. Tämän mukaisesti määritettiin vahinkoa aiheuttamattomat hinnat, jotka kattaisivat yhteisön tuotannonalan tuotantokustannukset ja mahdollistaisivat kohtuullisen voiton tilanteessa, jossa tuonti asianomaisesta maasta ei tapahdu polkumyynnillä. Tarkistettujen laskelmien mukaan vahinkomarginaalien todettiin olevan 8,9—32,1 prosenttia.

2. Lopullisen tullin muoto ja taso

- (50) Koska vahinkomarginaalit olivat pienempiä kuin kaikille asianomaisille vientiä harjoittaville tuottajille määritetyt polkumyntimarginaalit, lopullisen tullin olisi perusasetuksen 9 artiklan 4 kohdan mukaisesti vastattava tasoltaan vahinkomarginaaleja.

(51) Yhteisön tuotannonala pyysi, että lopulliset toimenpiteet otettaisiin käyttöön paljoustullin (euromääräisenä tonnilta) ja (tuontihinnan ja ennalta määrätyn vähimmäishinnan erotuksen suuruuden) muuttuvan tullin yhdistelmän muodossa tai vähimmäistuontihinnan muodossa olevana muuttuvana tullina. Yhteisön tuotannonala väitti edelleen, että viejille määrättyjen tullien välinen ero on niin suuri, että se on omiaan lisäämään tullien kiertämisen riskiä esimerkiksi hyvitysjärjestelyn tai absorption muodossa.

(52) Väitteen selvittämiseksi eri toimenpidemuotoja tarkasteltiin yksityiskohtaisesti. Toimenpiteiden tehoa ajatellen katsottiin, ettei paljoustullin (euromääräisenä tonnilta) ja muuttuvan tullin yhdistelmä eikä muuttuva tulli yksinään riittäisi poistamaan polkumyynnin aiheuttamaa vahinkoa. Ensiksi mainittua käytetään poikkeuksellisesti ja ainoastaan silloin, kun tapauksen erityisolosuhteet, esimerkiksi ilmeinen hintojen manipulointi, sitä edellyttävät, kun taas jälkimmäisestä seuraa automaattisesti ongelmia täytäntönpäntövalvonnan valvonnassa. Kuten väliaikaista tullia koskevassa asetuksessa säädetään, tulli pitäisi ottaa käyttöön euromääräisenä tonnilta, jotta toimenpiteiden teho voidaan taata ja minimoida riski tarkasteltavana olevan tuotteen korvaamisesta samaan yleiseen tuoteluokkaan kuuluvilla tuotteilla (esim. furfuryylillä), varsinkin kun eräissä aiemmissa furfuryyliä koskevissa menettelyissä on havaittu hintojen manipulointia ⁽²⁾.

(53) Yhteistyöstä kieltäytymisen huomattavasta asteesta (40 prosenttia) ja tullin määrien välisestä suuresta erosta johtuvan tullien kiertämisen riskin minimoimiseksi entisestään katsotaan, että tässä tapauksessa tarvitaan erityissäännöksiä polkumyöntullin asianmukaisen soveltamisen varmistamiseksi. Tällaisiin erityissäännöksiin kuuluu pätevän, liitteessä esitettyjen vaatimusten mukaisen kauppalaskun esittäminen jäsenvaltioiden tulliviranomaisille. Ainoastaan ne tavarat, joista on esittää kauppalasku, voidaan ilmoittaa kyseiseen tuottajaan sovellettavalla Taric-lisäkoodilla tuoduiksi. Tuonnista, josta kauppalaskua ei esitetä, kannetaan kaikkiin muihin viejiin sovellettava jäännöspolkumyöntullin. Asianomaisia yrityksiä on kehoitettu raportoimaan säännöllisesti komissiolle, jotta niiden furfuryylialkoholin myyntiä yhteisöön voitaisiin seurata asianmukaisesti. Jos tällaisia raportteja ei toimiteta tai jos niistä käy ilmi, että toimenpiteet eivät riitä poistamaan vahingollisen polkumyynnin vaikutuksia, voi olla tarpeen panna vireille välvaiheen tarkastelu perusasetuksen 11 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

(54) Cif-tuontihinnan perusteella määritetyn vahinkokynnyksen mukaisesti tullit ovat 84—250 euroa tonnilta.

⁽¹⁾ Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-210/95 28. lokakuuta 1999 antama tuomio.

⁽²⁾ EYVL L 328, 22.12.1999, s. 1.

- (55) Polkumyyni- ja vahinkomarginaaleihin tehty korjaus ei vaikuttanut alemmaa tullia koskevan säännön soveltamiseen. Tämän vuoksi vahvistetaan väliaikaista tullia koskevan asetuksen johdanto-osan 138 kappaleessa kuvattu menetelmä polkumyynitullien vahvistamiseksi. Lopulliset tullit ovat seuraavat:

Yritys	Arvon perusteella kannettava polkumyynitulli	Paljoustulli
Gaoping	18,3 %	160 euroa tonnilta
Huilong	17,9 %	156 euroa tonnilta
Linzi	8,9 %	84 euroa tonnilta
Zhucheng	10,3 %	97 euroa tonnilta
Kaikki muut	32,1 %	250 euroa tonnilta

I. VÄLIAIKAISEN TULLIN LOPULLINEN KANTAMINEN

- (56) Koska kyseisten vientiä harjoittavien kiinalaistuottajien osalta todetut polkumyynimarginaalit ovat korkeat ja yhteisön tuotannonalalle aiheutunut vahinko on merkittävä, katsotaan tarpeelliseksi kantaa lopullisesti väliaikaista tullia koskevalla asetuksella (EY) N:o 781/2003 käyttöön otettujen väliaikaisten polkumyynitullien vakuutena olevat määrät käyttöön otettavien lopullisten tullien suuruusina. Koska lopulliset tullit ovat korkeammat kuin väliaikaiset tullit, vain väliaikaisia tullee vastaavat vakuutena olevat määrät olisi kannettava lopullisesti.
- (57) Kaikki näiden yritys kohtaisten polkumyynitullien soveltamiseen liittyvät (esimerkiksi yrityksen nimenmuutoksen tai uusien tuotanto- tai myyntiyksiköiden perustamisen johdosta tehdyt) pyynnöt on toimitettava viipymättä komissiolle ja mukaan on liitettävä kaikki asian kannalta oleelliset tiedot ja erityisesti sellaiset, jotka koskevat esimerkiksi kyseiseen nimenmuutokseen tai kyseisiin tuotanto- tai myyntiyksiköiden muutoksiin mahdollisesti liittyviä yrityksen tuotantotoiminnan sekä kotimarkkinamyynnin ja viennin muutoksia. Tarvittaessa asetusta muutetaan saattamalla yksilöllisten tullien piiriin kuuluvien yritysten luettelo ajan tasalle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen polkumyynitulli Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan ja tällä hetkellä CN-koodiin ex 2932 13 00 (Taric-koodiin 2932 13 00 90) kuuluvan furfuryylialkoholin tuonnissa.

2. Kiinan kansantasavallasta peräisin olevaan tuotteeseen sovellettavan lopullisen polkumyynitullin määrä on seuraava:

Yritys	Polkumyynitullin määrä (euroa tonnilta)	Taric-lisäkoodi
Gaoping Chemical Industry Co. Ltd	160	A442
Linzi Organic Chemical Inc.	84	A440
Zhucheng Huaxiang Chemical Co. Ltd	97	A441
Henan Huilong Chemical Industry Co. Ltd	156	A484
Kaikki muut yritykset	250	A999

3. Edellä 2 kohdassa mainituille neljälle yritykselle vahvistettujen yksilöllisten tullien soveltaminen edellyttää pätevän, liitteessä esitettyjen vaatimusten mukaisen kauppalaskun esittämistä jäsenvaltioiden tulliviranomaisille. Jos tällaista kauppalaskua ei esitetä, asianomaiseen yritykseen sovelletaan kaikkiin muihin yrityksiin sovellettavaa tullia.
4. Jos tavarat ovat vahingoittuneet ennen niiden luovutusta vapaaseen liikkeeseen, mistä syystä niistä tosiasiallisesti maksettua tai maksettavaa hintaa on suhteutettu tullausarvon määrittämiseksi tietyistä yhteisön tullikodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93⁽¹⁾ 145 artiklan mukaisesti, 2 kohdan mukaisesti laskettavaa polkumyynitullia alennetaan prosenttimäärällä, joka vastaa tosiasiallisesti maksetun tai maksettavan hinnan suhteutusta.
5. Jollei toisin säädetä, sovelletaan tulleja koskevia voimassa olevia säännöksiä ja määräyksiä.

2 artikla

Kannetaan lopullisesti komission asetuksen (EY) N:o 781/2003 mukaisten väliaikaisten polkumyynitullien vakuutena olevat määrät Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan ja tällä hetkellä CN-koodiin ex 2932 13 00 (Taric-koodi 2932 13 00 90) kuuluvan furfuryylialkoholin tuonnissa seuraavasti.

Lopullisen polkumyynitullin ylittävät vakuutena olevat määrät vapautetaan. Jos lopulliset tullit ovat korkeammat kuin väliaikaiset tullit, vain väliaikaisia tulleja vastaavat vakuutena olevat määrät kannetaan lopullisesti.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Luxemburgissa 27 päivänä lokakuuta 2003.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
A. MATTEOLI

LIITE

Asetuksen 1 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuun pätevään kauppalaskuun on liitettävä yrityksen työntekijän allekirjoittama vakuutus seuraavasti:

1. Kauppalaskun kirjoittaneen yrityksen työntekijän nimi ja tehtävänimike.
2. Itse vakuutus:

"Allekirjoittanut todistaa, että Kiinan kansantasavallassa toimiva [yrityksen nimi ja osoite] on valmistanut ne [määrä] tällä hetkellä CN-koodiin ex 2932 13 00 (Taric-koodi 2932 13 00 90) kuuluvaa furfuryylialkoholia, jotka tämä lasku kattaa ja jotka on myyty vietäväksi Euroopan yhteisöön, ja vakuuttaa, että tässä laskussa ilmoitetut tiedot ovat täydelliset ja paikkansapitävät."

3. Päivämäärä ja allekirjoitus

⁽¹⁾ EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1335/2003 (EUVL L 187, 26.7.2003, s. 16).

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1906/2003,
annettu 30 päivänä lokakuuta 2003,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1947/2002 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kierroksen monenvälisen kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

- (2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetyille tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 31 päivänä lokakuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 30 päivänä lokakuuta 2003.

Komission puolesta
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Maatalouden pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EYVL L 299, 1.11.2002, s. 17.

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 30 päivänä lokakuuta 2003 annettuun komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	052	67,9
	060	52,8
	096	52,0
	204	59,7
	999	58,1
0707 00 05	052	133,5
	999	133,5
0709 90 70	052	103,2
	204	73,9
	999	88,6
0805 50 10	052	84,7
	204	84,1
	388	58,4
	524	51,3
	528	82,0
	600	76,5
	999	72,8
0806 10 10	052	102,8
	400	198,0
	508	307,1
	999	202,6
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	052	100,2
	060	37,8
	064	43,0
	388	77,2
	400	53,2
	404	83,8
	508	31,9
	720	53,5
	800	165,1
	804	98,6
	999	74,4
0808 20 50	052	108,9
	060	53,7
	064	60,3
	720	43,9
	999	66,7

(¹) Komission asetuksessa (EY) N:o 2020/2001 (EYVL L 273, 16.10.2001, s. 6) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1907/2003,
annettu 30 päivänä lokakuuta 2003,
melassin edustavien hintojen ja sen tuonnissa sovellettavien lisätullien vahvistamisesta sokerialalla**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 19 päivänä kesäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/2001⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 680/2002⁽²⁾,

ottaa huomioon melassin tuontia koskevista yksityiskohtaisista säännöistä sokerialalle ja asetuksen (ETY) N:o 785/68 muuttamisesta 23 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1422/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 79/2003⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 1 artiklan 2 kohdan ja 3 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 1422/95 säädetään, että melassin cif-tuontihinta, jäljempänä 'edustava hinta', vahvistetaan komission asetuksen (ETY) N:o 785/68⁽⁵⁾ mukaisesti. Kyseinen hinta on vahvistettu edellä mainitun asetuksen 1 artiklassa määritellylle vakiolaadulle.
- (2) Melassin edustava hinta lasketaan yhteisön rajanylityspaikalla, joka on tässä tapauksessa Amsterdam. Tämän hinnan laskennan on perustuttava maailmanmarkkinoiden edullisimpiin ostomahdollisuuksiin, jotka määritellään vakiolaadun poikkeamiin mukautettujen pörssikurssien tai markkinahintojen perusteella. Melassin vakiolaatu määritetään asetuksessa (ETY) N:o 785/68.
- (3) Maailmanmarkkinoiden edullisimpia ostomahdollisuuksia määritettäessä on otettava huomioon kaikki tiedot, jotka koskevat maailmanmarkkinoilla tehtyjä tarjouksia, tärkeiden kolmansien maiden markkinoiden hintoja ja kansainvälisessä kaupassa tehtyjä myyntitoimia, joista komissio on saanut tiedon joko jäsenvaltion tai omien kanaviensa kautta. Asetuksen (ETY) N:o 785/68 7 artiklan mukaisesti tämä määrittäminen perustuu usean hinnan keskiarvoon siinä tapauksessa, että tämän keskiarvon katsotaan edustavan markkinoiden todellista suuntausta.
- (4) Tietoja ei oteta huomioon silloin, kun tavara ei ole virheetöntä, kunnollista ja myyntikelpoista, tai silloin, kun tarjouksessa ilmoitettu hinta koskee ainoastaan

pientä määrää, joka ei anna edustavaa käsitystä markkinoista. Tarjoushinnat, joiden ei voida katsoa edustavan markkinoiden todellista suuntausta, on myös hylättävä.

- (5) Jotta melassin vakiolaatua koskevat tiedot olisivat verrattavissa, tarjotun melassin laadun huomioon ottaen hintoja on laskettava tai nostettava asetuksen (ETY) N:o 785/68 6 artiklan soveltamisesta saatujen tulosten mukaisesti.
- (6) Edustava hinta voidaan jättää rajoitetuksi ajaksi poikkeuksellisesti muuttamatta, jos edellisessä edustavan hinnan laskennassa perustana käytetty tarjoushinta ei ole tullut komission tietoon ja jos saatavissa olevat tarjoushinnat, joiden ei voida katsoa edustavan markkinoiden todellista suuntausta, aiheuttaisivat edustaviin hintoihin äkillisiä ja huomattavia muutoksia.
- (7) Jos kyseessä olevan tuotteen käynnistyshinta ja edustava hinta eroavat toisistaan, tuonnille olisi vahvistettava lisätulli asetuksen (EY) N:o 1422/95 3 artiklassa tarkoitettuihin edellytyksiin. Jos tuontitullien kantaminen keskeytetään asetuksen (EY) N:o 1422/95 5 artiklan mukaisesti, näille tulille olisi vahvistettava tietyt määrät.
- (8) Näiden säännösten soveltamisesta seuraa, että kyseisten tuotteiden edustavat hinnat ja niiden tuonnissa sovellettavat lisätullit olisi vahvistettava tämän asetuksen liitteen mukaisesti.
- (9) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat sokerin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Vahvistetaan asetuksen (EY) N:o 1422/95 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden edustavat hinnat ja niiden tuonnissa sovellettavat lisätullit liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 31 päivänä lokakuuta 2003.

⁽¹⁾ EYVL L 178, 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 104, 20.4.2002, s. 26.

⁽³⁾ EYVL L 141, 24.6.1995, s. 12.

⁽⁴⁾ EYVL L 13, 18.1.2003, s. 4.

⁽⁵⁾ EYVL L 145, 27.6.1968, s. 12.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 30 päivänä lokakuuta 2003.

Komission puolesta
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Maatalouden pääjohtaja

LIITE

melassin edustavien hintojen ja sen tuonnissa sovellettavien lisätullien vahvistamisesta sokerialalla 30 päivänä lokakuuta 2003 annettuun komission asetukseen

(EUR)

CN-koodi	Edustava hinta 100 nettokilogrammalla kyseistä tuotetta	Lisätulli 100 nettokilogrammalla kyseistä tuotetta	Tuontitulli 100 nettokilogrammalla kyseistä tuotetta sillä perusteella että tullien kantaminen keskeytetään asetuksen (EY) N:o 1422/95 5 artiklan mukaisesti ⁽²⁾
1703 10 00 ⁽¹⁾	5,78	0,40	—
1703 90 00 ⁽¹⁾	8,73	—	0

⁽¹⁾ Vahvistetaan asetuksen (ETY) N:o 785/68, sellaisena kuin se on muutettuna, 1 artiklassa määritellylle vakiolaadulle.

⁽²⁾ Tämä määrä korvaa, asetuksen (EY) N:o 1422/95 5 artiklan mukaisesti, näille tuotteille vahvistetun yhteisen tullitariffin tullin.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1908/2003,
annettu 30 päivänä lokakuuta 2003,
sellaisenaan vietävän valkoisen sokerin ja raakasokerin vientitukien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 19 päivänä kesäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/2001⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 680/2002⁽²⁾, ja erityisesti sen 27 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 27 artiklan nojalla mainitun asetuksen 1 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja tuotteita koskevien maailmanmarkkinoiden noteerausten tai hintojen ja kyseisten tuotteiden yhteisön hintojen välinen erotus voidaan korvata vientituella.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 mukaan denaturoimattoman ja sellaisenaan viedyn valkoisen sokerin ja raakasokerin tukea vahvistettaessa on otettava huomioon yhteisön ja maailman sokerimarkkinoiden tilanne ja erityisesti mainitun asetuksen 28 artiklassa tarkoitetut hinnat ja kustannukset. Saman artiklan mukaisesti olisi myös otettava huomioon suunniteltuun vientiin liittyvät taloudelliset näkökohdat.
- (3) Raakasokerin tuki on vahvistettava vakiolaadulle. Vakio-laatu määritellään asetuksen (EY) N:o 1260/2001 liitteessä I olevassa II kohdassa. Kyseinen tuki vahvistetaan lisäksi asetuksen (EY) N:o 1260/2001 28 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Kandisokeri määritellään sokerialan vientitukien myöntämisen soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 7 päivänä syyskuuta 1995 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 2135/95⁽³⁾. Tällä tavalla laskettua tuen määrää on lisättyjä maku- tai väriaineita sisältäviin sokereihin sovellettava niiden sakkaroosipitoisuuden perusteella, ja sen vuoksi tuki on vahvistettava tämän pitoisuuden yhtä prosenttia kohden.

- (4) Maailmanmarkkinatilanne tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimukset voivat edellyttää tuen eriyttämistä sokerin määräpaikan mukaan.
- (5) Erityistapauksissa tuen määrä voidaan vahvistaa luonteeltaan tästä poikkeavilla säännöksillä.
- (6) Tuki on vahvistettava joka toinen viikko. Tukea voidaan muuttaa muuna aikana.
- (7) Näiden yksityiskohtaisten sääntöjen soveltamisesta nykyiseen sokerialan markkinatilanteeseen ja erityisesti sokerin noteerauksiin tai hintoihin yhteisössä ja maailmanmarkkinoilla seuraa, että tuki olisi vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitettyjen määrien mukaiseksi.
- (8) Asetuksessa (EY) N:o 1260/2001 ei säädetä varastointikustannusten tasausjärjestelmän jatkumisesta 1 päivästä heinäkuuta 2001 alkaen. Se olisi sen vuoksi otettava huomioon vahvistettaessa tukia, jotka on myönnetty viennin tapahtuessa 30 päivän syyskuuta 2001 jälkeen.
- (9) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat sokerin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 1 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen sellaisenaan vietävien ja denaturoimattomien tuotteiden vientituet vahvistetaan liitteessä esitettyjen määrien mukaisiksi.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 31 päivänä lokakuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 30 päivänä lokakuuta 2003.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 178, 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 104, 20.4.2002, s. 26.

⁽³⁾ EYVL L 214, 8.9.1995, s. 16.

LIITE

SELLAISENAAN VIETÄVIEN VALKOISEN SOKERIN JA RAAKASOKERIN VIENTITUET

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tukimäärä
1701 11 90 9100	S00	euroa/100 kg	45,72 ⁽¹⁾
1701 11 90 9910	S00	euroa/100 kg	45,72 ⁽¹⁾
1701 12 90 9100	S00	euroa/100 kg	45,72 ⁽¹⁾
1701 12 90 9910	S00	euroa/100 kg	45,72 ⁽¹⁾
1701 91 00 9000	S00	euroa / 1 % sakkaroosia × 100 kg (nettopaino)	0,4970
1701 99 10 9100	S00	euroa/100 kg	49,70
1701 99 10 9910	S00	euroa/100 kg	49,70
1701 99 10 9950	S00	euroa/100 kg	49,70
1701 99 90 9100	S00	euroa / 1 % sakkaroosia × 100 kg (nettopaino)	0,4970

Huom. Tuotekoodit sekä A-sarjan määräpaikkakoodit määritellään komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1).

Määräpaikkojen numerokoodit määritellään komission asetuksessa (EY) N:o 1779/2002 (EYVL L 269, 5.10.2002, s. 6).

Muiksi määräpaikoiksi määritellään seuraavat:

S00: Kaikki määräpaikat (kolmannet maat, muut alueet, muonitus ja muut määräpaikat, joihin vienti rinnastetaan vientiin yhteisön ulkopuolelle) lukuun ottamatta Albaniaa, Kroatiaa, Bosnia ja Hertsegovinaa, Serbia ja Montenegroa (mukaan luettuna Kosovo, sellaisena kuin se on määritelty 10 päivänä kesäkuuta 1999 annetussa Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselmassa nro 1244) sekä entistä Jugoslavian tasavaltaa Makedoniaa, paitsi muihin neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/96 1 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin sisältyvä sokeri (EYVL L 297, 21.11.1996, s. 29).

⁽¹⁾ Tätä määrää sovelletaan raakasokeriin, jonka tuottoaste on 92 prosenttia. Jos viedyn raakasokerin tuottoaste poikkeaa 92 prosentista, vientituen määrä lasketaan asetuksen (EY) N:o 1260/2001 28 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1909/2003,
annettu 30 päivänä lokakuuta 2003,**

siirappien ja tiettyjen muiden sellaisenaan vietävien sokerialan tuotteiden vientitukien vahvistamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 19 päivänä kesäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/2001⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 680/2002⁽²⁾, ja erityisesti sen 27 artiklan 5 kohdan toisen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 27 artiklan nojalla mainitun asetuksen 1 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuja tuotteita koskevien maailmanmarkkinoiden noteerausten tai hintojen ja kyseisten tuotteiden yhteisön hintojen välinen erotus voidaan korvata vientituella.
- (2) Sokerialan vientitukien myöntämistä koskevista yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä 7 päivänä syyskuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 2135/95⁽³⁾ 3 artiklan mukaan asetuksen (EY) N:o 1260/2001 1 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen vietyjen tuotteiden tuki sadalta kilogrammalta vastaa sakkaroosipitoisuudella, johon on tarvittaessa lisätty sakkaroosiksi muunnettujen muiden sokerien pitoisuus, kerrottua perusmäärää. Tämä kyseisen tuotteen todettu sakkaroosipitoisuus määritetään asetuksen (EY) N:o 2135/95 3 artiklassa.
- (3) Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 30 artiklan 3 kohdan mukaan sellaisenaan vietyä sorboosia koskevan tuen perusmäärä vastaa tuen perusmäärää, josta on vähennetty neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/2001 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä tiettyjen kemianteollisuudessa käytettävien sokerialan tuotteiden tuotantotuen myöntämisen osalta 27 päivänä kesäkuuta 2001 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1265/2001⁽⁴⁾ mukaisesti jälkimmäisen asetuksen liitteessä luetelluille tuotteille voimassa olevan tuotantotuen sadasosa.
- (4) Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 30 artiklan 1 kohdan mukaan mainitun asetuksen 1 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen muiden sellaisenaan vietyjen tuotteiden tuen perusmäärä vastaa yhtä sadasosaa siitä määrästä, joka saadaan ottaen huomioon muilla kuin

alijäämälueilla sen kuukauden aikana, jolle perusmäärä on vahvistettu, voimassa oleva valkoisen sokerin interventiohinnan ja maailmanmarkkinoilla todettujen valkoisen sokerin noteerausten tai hintojen välinen erotus, sekä ottaen huomioon tarve saavuttaa tasapaino kolmansiihin maihin jalostettuina tavaroina vietäväksi tarkoitettujen yhteisön perustuotteiden käytön ja näiden maiden jalostusliikenteeseen hyväksytyjen tuotteiden käytön välillä.

- (5) Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 30 artiklan 4 kohdan mukaan perusmäärän soveltaminen voidaan rajoittaa tiettyihin mainitun asetuksen 1 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin.
- (6) Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 27 artiklan nojalla voidaan säätää tuesta mainitun asetuksen 1 artiklan 1 kohdan f, g ja h alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden vientiin sellaisenaan; tuen taso on määritettävä sadalta kilogrammalta kuiva-ainetta, ottaen erityisesti huomioon CN-koodiin 1702 30 91 kuuluvien tuotteiden vientiin sovellettava tuki, asetuksen (EY) N:o 1260/2001 1 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden vientiin sovellettava tuki sekä suunniteltuun vientiin liittyvät taloudelliset näkökohdat. Mainitun 1 kohdan f ja g alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuki myönnetään ainoastaan tuotteille, jotka täyttävät asetuksen (EY) N:o 2135/95 5 artiklassa esitetyt edellytykset, ja h alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuki myönnetään ainoastaan tuotteille, jotka täyttävät asetuksen (EY) N:o 2135/95 6 artiklassa esitetyt edellytykset.
- (7) Edellä mainitut tuet on vahvistettava kuukausittain. Tukia voidaan muuttaa muuna aikana.
- (8) Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 27 artiklan 5 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti maailmanmarkkinatilanne tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimukset voivat edellyttää mainitun asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden tuen eriyttämistä määräpaikan mukaan.
- (9) Vuoden 2001 alusta tapahtunut Länsi-Balkanin maista pärisin olevan etuuskohteluun oikeutetun sokerin tuonnin sekä kyseisiin maihin suuntautuvan yhteisön sokerin viennin merkittävä ja nopea kasvu näyttää hyvin keinotekoiselta.

⁽¹⁾ EYVL L 178, 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 104, 20.4.2002, s. 26.

⁽³⁾ EYVL L 214, 8.9.1995, s. 16.

⁽⁴⁾ EYVL L 178, 30.6.2001, s. 63.

- (10) Jotta vältettäisiin vientitukea saaneiden sokerialan tuotteiden jälleentuonnista yhteisöön aiheutuvat väärinkäytökset, on syytä olla vahvistamatta Länsi-Balkanin maille vientitukea tässä asetuksessa tarkoitetuille tuotteille.
- (11) Kun otetaan huomioon nämä tekijät, on syytä vahvistaa kyseisten tuot soveltuvien määrien mukaiseksi.
- (12) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat sokerin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 1 artiklan 1 kohdan d, f, g ja h alakohdassa tarkoitettujen, sellaisenaan vietävien tuotteiden vientiin myönnettävät tuet vahvistetaan tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 31 päivänä lokakuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 30 päivänä lokakuuta 2003.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE

SIIRAPPIEN JA TIETTYJEN MUIDEN SELLAISENAAN VIETÄVIEN SOKERIALAN TUOTTEIDEN VIENTITUET

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä
1702 40 10 9100	S00	EUR/100 kg kuiva-ainetta	49,70 ⁽¹⁾
1702 60 10 9000	S00	EUR/100 kg kuiva-ainetta	49,70 ⁽¹⁾
1702 60 80 9100	S00	EUR/100 kg kuiva-ainetta	94,43 ⁽²⁾
1702 60 95 9000	S00	EUR/1 % sakkaroosia × 100 kg tuotetta nettopaino	0,4970 ⁽³⁾
1702 90 30 9000	S00	EUR/100 kg kuiva-ainetta	49,70 ⁽¹⁾
1702 90 60 9000	S00	EUR/1 % sakkaroosia × 100 kg tuotetta nettopaino	0,4970 ⁽³⁾
1702 90 71 9000	S00	EUR/1 % sakkaroosia × 100 kg tuotetta nettopaino	0,4970 ⁽³⁾
1702 90 99 9900	S00	EUR/1 % sakkaroosia × 100 kg tuotetta nettopaino	0,4970 ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
2106 90 30 9000	S00	EUR/100 kg kuiva-ainetta	49,70 ⁽¹⁾
2106 90 59 9000	S00	EUR/1 % sakkaroosia × 100 kg tuotetta nettopaino	0,4970 ⁽³⁾

Huom: Tuotekoodit sekä A-sarjan määräpaikkakoodit määritellään komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1).

Määräpaikkojen numerokoodit määritellään komission asetuksessa (EY) N:o 1779/2002 (EYVL L 269, 5.10.2002, s. 6).

Muiksi määräpaikoiksi määritellään seuraavat:

S00: Kaikki määräpaikat (kolmannet maat, muut alueet, muonitus ja muut määräpaikat, joihin vienti rinnastetaan vientiin yhteisön ulkopuolelle) lukuun ottamatta Albaniaa, Kroatiaa, Bosnia ja Hertsegovinaa, Serbia ja Montenegroa (mukaan luettuna Kosovo, sellaisena kuin se on määriteltynä 10 päivänä kesäkuuta 1999 annetussa Yhdistyneiden Kansakuntien turvallisuusneuvoston päätöslauselmassa nro 1244) sekä entistä Jugoslavian tasavaltaa Makedoniaa, paitsi muihin neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/96 1 artiklan 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettuihin tuotteisiin sisältyvä sokeri (EYVV L 297, 21.11.1996, s. 29).

⁽¹⁾ Sovelletaan ainoastaan asetuksen (EY) N:o 2135/95 5 artiklassa tarkoitettuihin tuotteisiin.

⁽²⁾ Sovelletaan ainoastaan asetuksen (EY) N:o 2135/95 6 artiklassa tarkoitettuihin tuotteisiin.

⁽³⁾ Perusmäärää ei sovelleta siirappeihin, joiden puhtausaste on alle 85 prosenttia (asetus (EY) N:o 2135/95). Sakkaroosipitoisuus määritetään asetuksen (EY) N:o 2135/95 3 artiklan mukaisesti.

⁽⁴⁾ Määrää ei sovelleta asetuksen (ETY) N:o 3513/92 liitteessä olevassa 2 kohdassa määriteltyyn tuotteeseen (EYVL L 355, 5.12.1992, s. 12).

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1910/2003,
annettu 30 päivänä lokakuuta 2003,**

tiettyihin kolmansiin maihin vietävän valkoisen sokerin vientituen enimmäismäärän vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1290/2003 tarkoitetun pysyvän tarjouskilpailun osana järjestettävää 12. osittaista tarjouskilpailua varten

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 19 päivänä kesäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/2001⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 680/2002⁽²⁾, ja erityisesti sen 27 artiklan 5 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Valkoisen sokerin vientiä koskevasta pysyvästä tarjouskilpailusta vientimaksujen ja/tai vientitukien määrittämiseksi markkinointivuodeksi 2003/2004 18 päivänä heinäkuuta 2002 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1290/2003⁽³⁾, nojalla tämän sokerin tiettyihin kolmansiin maihin vientiä varten järjestetään osittaisia tarjouskilpailuja.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1290/2003 9 artiklan 1 kohdan säännösten mukaan kyseistä osittaista tarjouskilpailua varten vahvistetaan tarvittaessa vientituen enimmäis-

määrä, ottaen erityisesti huomioon yhteisön ja maailmanmarkkinoiden sokerin markkinatilanne ja sen odotettavissa oleva kehitys.

- (3) Tarjousten tarkastelun jälkeen olisi 12. tarjouskilpailusta annettava 1 artiklassa tarkoitetut säännökset.
- (4) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat sokerin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Vahvistetaan vientituen enimmäismääräksi asetuksen (EY) N:o 1290/2003 nojalla järjestetyssä tiettyihin kolmansiin maihin vietävän valkoisen sokerin 12. tarjouskilpailussa 52,808 EUR/100 kg.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 31 päivänä lokakuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 30 päivänä lokakuuta 2003.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 178, 30.6.2001, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 104, 20.4.2002, s. 26.

⁽³⁾ EUVL L 181, 19.7.2003, s. 7.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1911/2003,**annettu 30 päivänä lokakuuta 2003,****perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin sokerialan tuotteisiin sovellettavien tuen määrien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

kuukausien markkinatilannetta ei ole mahdollista vielä varmuudella arvioida.

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 19 päivänä kesäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/2001⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 680/2002⁽²⁾, ja erityisesti sen 27 artiklan 5 kohdan a alakohdan ja 15 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 27 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisesti voidaan kyseisen asetuksen 1 artiklan 1 kohdan a, c, d, f, g ja h alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden kansainvälisten kauppahintojen ja yhteisön hintojen välinen erotus kattaa vientituella, jos kyseiset tuotteet viedään kyseisen asetuksen liitteessä V mainittuina tavaroina. Tiettyjen perustamissopimuksen liitteeseen kuulumattomina tavaroina vietävien maataloustuotteiden vientituen myöntämisyjärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja tuen määrän vahvistamisperusteista 13 päivänä heinäkuuta 2000 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1520/2000⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 740/2003⁽⁴⁾, täsmennetään kyseisistä tuotteista ne, joille olisi vahvistettava niitä asetuksen (EY) N:o 1260/2001 liitteessä I mainittuina tavaroina vietäessä sovellettava tuen määrä.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1520/2000 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti tuen määrä on vahvistettava kuukausittain 100 kilogrammalle kutakin kyseistä perustuotetta.
- (3) Asetuksen (EY) N:o 1260/2001 27 artiklan 3 kohdassa samoin kuin Uruguay'n kierroksen monenvälisen neuvottelujen osana tehdyn maataloutta koskevan sopimuksen 11 artiklassa määrätään, että tavarahan sisältäville tuotteelle myönnettävä vientituki ei saa olla suurempi kuin kyseiseen tuotteeseen sitä sellaisenaan vietäessä sovellettava tuki.
- (4) Tässä asetuksessa vahvistettujen tukien määrien osalta voidaan käyttää ennakkovahvistusta, sillä tulevien

- (5) Perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomiin tavaroihin sisältyville maataloustuotteille myönnettävän vientituen osalta tehdyt maksusitoumukset saattavat vaarantua, jos tuen määrät vahvistetaan ennakolta suureksi. Tämän vuoksi olisi kyseisissä tapauksissa toteutettava suojatoimenpiteitä estämättä silti pitkän aikavälin sopimusten tekoa. Erityisen tuen määrän vahvistaminen niitä tapauksia varten, joissa tuen ennakkovahvistusta käytetään, on toimenpide, jolla kyseisten eri tavoitteiden saavuttaminen mahdollistetaan.

- (6) Virosta peräisin olevien tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden tuontia ja Viroon suuntautuvaa tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden vientiä koskevista yksipuolisista siirtymätoimenpiteistä 2 päivänä kesäkuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1039/2003⁽⁵⁾, Sloveniasta peräisin olevien tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden tuontia ja Sloveniaan suuntautuvaa tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden vientiä koskevista yksipuolisista siirtymätoimenpiteistä 18 päivänä kesäkuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1086/2003⁽⁶⁾, Latviasta peräisin olevien tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden tuontia ja Latviaan suuntautuvaa tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden vientiä koskevista yksipuolisista siirtymätoimenpiteistä 18 päivänä kesäkuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1087/2003⁽⁷⁾, Liettuasta peräisin olevien tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden tuontia ja Liettuun suuntautuvaa tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden vientiä koskevista yksipuolisista siirtymätoimenpiteistä 18 päivänä kesäkuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1088/2003⁽⁸⁾, Slovakian tasavalta peräisin olevien tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden tuontia ja Slovakian tasavaltaan suuntautuvaa tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden vientiä koskevista yksipuolisista siirtymätoimenpiteistä 18 päivänä kesäkuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1089/2003⁽⁹⁾, Tšekin tasavalta peräisin olevien tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden tuontia ja Tšekin tasavaltaan suuntautuvaa tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden vientiä koskevista yksipuolisista siirtymätoimenpiteistä 18 päivänä kesäkuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1090/2003⁽¹⁰⁾, jotka tulivat voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2003, mukaisesti Viroon, Sloveniaan, Latviaan, Liettuun, Slovakiaan tai Tšekin tasavaltaan vietävät perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomat jalostetut maataloustuotteet eivät ole vientitukikelpoisia.

⁽¹⁾ EYVL L 178, 30.6.2001, s. 1.⁽²⁾ EYVL L 104, 20.4.2002, s. 26.⁽³⁾ EYVL L 177, 15.7.2000, s. 1.⁽⁴⁾ EYVL L 106, 29.4.2003, s. 12.⁽⁵⁾ EUVL L 151, 19.6.2003, s. 1.⁽⁶⁾ EUVL L 163, 1.7.2003, s. 1.⁽⁷⁾ EUVL L 163, 1.7.2003, s. 19.⁽⁸⁾ EUVL L 163, 1.7.2003, s. 38.⁽⁹⁾ EUVL L 163, 1.7.2003, s. 56.⁽¹⁰⁾ EUVL L 163, 1.7.2003, s. 73.

- (7) Unkarista peräisin olevien tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden tuontia ja Unkariin suuntautuvaa tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden vientiä koskevista yksipuolisista siirtymätoimenpiteistä 2 päivänä kesäkuuta 2003, annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 999/2003 ⁽¹⁾, joka tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2003, mukaisesti sen 1 artiklan 2 kohdassa mainitut tavarat, joita viedään Unkariin, eivät ole vientitukikelpoisia.
- (8) Maltasta peräisin olevien tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden tuontia ja Maltaansuuntautuvaa tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden vientiä koskevista yksipuolisista siirtymätoimenpiteistä 27 päivänä lokakuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1890/2003 ⁽²⁾, joka tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 2003, mukaisesti Maltaan vietävät perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomat jalostetut maataloustuotteet eivät ole vientitukikelpoisia.

- (9) On varmistettava jatkossakin varojen tiukka hallinnointi ottaen huomioon menoarvot ja varojen saatavuus.
- (10) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat sokerin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1520/2000 liitteessä A ja asetuksen (EY) N:o 1260/2001 1 artiklan 1 ja 2 kohdassa lueteltuihin perustuotteisiin, jotka viedään asetuksen (EY) N:o 1260/2001 liitteessä V lueteltuina tavaroina, sovellettavien tukin määrät vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 31 päivänä lokakuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 30 päivänä lokakuuta 2003.

Komission puolesta

Erkki LIIKANEN

Komission jäsen

⁽¹⁾ EUVL L 146, 13.6.2003, s. 10.

⁽²⁾ EUVL L 278, 29.10.2003, s. 1.

LIITE

perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin sokerialan tuotteisiin sovellettävien tuen määrät 31 päivästä lokakuuta 2003

CN-koodi	Tavaran kuvaus	Tuen määrä EUR/100 kg ⁽¹⁾	
		tuen ennakkovahvistusta käytettäessä	muissa tapauksissa
1701 99 10	Valkoinen sokeri	49,70	49,70

⁽¹⁾ 1 päivästä heinäkuuta 2003 lähtien näitä määriä ei sovelleta perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomiin tavaroihin, joita viedään Viroon, Sloveniaan, Latviaan, Liettuaan, Slovakiaan ja Tšekkiin, tai eikä asetuksen (EY) N:o 999/2003 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuihin tavaroihin, kun niitä viedään Unkariin. Näitä määriä ei sovelleta perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomiin tavaroihin, kun niitä viedään Maltaan 1 päivästä marraskuuta 2003 lähtien.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1912/2003,
annettu 30 päivänä lokakuuta 2003,
perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin vilja- ja riisi-
alojen tuotteisiin sovellettavien tukien määrien vahvistamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1784/2003⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 411/2002⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklan 1 kohdan ja asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklan 1 kohdan mukaan kummankin mainitun asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden maailmanmarkkinoiden ja yhteisön markkinoiden noteerausten tai hintojen ero voidaan kattaa vientituella.
- (2) Tiettyjen perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietävien maataloustuotteiden vientituen myöntämisyjärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja tuen määrän vahvistamisperusteista 13 päivänä heinäkuuta 2000 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1520/2000⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 740/2003⁽⁶⁾, määritellään tuotteet, joille olisi vahvistettava niiden vientiin tapauskohtaisesti sovellettava tuen määrä, joko asetuksen (ETY) N:o 1766/92 liitteessä B tai asetuksen (EY) N:o 3072/95 liitteessä B lueteltuina tavaroina.
- (3) Asetuksen (EY) N:o 1520/2000 4 artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaan tuen määrä 100 kilogrammalle kyseisiä perustuotteita on vahvistettava kullekin kuukaudelle.
- (4) Perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomiin tavaroihin sisältyville maataloustuotteille myönnettävän vientituen osalta tehdyt maksusitoumukset saattavat vaarantua, jos tuen määrät vahvistetaan ennakolta suuriksi. Tämän vuoksi olisi kyseisissä tapauksissa toteutettava suojatoimenpiteitä estämättä silti pitkän aikavälin sopimusten tekoa. Erityisen tuen määrän vahvistaminen niitä tapauksia varten, joissa tuen ennakkovahvistusta käytetään, on toimenpide, jolla kyseisten eri tavoitteiden saavuttaminen mahdollistetaan.
- (5) Neuvoston päätöksessä 87/482/ETY⁽⁷⁾ hyväksytyn Euroopan yhteisön ja Amerikan yhdysvaltojen kesken sovitun makaronivalmisteiden vientiä yhteisöstä Yhdysvaltoihin koskevan järjestelyn johdosta on tarpeen eriyttää CN-koodeihin 1902 11 00 ja 1902 19 kuuluvien tavaroiden tuki niiden määräraikan mukaan.
- (6) Asetuksen (EY) N:o 1520/2000 4 artiklan 3 ja 5 kohdan mukaisesti on tarpeen vahvistaa alennetun tuen määrä ottaen huomioon kyseiseen perustuotteeseen sovellettava neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1722/93⁽⁸⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1786/2001⁽⁹⁾, mukainen tuotantotuen määrä, joka on ollut voimassa tavaroiden oletettuna valmistusajankohtana.
- (7) Alkoholiuomia ei pidetä erityisen herkinä niiden valmistamiseen käytettävien viljojen hinnan vaihteluille. Yhdistyneen kuningaskunnan, Irlannin ja Tanskan liittymissopimuksen 19. pöytäkirjassa kuitenkin määrätään, että on säädettävä tarpeellisista toimenpiteistä, joilla helpotetaan yhteisössä viljellyn viljan käyttöä viljoista valmistettavien alkoholijuomien tuotannossa. Siten on syytä mukauttaa alkoholijuomien muodossa vietyihin viljoihin sovellettavaa vientitukea.
- (8) Virosta peräisin olevien tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden tuontia ja Viroon suuntautuvaa tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden vientiä koskevista yksipuolisista siirtymätoimenpiteistä 2 päivänä kesäkuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1039/2003⁽¹⁰⁾, Sloveniasta peräisin olevien tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden tuontia ja Sloveniaan suuntautuvaa tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden vientiä koskevista yksipuolisista siirtymätoimenpiteistä 18 päivänä kesäkuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1086/2003⁽¹¹⁾, Latviasta peräisin olevien tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden tuontia ja Latviaan suuntautuvaa tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden vientiä koskevista yksipuolisista siirtymätoimenpiteistä 18 päivänä kesäkuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1087/2003⁽¹²⁾, Liettuasta peräisin olevien tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden tuontia ja Liettuun suuntautuvaa tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden vientiä koskevista yksipuolisista siirtymätoimenpiteistä 18 päivänä kesäkuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1088/2003⁽¹³⁾, Slovakian tasavallasta peräisin olevien tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden tuontia ja Slovakian tasavaltaan suuntautuvaa tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden vientiä koskevista yksipuolisista siirtymätoimenpiteistä 18 päivänä kesäkuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EUVL L 270, 21.10.2003, s. 78.

⁽³⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EYVL L 62, 5.3.2002, s. 27.

⁽⁵⁾ EYVL L 117, 15.7.2000, s. 1.

⁽⁶⁾ EUVL L 106, 29.4.2003, s. 12.

⁽⁷⁾ EYVL L 275, 29.9.1987, s. 36.

⁽⁸⁾ EYVL L 159, 1.7.1993, s. 112.

⁽⁹⁾ EYVL L 242, 12.9.2001, s. 3.

⁽¹⁰⁾ EUVL L 151, 19.6.2003, s. 1.

⁽¹¹⁾ EUVL L 163, 1.7.2003, s. 1.

⁽¹²⁾ EUVL L 163, 1.7.2003, s. 19.

⁽¹³⁾ EUVL L 163, 1.7.2003, s. 38.

1089/2003⁽¹⁾, Tšekin tasavalta peräisin olevien tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden tuontia ja Tšekin tasavaltaan suuntautuvaa tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden vientiä koskevista yksipuolisista siirtymätoimenpiteistä 18 päivänä kesäkuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1090/2003⁽²⁾, jotka tulivat voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2003, mukaisesti Viroon, Sloveniaan, Latviaan, Liettuaan, Slovakiaan tai Tšekin tasavaltaan vietävät perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumatonta jalostetut maataloustuotteet eivät ole vientitukikelpoisia.

- (9) Unkarista peräisin olevien tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden tuontia ja Unkariin suuntautuvaa tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden vientiä koskevista yksipuolisista siirtymätoimenpiteistä 2 päivänä kesäkuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 999/2003⁽³⁾, joka tuli voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2003, mukaisesti sen 1 artiklan 2 kohdassa mainitut tavarat, joita viedään Unkariin, eivät ole vientitukikelpoisia.
- (10) Maltasta peräisin olevien tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden tuontia ja Maltaansuuntautuvaa tiettyjen jalostettujen maataloustuotteiden vientiä koskevista yksipuolisista siirtymätoimenpiteistä 27 päivänä lokakuuta 2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1890/2003⁽⁴⁾, joka tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta

2003, mukaisesti Maltaan vietävät perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumatonta jalostetut maataloustuotteet eivät ole vientitukikelpoisia.

- (11) On varmistettava jatkossakin varojen tiukka hallinnointi ottaen huomioon menoarviot ja varojen saatavuus.
- (12) Viljan hallintokomitea ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määräajassa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1520/2000 liitteessä A ja asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklassa tai asetuksen (ETY) N:o 3072/95, sellaisena kuin se on muutettuna, 1 artiklan 1 kohdassa lueteltuihin perustuotteisiin, jotka viedään asetuksen (ETY) N:o 1766/92 liitteessä B tai asetuksen (EY) N:o 3072/95 liitteessä B mainittujen tavaroiden muodossa, sovellettavien tukien määrät vahvistetaan tämän asetuksen liitteessä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 31 päivänä lokakuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 30 päivänä lokakuuta 2003.

Komission puolesta

Erkki LIIKANEN

Komission jäsen

⁽¹⁾ EUVL L 163, 1.7.2003, s. 56.

⁽²⁾ EUVL L 163, 1.7.2003, s. 73.

⁽³⁾ EUVL L 146, 13.6.2003, s. 10.

⁽⁴⁾ EUVL L 278, 29.10.2003, s. 1.

LIITE

perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomina tavaroina vietäviin tiettyihin vilja- ja riisialojen tuotteisiin sovellettavien tukien määrät 31 päivästä lokakuuta 2003

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Tuotteiden kuvaus (1)	Tuen määrä 100 kilogrammalta perustuotetta (2)	
		tuen ennakkovahvistusta käytettäessä	muissa tapauksissa
1001 10 00	Durumvehnä: – vietäessä CN-koodeihin 1902 11 ja 1902 19 kuuluvia tavaroita Amerikan yhdysvaltoihin – muissa tapauksissa	—	—
1001 90 99	Vehnä sekä rukiin sekavilja: – vietäessä CN-koodeihin 1902 11 ja 1902 19 kuuluvia tavaroita Amerikan yhdysvaltoihin – muissa tapauksissa: -- sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 1520/2000 (3) 4 artiklan 5 kohtaa -- vietäessä alaryhmään 2208 (4) kuuluvia tavaroita -- muissa tapauksissa	— — — —	— — — —
1002 00 00	Ruis	—	—
1003 00 90	Ohra – vietäessä alaryhmään 2208 (4) kuuluvia tavaroita – muissa tapauksissa	— —	— —
1004 00 00	Kaura	—	—
1005 90 00	Maissi, käytetty seuraavien tavaroiden muodossa: – tärkkelys: -- sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 1520/2000 (3) 4 artiklan 5 kohtaa -- vietäessä alaryhmään 2208 (4) kuuluvia tavaroita -- muissa tapauksissa – CN-koodeihin 1702 30 51, 1702 30 59, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50, 1702 90 75, 1702 90 79, 2106 90 55 kuuluva glukoosi, glukoosisiirappi, maltodekstriini, maltodekstriinisiiirappi (5): -- sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 1520/2000 (3) 4 artiklan 5 kohtaa -- vietäessä alaryhmään 2208 (4) kuuluvia tavaroita -- muissa tapauksissa – vietäessä alaryhmään 2208 (4) kuuluvia tavaroita – muut (mukaan lukien jalostamaton käyttö) CN-koodiin 1108 13 00 kuuluva perunatärkkelys, joka rinnastetaan maissin jalostuksesta saatavaan tuotteeseen: – sovellettaessa asetuksen (EY) N:o 1520/2000 (3) 4 artiklan 5 kohtaa -- vietäessä alaryhmään 2208 (4) kuuluvia tavaroita – muissa tapauksissa	1,194 — 2,100 0,669 — 1,575 2,100 1,194 — 2,100	1,194 — 2,100 0,669 — 1,575 2,100 1,194 — 2,100

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Tuotteiden kuvaus ⁽¹⁾	Tuen määrä 100 kilogrammalta perustuotetta ⁽²⁾	
		tuen ennakkovahvistusta käytettäessä	muissa tapauksissa
ex 1006 30	Kokonaan hiottu riisi: – lyhytjyväinen – keskipitkäjyväinen – pitkäjyväinen	13,600 13,600 13,600	13,600 13,600 13,600
1006 40 00	Rikkoutuneet riisinjyvät	3,300	3,300
1007 00 90	Durra, ei kuitenkaan kylvämiseen tarkoitettut hybridit	—	—

⁽¹⁾ Käytettyihin jalostettuihin tai niihin rinnastettavien tuotteiden määriin on tarvittaessa sovellettava komission asetuksen (EY) N:o 1520/2000, sellaisena kuin se on muutettuna, liitteessä E olevia kertoimia (EYVL L 177, 15.7.2000, s. 1).

⁽²⁾ 1 päivästä heinäkuuta 2003 lähtien näitä määriä ei sovelleta perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomiin tavaroihin, joita viedään Viroon, Sloveniaan, Latviaan, Liettuaan, Slovakiaan tai Tšekkiin, eikä asetuksen (EY) N:o 999/2003 1 artiklan 2 kohdassa mainittuihin tavaroihin, kun niitä viedään Unkariin. Näitä määriä ei sovelleta perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomiin tavaroihin, kun niitä viedään Maltaan 1 päivästä marraskuuta 2003 lähtien.

⁽³⁾ Kyseisen tavarankoodin CN-koodi on 3505 10 50.

⁽⁴⁾ Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 liitteessä B olevat tuotteet tai asetuksen (ETY) N:o 2825/93 2 artiklassa tarkoitettut tuotteet.

⁽⁵⁾ CN-koodien 1702 30 99, 1702 40 90 ja 1702 60 90 siirapeille, jotka on saatu sekoittamalla glukoosi- ja fruktoosisiirappia, vientituki voidaan myöntää ainoastaan glukoosisiirapin osalta.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1913/2003,
annettu 30 päivänä lokakuuta 2003,**

tarjouskilpailun avaamisesta A3-menettelyn mukaisten vientitodistusten myöntämiseksi hedelmä- ja vihannesalalla (tomatit, appelsiinit, sitruunat, syötäväiksi tarkoitetut viinirypäleet, omenat)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä 28 päivänä lokakuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 47/2003 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 35 artiklan 3 kohdan kolmannen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksessa (EY) N:o 1961/2001 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1176/2002 ⁽⁴⁾, vahvistetaan hedelmä- ja vihannesalan vientitukien soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 2200/96 35 artiklan 1 kohdan mukaisesti yhteisön viemille tuotteille voidaan myöntää vientitukea siinä määrin kuin taloudellisesti merkittävän viennin mahdollistamiseksi on tarpeen ottaen huomioon perustamissopimuksen 300 artiklan mukaisesti tehdyistä sopimuksista johtuvat rajat.
- (3) Asetuksen (EY) N:o 2200/96 35 artiklan 2 kohdan mukaisesti olisi huolehdittava siitä, että tukijärjestelmän myötä aiemmin syntyneet kauppavirrat eivät häiriinny. Tämän vuoksi ja koska hedelmien ja vihannesten vienti on kausiluonteista, on syytä vahvistaa tuotekohtaiset määrät komission asetuksella (ETY) N:o 3846/87 ⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 118/2003 ⁽⁶⁾, vahvistetun maataloustuotteiden vientitukinimikkeistön perusteella. Nämä määrät on jaettava ottaen huomioon kyseisten tuotteiden erilaiset pilaantumisominaisuudet.
- (4) Asetuksen (EY) N:o 2200/96 35 artiklan 4 kohdan mukaisesti tuet on vahvistettava ottaen huomioon tilanne ja kehitysnäkymät toisaalta hedelmistä ja vihanneksista yhteisön markkinoilla maksettavan hinnan ja niiden saatavuuden osalta sekä toisaalta kansainvälisessä kaupassa maksettavien hintojen osalta. On myös otettava huomioon kaupan pitämisen kustannukset ja kuljetuskustannukset sekä suunnitellun viennin taloudelliset tekijät.
- (5) Asetuksen (EY) N:o 2200/96 35 artiklan 5 kohdan mukaan yhteisön markkinoiden hinnat vahvistetaan ottaen huomioon viennin kannalta edullisimmat hinnat.
- (6) Kansainvälisen kaupan tilanne tai tiettyjen markkinoiden erityiset vaatimukset voivat edellyttää tiettyjen tuotteiden vientituen eriyttämistä niiden määräpaikan mukaan.
- (7) Yhteisiä kaupan pitämisen vaatimuksia koskeviin luokkiin ekstra, I ja II kuuluvia tomaatteja, appelsiineja, sitruunoita, syötäväiksi tarkoitettuja viinirypäleitä ja omenoita voidaan tällä hetkellä viedä taloudellisesti merkittäviä määriä.
- (8) Käytettävissä olevien voimavarojen mahdollisimman tehokkaan käytön varmistamiseksi ja yhteisön viennin rakenne huomioon ottaen olisi avattava tarjouskilpailu ja vahvistettava tukien ohjeellinen hinta ja kyseessä olevan kauden tuotemäärät.
- (9) Hedelmien ja vihannesten hallintokomitea ei ole antanut lausuntoaan puheenjohtajansa asettamassa määräajassa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Avataan tarjouskilpailu A3-menettelyn mukaisten vientitodistusten myöntämiseksi. Kyseessä olevat tuotteet, tarjousten jättöaika, ohjeelliset tukimäärät ja tuotemäärät vahvistetaan liitteessä.
2. Komission asetuksen (EY) N:o 1291/2000 ⁽⁷⁾ 16 artiklassa tarkoitettuja elintarvikeavun yhteydessä myönnettyjä todistuksia ei lueta tämän asetuksen liitteessä tarkoitettuihin tukikelpoisiin tuotemääriin.
3. A3-todistusten voimassaoloaika on kaksi kuukautta, sanotun kuitenkin rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 1961/2001 5 artiklan 6 kohdan säännösten soveltamista.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 4 päivänä marraskuuta 2003.

⁽⁷⁾ EYVL L 152, 24.6.2000, s. 1.

⁽¹⁾ EYVL L 297, 21.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 7, 11.1.2003, s. 64.

⁽³⁾ EYVL L 268, 9.10.2001, s. 8.

⁽⁴⁾ EYVL L 170, 29.6.2002, s. 69.

⁽⁵⁾ EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1.

⁽⁶⁾ EYVL L 20, 24.1.2003, s. 3.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 30 päivänä lokakuuta 2003.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE

Tarjouskilpailun avaamisesta A3-menettelyn mukaisten vientitodistusten myöntämiseksi hedelmä- ja vihannesalalla (tomaatit, appelsiinit, sitruunat, syötäviksi tarkoitetut viinirypäleet, omenat)

Tarjosten jättöaika: 4–5 marraskuuta 2003

Tuotekoodi 1 ⁽¹⁾	Määräpaikka ⁽²⁾	Ohjeellinen tukimäärä (eurona/nettotonni)	Tuotemäärät (tonnia)
0702 00 00 9100	F08	25	2 915
0805 10 10 9100 0805 10 30 9100 0805 10 50 9100	F00	20	54 147
0805 50 10 9100	F00	28	11 869
0806 10 10 9100	F00	19	3 299
0808 10 20 9100 0808 10 50 9100 0808 10 90 9100	F04, F09	16	8 346

⁽¹⁾ 1 Tuotekoodit määritellään komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1).

⁽²⁾ A-määräpaikkojen koodit määritellään asetuksen (ETY) N:o 3846/87 liitteessä II. Määräpaikkojen numerokoodit määritellään komission asetuksessa (EY) N:o 2020/2001 (EYVL L 273, 16.10.2001, s. 6). Muiksi määräpaikoiksi määritellään seuraavat:

F00: Kaikki määräpaikat lukuun ottamatta Viroa.

F03: Kaikki määräpaikat lukuun ottamatta Sveitsiä ja Viroa.

F04: Hongkong, Singapore, Malesia, Sri Lanka, Indonesia, Thaimaa, Taiwan, Papua-Uusi-Guinea, Laos, Kambodža, Vietnam, Japani, Uruguay, Paraguay, Argentiina, Meksiko ja Costa Rica.

F08: Kaikki määräpaikat lukuun ottamatta Slovakiaa, Latviaa, Liettuaa, Bulgariaa ja Viroa.

F09: Seuraavat määräpaikat:

- Norja, Islanti, Grönlanti, Färsaaret, Puola, Unkari, Romania, Albania, Bosnia ja Hertsegovina, Kroatia, Slovenia, entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia, Serbia ja Montenegro, Malta, Armenia, Azerbaidžan, Valko-Venäjä, Georgia, Kazakstan, Kirgisia, Moldavia, Venäjä, Tadžikistan, Turkmenistan, Uzbekistan, Ukraina, Saudi-Arabia, Bahrain, Qatar, Oman, Arabiemiirikunnat (Abu Dhabi, Dubai, Sharja, Ajman, Umm al Qaiwain, Ras al Khaima ja Fujaira), Kuwait, Jemen, Syyria, Iran, Jordania, Bolivia, Brasilia, Venezuela, Peru, Panama, Ecuador ja Kolumbia,
- Afrikan valtiot ja alueet lukuun ottamatta Etelä-Afrikkaa,
- komission asetuksen (EY) N:o 800/1999 (EYVL L 102, 17.4.1999, s. 11) 36 artiklassa tarkoitetut määräpaikat.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1914/2003,
annettu 30 päivänä lokakuuta 2003,**

neuvoston asetuksen (EY) N:o 3448/93 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä siltä osin kuin on kyse perustamissopimuksen liitteeseen I kuuluvien tiettyjen perustuotteiden tiettyjen määrien saattamisesta sisäiseen jalostusmenettelyyn ilman taloudellisten edellytysten ennakkotarkastusta annetun asetuksen (EY) N:o 1488/2001 muuttamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

ottaa huomioon tiettyihin maataloustuotteiden valmistuksessa tuotettuihin tavaroihin sovellettavasta kauppajärjestelmästä 6 päivänä joulukuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3448/93 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2580/2000 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 11 artiklan 1 kohdan kolmannen alakohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Asetuksen (EY) N:o 3448/93 11 artiklan 1 kohdassa säädetään, että yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 2700/2000 ⁽⁴⁾, 117 artiklan c kohdassa tarkoitetut taloudelliset edellytykset katsotaan täyttyneiksi tiettyjen perustuotteiden tiettyjen määrien saattamiseksi sisäiseen jalostusmenettelyyn tavaroiden valmistusta varten. Kyseisen säännöksen soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt, joiden avulla voidaan määritellä sisäiseen jalostusmenettelyyn saatettavat maatalouden perustuotteet sekä valvoa ja suunnitella niiden määriä, annetaan asetuksen (EY) N:o 3448/93 16 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

(2) Komission asetusta (EY) N:o 1488/2001 ⁽⁵⁾ olisi muutettava sen selventämiseksi, että sisäiseen jalostusmenettelyyn saatettavien maatalouden perustuotteiden määrittelyssä sekä määrien valvonnassa ja suunnittelussa noudatetaan asetuksen (EY) N:o 3448/93 16 artiklassa tarkoitettuja menettelyjä.

(3) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat perustamissopimuksen liitteeseen I kuulumattomien jalostettujen maataloustuotteiden kauppaa koskevia horisontaalisia kysymyksiä käsittelevän komitean lausunnon mukaiset,

⁽¹⁾ EYVL L 318, 20.12.1993, s. 18.

⁽²⁾ EYVL L 298, 25.11.2000, s. 5.

⁽³⁾ EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 311, 12.12.2000, s. 17.

⁽⁵⁾ EYVL L 196, 20.7.2001, s. 9.

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 1488/2001 seuraavasti:

1) Korvataan 2 artiklan 2 kohta seuraavasti:

”2. Jos tukitarpeet arvioidaan rahoitusvaroja suuremmiksi, yhdistetyn nimikkeistön kahdeksannumeroisella koodilla yksilöityjen tuotteiden määrät määritellään asetuksen (EY) N:o 3448/93 11 artiklan 1 kohdan mukaisesti hankintataseen avulla.”

2) Korvataan 22 artiklan toinen kohta seuraavasti:

”Silloin, kun tukitarpeiden arvioidaan olevan suuremmat kuin käytettävissä olevat rahoitusvarat, ja ottaen huomioon todistuksen muodossa jo myönnetty määrät sekä ne käyttämättömät määrät, joista on ilmoitettu komissiolle tämän asetuksen 25 artiklan mukaisesti, käytettävissä oleva määrä kunkin perustuotteen osalta määritellään asetuksen (EY) N:o 3448/93 11 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Kyseinen määrä julkaistaan toisen kerran *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* viimeistään kunkin vuoden tammikuun 31 päivänä ja kolmannen kerran viimeistään kunkin vuoden toukokuun 31 päivänä.”

3) Korvataan 24 artikla seuraavasti:

”24 artikla

Nopeutettu menettely sisäistä jalostusmenettelyä koskevien todistusten antamiseksi

Koko varainhoitovuoden aikana ja ottaen huomioon todistuksen muodossa jo myönnetty määrät sekä ne käyttämättömät määrät, joista on ilmoitettu komissiolle tämän asetuksen 25 artiklan mukaisesti, käytettävissä oleva määrä voidaan määritellä nopeutetusti kunkin yhdistetyn nimikkeistön kahdeksannumeroisella koodilla yksilöidyn perustuotteen osalta asetuksen (EY) N:o 3448/93 11 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Kyseinen määrä julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Sovelletaan tämän asetuksen 23 artiklan 2—5 kohdan säännöksiä.”

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 30 päivänä lokakuuta 2003.

Komission puolesta

Erkki LIIKANEN

Komission jäsen

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1915/2003,
annettu 30 päivänä lokakuuta 2003,**

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 999/2001 liitteiden VII, VIII ja IX muuttamisesta lampaiden ja vuohien kaupan ja tuonnin osalta sekä nautaeläinten, lampaiden ja vuohien tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden toteamisesta johtuvien toimenpiteiden osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tiettyjen tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden ehkäisyä, valvontaa ja hävittämistä koskevista säännöistä 22 päivänä toukokuuta 2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 999/2001⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1234/2003⁽²⁾, ja erityisesti sen 23 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 999/2001 vahvistetaan nautaeläinten, lampaiden ja vuohien tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden (TSE) ehkäisyä, valvontaa ja hävittämistä koskevat säännöt. Asetuksen 13 artiklan 1 kohdassa ja liitteessä VII säädetään tietyistä toimenpiteistä, jotka on toteutettava mahdollisimman pian TSE:n toteamisen jälkeen. Kyseisten toimenpiteiden tiettyjen osien täytäntöönpanon ennakoidaan aiheuttavan käytännön ongelmia.
- (2) Lampaiden ja vuohien osalta TSE:n toteamisen jälkeen suoritettavaa jälkeläisten jäljittämistä koskevat säännöt olisi rajattava naaraspuolisissa eläimissä todettuihin tapauksiin, koska TSE-tartunnan saaneiden urospuolisten eläinten jälkeläisten jäljittäminen on käytännössä hankalaa ja siitä saatavat edut epävarmoja.
- (3) Nautaeläinten osalta asetuksen (EY) N:o 999/2001 mukaisesti tapauksessa, jossa todetaan naudnan spongiformi enkefalopatia (BSE), BSE-tartunnan saaneiden nautaeläinten kohorttien eläimet on lopetettava ja hävitettävä täydellisesti.
- (4) Toukokuussa 2003 pitämässään yleiskokouksessa Maailman eläintautijärjestö (OIE) päätti, että BSE-tartunnan saaneiden nautaeläinten kohortit voidaan säilyttää elossa siihen asti, kunnes niitä ei enää voida käyttää elintarvikkeiden tuotannossa, edellyttäen että ne hävitetään täydellisesti kuoleman jälkeen.
- (5) OIE:n eläinten terveystieteiden mukaisesti nautaeläinten siemennesteen käyttöä ei ole tarpeen rajoittaa BSE:n vuoksi. BSE:n mahdollisesta vertikaalisesta tartunnasta 18. ja 19. maaliskuuta 1999 antamassaan lausunnossa, jota tarkistettiin 16. toukokuuta 2002, tieteellinen ohjauskomitea totesi olevan epätodennäköistä, että nautaeläinten siemenneste muodostaisi BSE-tartunnan riskitekijän.

- (6) Keinosiemennysasemilla olevat sonnit ovat lisäksi virallisen valvonnan alaisuudessa, mikä tekee mahdolliseksi sen varmistamisen, että ne hävitetään täydellisesti kuoleman jälkeen.
- (7) Lammastiloja, joilla on todettu TSE-tartunta, koskevien rajoitusten poistamisen edellytyksiä olisi laajennettava silloin, kun täytäntöönpanoon liitetään tehostettu TSE-seuranta. Sekatuotantotilojen vuohien lisäämistä koskevia sääntöjä olisi muutettava vastaavasti.
- (8) Semiresistenttien uuhien siirtäminen rajoitusten alaisten tilojen välillä olisi sallittava, jotta helpotetaan tartunnan saaneiden katraiden korvaamiseen liittyviä tiettyjä alueellisia vaikeuksia.
- (9) Uusiin sääntöihin siirtymisen helpottamiseksi ajanjaksoa, jona tiettyjen eläinten hävittämistä koskevan poikkeuksen soveltaminen sallitaan sellaisten lammasrotujen tai -tilojen osalta, joilla ARR-alleelin esiintyminen on vähäistä, olisi pidennettävä kahdesta vuodesta kolmeen vuoteen.
- (10) Asetuksen (EY) N:o 999/2001 liitteissä VIII ja IX säädetään jalostukseen tarkoitettujen lampaiden ja vuohien kaupan ja tuonnin edellytyksistä. Näitä edellytyksiä olisi selkiytettävä.
- (11) Tästä syystä asetusta (EY) N:o 999/2001 olisi muutettava vastaavasti.
- (12) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat elintarvikkeiden ja eläinten terveyttä koskevan pusevan komitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetuksen (EY) N:o 999/2001 liitteet VII, VIII ja IX tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

⁽¹⁾ EYVL L 147, 31.5.2001, s. 1.
⁽²⁾ EUVL L 173, 11.7.2003, s. 6.

Tämä asetus tulee voimaan kolmantena päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 30 päivänä lokakuuta 2003.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

LIITE

Muutetaan liitteet VII, VIII ja IX seuraavasti:

1) Korvataan liite VII seuraavasti:

”LIITE VII

TARTTUVIEN SPONGIFORMISTEN ENKEFALOPATIOIDEN HÄVITTÄMINEN

1. Asetuksen 13 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettussa tutkimuksessa on selvitettävä:
  - a) nautaeläimien osalta:
    - kaikki sairaaksi todetun eläimen kanssa samalla tilalla olevat muut märehitjät,
    - sairaaksi todetun naaraspuolisen eläimen jälkeläiset, jotka ovat syntyneet emän kliinisten oireiden toteamisen jälkeen tai kahden vuoden sisällä sitä ennen,
    - kaikki sairaaksi todetun eläimen kohortin eläimet,
    - sairauden mahdollinen alkuperä,
    - muut eläimet sairaaksi todetun eläimen tilalla tai muilla sellaisilla tiloilla, joille TSE:n taudinaiheuttaja on saattanut levitä tai jotka ovat saattaneet altistua samalle rehulle tai samalle saastuntalähteelle,
    - mahdollisesti saastuneen rehun tai muun materiaalin siirrot tai muut tartuntakeinot, jotka ovat voineet siirtää TSE:n taudinaiheuttajan kyseessä olevalle tilalle tai sieltä muualle;
  - b) lampaiden ja vuohien osalta:
    - kaikki sairaaksi todetun eläimen tilalla olevat muut märehitjät kuin lampaat ja vuohet,
    - sairaaksi todetun naaraspuolisen eläimen vanhemmat, kaikki alkiot, munasolut ja viimeiset jälkeläiset, sikäli kuin ne ovat tunnistettavissa,
    - kaikki sairaaksi todetun eläimen tilalla olevat muut lampaat ja vuohet toisessa luettelماكohdassa tarkoitettujen eläinten lisäksi,
    - taudin mahdollinen alkuperä ja muut tilat, joilla on TSE:n taudinaiheuttajan mahdollisesti tartuttamia eläimiä, alkiota tai munasoluja tai jotka ovat saaneet samaa rehua tai altistuneet samalle saastuntalähteelle,
    - mahdollisesti saastuneen rehun tai muun materiaalin siirrot tai muut tartuntakeinot, jotka ovat voineet siirtää BSE:n taudinaiheuttajan kyseessä olevalle tilalle tai sieltä muualle.
2. Asetuksen 13 artiklan 1 kohdan c alakohdassa säädettyihin toimenpiteisiin on sisällyttävä vähintään seuraavat:
  - a) Jos nautaeläimessä on todettu BSE-tauti, 1 kohdan a alakohdan ensimmäisessä, toisessa ja kolmannessa luettelماكohdassa tarkoitettussa tutkimuksessa tunnistetut nautaeläimet lopetetaan ja hävitetään täydellisesti; jäsenvaltio voi kuitenkin päättää
    - olla lopettamatta ja hävittämättä epidemiologisen tilanteen ja eläinten jäljitettävyyden perusteella 1 kohdan a alakohdan ensimmäisessä luettelماكohdassa tarkoitettuja kaikkia sairaaksi todetun eläimen tilalla olevia nautaeläimiä,
    - siirtää 1 kohdan a alakohdan kolmannessa luettelماكohdassa tarkoitettujen kohorttien eläinten lopettamista ja hävittämistä siihen asti, kun eläimiä ei enää voida käyttää elintarvikkeiden tuotannossa, kun on kyse jatkuvasti keinosiemennysasemilla olevista sonneista ja voidaan varmistaa, että ne hävitetään täydellisesti kuoleman jälkeen.
  - b) Jos lampaassa tai vuohessa on todettu TSE-tauti, 1 päivästä lokakuuta 2003 lähtien toimivaltaisen viranomaisen päätöksen mukaisesti
    - i) 1 kohdan b alakohdan toisessa ja kolmannessa luettelماكohdassa tarkoitettussa tutkimuksessa tunnistetut kaikki eläimet lopetetaan ja hävitetään täydellisesti sekä alkiot ja munasolut hävitetään täydellisesti; tai
    - ii) kaikki 1 kohdan b alakohdan toisessa ja kolmannessa luettelماكohdassa tarkoitettussa tutkimuksessa tunnistetut eläimet lopetetaan ja hävitetään täydellisesti sekä alkiot ja munasolut hävitetään täydellisesti, lukuun ottamatta:
      - jalostuspäsejä, jotka ovat ARR/ARR-genotyyppiä,
      - jalostusuuhia, joilla on vähintään yksi ARR-alleeli, mutta ei ainoatakaan VRQ-alleelia,
      - lampaita, joilla on vähintään yksi ARR-alleeli ja jotka on tarkoitettu yksinomaan teurastettaviksi;
    - iii) siinä tapauksessa, että tartunnan saanut eläin on tuotu kyseiselle tilalle muulta tilalta, jäsenvaltio voi päättää tapauksen mukaan, toteuttaako se hävittämistoimenpiteitä alkuperätilalla vai tilalla, jossa tartunta todettiin, vai molemmissa. Jos yhteislaidunta on käyttänyt useampi kuin yksi karja, jäsenvaltiot voivat kaikki epidemiologiset tekijät aiheellisesti huomioon otettuaan päättää rajoittaa kyseiset hävittämistoimenpiteet koskemaan vain yhtä karjaa.
  - c) Jos lampaassa tai vuohessa on todettu BSE-tauti, kaikki 1 kohdan b alakohdan toisesta viidenteen luettelماكohdassa tarkoitettussa tutkimuksessa tunnistetut eläimet lopetetaan ja hävitetään täydellisesti sekä alkiot ja munasolut hävitetään täydellisesti.

- 3.1 Tiloille, joilla on hävitetty eläimiä 2 kohdan b alakohdan i tai ii alakohdan mukaisesti, saa tuoda ainoastaan seuraavia eläimiä:
- urospuolisia lampaita, jotka ovat ARR/ARR-genotyyppejä;
  - naaraspuolisia lampaita, joilla on vähintään yksi ARR-alleeli mutta ei yhtään VRQ-alleelia;
  - vuohia, jos
    - tilalla ei ole muita jalostuslampaita kuin a ja b alakohdassa tarkoitettuja,
    - kaikki eläintilat on puhdistettu ja desinfoitu perusteellisesti karjan hävittämisen jälkeen,
    - tilalla toteutetaan tehostettuja TSE:n seurantatoimia, mukaan luettuna kaikkien yli 18 kuukauden ikäisten teurastettujen ja tiloilla kuolleiden vuohien testaus.
- 3.2 Tiloilla, joilla on toteutettu 2 kohdan b alakohdan i tai ii alakohdan mukaisia hävittämistoimia, saa käyttää ainoastaan seuraavanlaisista siemennestettä ja seuraavanlaisia alkioita:
- ARR/ARR-genotyypin pössien siemennestettä;
  - alkioita, joissa on vähintään yksi ARR-alleeli mutta ei yhtään VRQ-alleelia.
4. Jos tunnetun genotyypin lampaita on vaikea korvata, jäsenvaltiot voivat päättää sallia siirtymäkauden aikana, joka päättyy 1 päivänä tammikuuta 2006, ja poiketen siitä, mitä 3.1 kohdan b alakohdassa olevassa rajoituksessa säädetään, genotyypiltään tuntemattomien uuhikaritsien, jotka eivät ole tiineinä, tuonnin 2 kohdan b alakohdan i ja ii luetelmakohdassa mainituille tiloille.
5. Kun tilalla on toteutettu 2 kohdan b alakohdan i ja ii luetelmakohdassa tarkoitettut toimet,
- ARR/ARR-genotyypin lampaiden siirtämiseen tilalta muualle ei sovelleta mitään rajoituksia;
  - lampaita, joilla on vain yksi ARR-alleeli, saa siirtää tilalta muualle ainoastaan suoraan teurastettaviksi ihmisravinnoksi tai hävittämistarkoituksessa; uuhia, joilla on vain yksi ARR-alleeli mutta ei yhtään VRQ-alleelia, voidaan kuitenkin siirtää muille tiloille, joille on asetettu rajoitus 2 kohdan b alakohdan ii alakohdan mukaisesti toteutettujen toimenpiteiden johdosta;
  - muiden genotyyppien lampaita saa siirtää tilalta muualle ainoastaan hävittämistarkoituksessa.
6. Edellä 3.1, 3.2 ja 5 kohdassa mainittujen poikkeusten soveltamista jatketaan tiloilla kolmen vuoden ajan siitä päivästä, kun
- tilan kaikki lampaat on luokiteltu ARR/ARR-genotyypiksi; tai
  - eläintiloissa viimeksi on pidetty lampaita tai vuohia; tai
  - tehostettu TSE:n seuranta alkoi 3.1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua tapauksessa; tai
  - tilan kaikki jalostuspässit ovat ARR/ARR-genotyyppejä ja kaikilla jalostusuuhilla on vähintään yksi ARR-alleeli mutta ei yhtään VRQ-alleelia, edellyttäen että tänä aikana suoritetaan kaikkien yli 18 kuukauden ikäisten teurastettujen ja tiloilla kuolleiden lampaiden TSE-testaus, jonka tulokset ovat negatiiviset.
7. Jos ARR-alleelia esiintyy tietyssä rodussa tai koko tilalla vain vähän tai näiden toimenpiteiden katsotaan olevan tarpeellisia sisäsiitoksen välttämiseksi, jäsenvaltio voi päättää
- lykätä enintään kolmella vuodella 2 kohdan b alakohdan i ja ii alakohdassa tarkoitettua eläinten hävittämistä;
  - sallia muiden kuin 3 kohdassa tarkoitettujen lampaiden tuonnin 2 kohdan b alakohdan i ja ii alakohdassa tarkoitetuille tiloille, jos eläimillä ei ole VRQ-alleelia.
8. Jäsenvaltioiden, jotka soveltavat 4 ja 7 kohdassa säädettyjä poikkeuksia, on annettava komissiolle selvitys poikkeusten myöntämiselle asettamistaan ehdoista ja perusteista.”.
- 2) Korvataan liitteessä VIII olevan A luvun I osan ensimmäisen kohdan a alakohta seuraavasti:
- ”a) jalostuslampaiden ja -vuohien on:
- oltava pidetty syntymästään lähtien tai kolmen viime vuoden ajan tilalla tai tiloilla, jotka ovat täyttäneet seuraavat vaatimukset vähintään kolmen vuoden ajan:
    - tila kuuluu säännöllisten virallisten eläinlääkärintarkastusten piiriin,
    - tilan eläimet on merkitty,
    - tilalla ei ole todettu yhtään scrapie-tapausta,
    - teurastettavaksi tarkoitettujen vanhojen naaraseläinten tarkastetaan tilalla näyttein,
    - tilalle tuodaan naaraspuolisia eläimiä vain tiloilta, jotka täyttävät samat vaatimukset; tai

ii) oltava 1 päivästä lokakuuta 2003 lähtien ARR/ARR-prioniproteiinin genotyypin lampaista, jotka määritellään komission päätöksen 2002/1003/EY (*) liitteessä I.

Jos ne on tarkoitettu jäsenvaltioon, jonka koko alueeseen tai sen osaan sovelletaan b tai c alakohdan säännöksiä, niiden on täytettävä yleiset tai erityiset lisätakeet, jotka on määritelty 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

(*) EYVL L 349, 24.12.2002, s. 105.”.

3) Korvataan liitteessä IX oleva E luku seuraavasti:

”E LUKU

Lampaiden ja vuohien tuonti

Yhteisöön 1 päivän lokakuuta 2003 jälkeen suuntautuvan lampaiden ja vuohien tuonnin ehtona on sellaisen eläinten terveystodistuksen esittäminen, jossa vahvistetaan, että

- a) eläimet ovat syntyneet ja niitä on kasvatettu yhtäjaksoisesti tiloilla, joilla ei ole koskaan todettu yhtään scrapie-tapausta, ja kun on kyse jalostuslampaista, ne täyttävät liitteessä VIII olevan A luvun I osan ensimmäisen kohdan a alakohdan i alakohdassa esitetyt vaatimukset; tai
- b) eläimet ovat ARR/ARR-prioniproteiinin genotyypin lampaista, jotka määritellään komission päätöksen 2002/1003/EY liitteessä I, ja ne ovat peräisin tilalta, jolla viimeksi kuluneiden kuuden kuukauden aikana ei ole ilmoitettu yhdestäkään scrapie-tapauksesta.

Jos ne on tarkoitettu jäsenvaltioon, jonka koko alueeseen tai sen osaan sovelletaan liitteessä VIII olevan A luvun I osan ensimmäisen kohdan b tai c alakohdan säännöksiä, niiden on täytettävä yleiset tai erityiset lisätakeet, jotka on määritelty 24 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.”.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1916/2003,
annettu 30 päivänä lokakuuta 2003,**

asetuksen (EY) N:o 1555/96 muuttamisesta sen määrän osalta, josta alkaen kurkuista, latva-artistokista, klementiineistä, mandariineista ja appelsiineista kannetaan lisätullia

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä 28 päivänä lokakuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 47/2003⁽²⁾, ja erityisesti sen 33 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Lisätuontitullien soveltamista hedelmä- ja vihannesalalla koskevan järjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 30 päivänä heinäkuuta 1996 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 1555/96⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1740/2003⁽⁴⁾, säädetään sen liitteessä mainittavien tuotteiden tuonnin valvonnasta. Valvonta tapahtuu tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1335/2003⁽⁶⁾, 308 d artiklassa säädettyjen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti.

- (2) Uruguayn kierroksen monenvälisen kauppaneuvotte-
lujen yhteydessä tehdyn maataloussopimuksen⁽⁷⁾ 5 artiklan 4 kohdan soveltamiseksi ja vuosilta 2000, 2001 ja 2002 saatavilla olevien viimeisimpien tietojen perusteella olisi muutettava määrää, josta alkaen kurkuista, latva-artistokista, klementiineistä, mandariineista ja appelsiineista aletaan kantaa lisätullia.
- (3) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat hedelmien ja vihannesten hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1555/96 liite tämän asetuksen liitteessä olevalla tekstillä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan 1 päivästä marraskuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 30 päivänä lokakuuta 2003.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 297, 21.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 7, 11.1.2003, s. 64.

⁽³⁾ EYVL L 193, 3.8.1996, s. 1.

⁽⁴⁾ EUVL L 249, 1.10.2003, s. 43.

⁽⁵⁾ EYVL L 253, 11.10.1993, s. 1.

⁽⁶⁾ EUVL L 187, 26.7.2003, s. 16.

⁽⁷⁾ EYVL L 336, 23.12.1994, s. 22.

LIITE

”LIITE

Tavaran kuvauksen sanamuotoa on pidettävä ainoastaan ohjeellisena, sanotun kuitenkaan rajoittamatta yhdistetyn nimityslistän tulkintasääntöjen soveltamista. Lisätullien soveltamisala määräytyy tässä liitteessä CN-koodien sisällön mukaan, sellaisena kuin ne ovat tämän asetuksen antamishetkellä. Jos CN-koodin edessä on ex-etuliite, lisätullien soveltamisala määräytyy sekä CN-koodin että sitä vastaavan soveltamisjakson perusteella.

Järjestysnumero	CN-koodi	Tavaran kuvaus	Soveltamisjakso	Määrä, josta alkaen kannetaan lisätullia (tonnia)
78.0015	ex 0702 00 00	Tomaatit	— 1. lokakuuta—31. maaliskuuta	182 801
78.0020			— 1. huhtikuuta—30. syyskuuta	25 438
78.0065	ex 0707 00 05	Kurkut	— 1. toukokuuta—31. lokakuuta	36 176
78.0075			— 1. marraskuuta—30. huhtikuuta	13 824
78.0085	ex 0709 10 00	Latva-artisokat	— 1. marraskuuta—30. kesäkuuta	1 353
78.0100	0709 90 70	Kesäkurpitsat	— 1. tammikuuta—31. joulukuuta	50 201
78.0110	ex 0805 10 10 ex 0805 10 30 ex 0805 10 50	Appelsiinit	— 1. joulukuuta—31. toukokuuta	403 222
78.0120	ex 0805 20 10	Klementiinit	— 1. marraskuuta alkaen helmikuun loppuun	164 111
78.0130	ex 0805 20 30 ex 0805 20 50 ex 0805 20 70 ex 0805 20 90	Mandariinit (myös tangeriinit ja satsumat); wilkingit ja muut niiden kaltaiset sitrushedelmähybridit	— 1. marraskuuta alkaen helmikuun loppuun	89 273
78.0155	ex 0805 50 10	Sitruunat	— 1. kesäkuuta—31. joulukuuta	183 211
78.0160			— 1. tammikuuta—31. toukokuuta	63 096
78.0170	ex 0806 10 10	Syötäväksi tarkoitetut viinirypäleet	— 21. heinäkuuta—20. marraskuuta	62 108
78.0175	ex 0808 10 20 ex 0808 10 50 ex 0808 10 90	Omenat	— 1. tammikuuta—31. elokuuta	642 617
78.0180			— 1. syyskuuta—31. joulukuuta	42 076
78.0220	ex 0808 20 50	Päärynät	— 1. tammikuuta—30. huhtikuuta	212 016
78.0235			— 1. heinäkuuta—31. joulukuuta	84 984
78.0250	ex 0809 10 00	Aprikoosit	— 1. kesäkuuta—31. heinäkuuta	24 312
78.0265	ex 0809 20 95	Kirsikat (muut kuin hapankirsikat)	— 21. toukokuuta—10. elokuuta	62 483
78.0270	ex 0809 30	Persikat, myös nektariinit	— 11. kesäkuuta—30. syyskuuta	113 101
78.0280	ex 0809 40 05	Luumut	— 11. kesäkuuta—30. syyskuuta	18 236”

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1917/2003,
annettu 30 päivänä lokakuuta 2003,**

**Botswanasta, Keniasta, Madagaskarista, Swazimaasta, Zimbabwesta ja Namibiasta peräisin olevien
naudanliha-alan tuotteiden tuontitodistuksista annettu asetuksen (EY) N:o 1834/2003 muuttami-
sesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioista (AKT-valtioista) peräisin oleviin maataloustuotteisiin ja niiden jalostamisessa saatuihin tavaroihin sovellettavasta järjestelystä ja asetuksen (EY) N:o 1706/98 kumoamisesta 10 päivänä joulukuuta 2002 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2286/2002⁽¹⁾ ja erityisesti sen 5 artiklan,

ottaa huomioon Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtioista (AKT-valtioista) peräisin oleviin maataloustuotteisiin ja niiden jalostamisessa saatuihin tavaroihin sovellettavasta järjestelystä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1706/98 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä naudanliha-alalla ja asetuksen (EY) N:o 589/96 kumoamisesta 9 päivänä syyskuuta 1998 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1918/98⁽²⁾ ja erityisesti sen 4 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen asetuksen (EY) N:o 1918/98 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen määrien ilmoittamisen yhteydessä tekemän hallinnollisen virheen vuoksi Botswanasta, Keniasta, Madagaskarista, Swazimaasta, Zimbabwesta ja Namibiasta peräisin olevien naudanliha-alan tuotteiden tuontitodistuksista annettu asetus (EY) N:o 1834/2003⁽³⁾ olisi muutettava myönnettävien tuontitodistusten osalta,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1834/2003 1 artikla Yhdistyneen kuningaskunnan osalta seuraavasti:

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 30 päivänä lokakuuta 2003.

”Yhdistynyt kuningaskunta:

- 400 tonnia Botswanasta peräisin olevia tuotteita,
- 590 tonnia Namibiasta peräisin olevia tuotteita,
- 10 tonnia Swazimaasta peräisin olevia tuotteita.”

2 artikla

Yhdistynyt kuningaskunta myöntää tämän asetuksen julkaisemista seuraavien kolmen työpäivän aikana poikkeuksellisesti tuontitodistukset seuraaville tuotteille:

- 400 tonnia Botswanasta peräisin olevia tuotteita,
- 500 tonnia Namibiasta peräisin olevia tuotteita.

3 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 1834/2003 2 artikla seuraavasti:

”Asetuksen (EY) N:o 1918/98 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti todistushakemuksia voidaan jättää marraskuun 2003 ensimmäisten kymmenen päivän aikana seuraavista luutoman naudanlihan määristä:

Botswana:	11 185,5 tonnia,
Kenia:	142 tonnia,
Madagaskar:	7 579 tonnia,
Swazimaa:	2 748 tonnia,
Zimbabwe:	9 100 tonnia,
Namibia:	3 320 tonnia.”

4 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 31 päivänä lokakuuta 2003.

Komission puolesta

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Maatalouden pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 348, 21.12.2002, s. 5.

⁽²⁾ EYVL L 250, 10.9.1998, s. 16.

⁽³⁾ EUVL L 268, 18.10.2003, s. 48.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1918/2003,
annettu 30 päivänä lokakuuta 2003,
maito- ja maitotuotealan vientitukien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon maito- ja maitotuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä 17 päivänä toukokuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1255/1999 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1787/2003 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 31 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 1255/1999 31 artiklan nojalla mainitun asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden kansainvälisten kauppahintojen ja kyseisten tuotteiden yhteisön hintojen välinen erotus on mahdollista kattaa vientituella, liittymisasiakirjan 300 artiklan mukaisesti solmittujen sopimusten määrittämissä rajoissa.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 1255/1999 mukaan kyseisen asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen sellaisenaan viettävien tuotteiden tukia vahvistettaessa on otettava huomioon:
- maidon ja maitotuotteiden hinta- ja saatavuustilanne ja kehitysnäkymät yhteisön markkinoilla sekä maidon ja maitotuotteiden hintatilanne ja kehitysnäkymät kansainvälisessä kaupassa,
  - kaupan pitämisestä aiheutuvat kustannukset sekä edullisimmat kuljetuskustannukset yhteisön markkinoilta yhteisön satamiin tai muihin vientipaikkoihin, samoin kuin määrämäihin kuljettamisesta aiheutuvat kustannukset,
  - maito- ja maitotuotealan yhteisen markkinajärjestelyn tavoitteet, joita ovat hintojen ja kaupan tasapainoisen tilanteen ja luonnollisen kehityksen turvaaminen kyseisillä markkinoilla,
  - liittymisasiakirjan 300 artiklan mukaisesti solmittujen sopimusten määrittämät rajat,
  - häiriöiden välttämistä yhteisön markkinoilla saatava etu,
  - suunniteltuihin vientitoimiin liittyvät taloudelliset seikat.
- (3) Asetuksen (EY) N:o 1255/1999 31 artiklan 5 kohdan mukaan on yhteisön hintoja vahvistettaessa otettava noudatetuista hinnoista huomioon ne, jotka osoittavat

viennin kannalta edullisimmiksi, koska kansainvälisessä kaupassa hinnat on vahvistettava ottaen erityisesti huomioon:

- a) kolmansien maiden markkinoilla noudatetut hinnat;
  - b) kolmansista maista lähtöisin olevien tavaroiden kolmansiin määrämäihin suuntautuvan tuonnin edullisimmat hinnat;
  - c) kolmansissa viejämäissa noteeratut tuottajahinnat ottaen tarvittaessa huomioon näiden maiden myöntämät tuet;
  - d) vapaasti yhteisön rajalla -tarjoushinnat;
- (4) Asetuksen (EY) N:o 1255/1999 31 artiklan 3 kohdan mukaan maailmanmarkkinatilanteen tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimusten vuoksi voi olla tarpeen eriyttää kyseisen asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden tuki niiden määräraikan mukaan.
- (5) Asetuksen (EY) N:o 1255/1999 31 artiklan 3 kohdassa säädetään vientitukea saavien tuotteiden luettelon sekä kyseisen tuen määrän vahvistamisesta vähintään joka neljäs viikko. Tuen määrä on kuitenkin mahdollista pysyttää samantasoisena yli neljän viikon ajan.
- (6) Neuvoston asetuksen (EY) N:o 804/68 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista erityissäännöistä maito- ja maitotuotealan vientitodistusten ja vientitukien osalta 26 päivänä tammikuuta 1999 annetun komission asetuksen (EY) N:o 174/1999 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1392/2003 ⁽⁴⁾, 16 artiklan mukaan lisättyä sokeria sisältäville maitotuotteille myönnettävä vientituki on kahden osan summa. Ensimmäisen osan tarkoituksena on ottaa huomioon maitotuotteiden määrä, ja se lasketaan kertomalla perusmäärä kyseisen tuotteen maitotuotteiden pitoisuudella. Toisen osan tarkoituksena on ottaa huomioon lisätyn sakkaroosin määrä, ja se lasketaan kertomalla koko tuotteen sakkaroosipitoisuus sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 19 päivänä kesäkuuta 2001 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/2001 ⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 680/2002 ⁽⁶⁾, 1 artiklan 1 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen tuotteiden vientipäivänä sovellettavalla vientituen perusmäärällä. Viimeksi mainittu osa otetaan huomioon ainoastaan, jos lisätty sakkaroosi on saatu yhteisössä korjatusta sokerijuurikkaasta tai -ru'osta.

⁽¹⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EUVL L 270, 21.10.2003, s. 121.

⁽³⁾ EYVL L 20, 27.1.1999, s. 8.

⁽⁴⁾ EUVL L 197, 5.8.2003, s. 3.

⁽⁵⁾ EYVL L 178, 30.6.2001, s. 1.

⁽⁶⁾ EYVL L 104, 20.4.2002, s. 26.

- (7) Komission asetuksessa (ETY) N:o 896/84 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 222/88 ⁽²⁾, annetaan täydentäviä säännöksiä tukien myöntämisestä markkinointivuoden vaihtuessa. Näissä säännöksissä annetaan mahdollisuus eriyttää tuet tuotteiden valmistuspäivän mukaan.
- (8) Sulatejuustoille myönnettävän tuen laskemiseksi on tarpeen säätää, että jos niihin lisätään kaseiinia ja/tai kaseinaatteja, kyseistä määrää ei saa ottaa huomioon.
- (9) Näiden yksityiskohtaisten sääntöjen soveltamisesta maito- ja maitotuotealan nykyiseen markkinatilanteeseen sekä erityisesti kyseisten tuotteiden hintoihin yhteisössä ja maailmanmarkkinoilla seuraa, että tämän asetuksen liitteessä mainittujen tuotteiden tuki olisi vahvistettava siinä mainitun suuruiseksi.
- (10) Maidon ja maitotuotteiden hallintokomitea ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määräajassa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1255/1999 31 artiklassa tarkoitetut sellaisenaan vietävien tuotteiden vientituet vahvistetaan liitteessä mainitun suuruiseksi.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 31 päivänä lokakuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 30 päivänä lokakuuta 2003.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 91, 1.4.1984, s. 71.

⁽²⁾ EYVL L 28, 1.2.1988, s. 1.

LIITE

maito- ja maitotuotealan vientitukien vahvistamisesta 30 päivänä lokakuuta 2003 annettuun komission asetukseen

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä	Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä
0401 10 10 9000	970	EUR/100 kg	1,911	0402 91 39 9300	L07	EUR/100 kg	8,058
0401 10 90 9000	970	EUR/100 kg	1,911	0402 91 99 9000	L07	EUR/100 kg	37,96
0401 20 11 9100	970	EUR/100 kg	0,000	0402 99 11 9350	L07	EUR/kg	0,1734
0401 20 11 9500	970	EUR/100 kg	2,953	0402 99 19 9350	L07	EUR/kg	0,1734
0401 20 19 9100	970	EUR/100 kg	0,000	0402 99 31 9150	L07	EUR/kg	0,1816
0401 20 19 9500	970	EUR/100 kg	2,953	0402 99 31 9300	L07	EUR/kg	0,2271
0401 20 91 9000	970	EUR/100 kg	3,737	0402 99 31 9500	L07	EUR/kg	0,0000
0401 20 99 9000	970	EUR/100 kg	0,000	0402 99 39 9150	L07	EUR/kg	0,1816
0401 30 11 9400	970	EUR/100 kg	8,624	0403 90 11 9000	L07	EUR/100 kg	56,20
0401 30 11 9700	970	EUR/100 kg	12,95	0403 90 13 9200	L07	EUR/100 kg	56,20
0401 30 19 9700	970	EUR/100 kg	0,00	0403 90 13 9300	L07	EUR/100 kg	87,33
0401 30 31 9100	L06	EUR/100 kg	31,46	0403 90 13 9500	L07	EUR/100 kg	91,14
0401 30 31 9400	L06	EUR/100 kg	49,14	0403 90 13 9900	L07	EUR/100 kg	97,13
0401 30 31 9700	L06	EUR/100 kg	54,20	0403 90 19 9000	L07	EUR/100 kg	97,72
0401 30 39 9100	L06	EUR/100 kg	31,46	0403 90 33 9400	L07	EUR/kg	0,8733
0401 30 39 9400	L06	EUR/100 kg	49,14	0403 90 33 9900	L07	EUR/kg	0,9713
0401 30 39 9700	L06	EUR/100 kg	54,20	0403 90 51 9100	970	EUR/100 kg	1,911
0401 30 91 9100	L06	EUR/100 kg	61,77	0403 90 59 9170	970	EUR/100 kg	12,95
0401 30 91 9500	L06	EUR/100 kg	0,00	0403 90 59 9310	L07	EUR/100 kg	31,46
0401 30 99 9100	L06	EUR/100 kg	61,77	0403 90 59 9340	L07	EUR/100 kg	46,03
0401 30 99 9500	L06	EUR/100 kg	90,78	0403 90 59 9370	L07	EUR/100 kg	46,03
0402 10 11 9000	L07	EUR/100 kg	57,00	0403 90 59 9510	L07	EUR/100 kg	46,03
0402 10 19 9000	L07	EUR/100 kg	57,00	0404 90 21 9120	L07	EUR/100 kg	48,62
0402 10 91 9000	L07	EUR/kg	0,5700	0404 90 21 9160	L07	EUR/100 kg	57,00
0402 10 99 9000	L07	EUR/kg	0,5700	0404 90 23 9120	L07	EUR/100 kg	57,00
0402 21 11 9200	L07	EUR/100 kg	57,00	0404 90 23 9130	L07	EUR/100 kg	88,11
0402 21 11 9300	L07	EUR/100 kg	88,11	0404 90 23 9140	L07	EUR/100 kg	91,96
0402 21 11 9500	L07	EUR/100 kg	91,96	0404 90 23 9150	L07	EUR/100 kg	98,00
0402 21 11 9900	L07	EUR/100 kg	98,00	0404 90 29 9110	L07	EUR/100 kg	98,61
0402 21 17 9000	L07	EUR/100 kg	57,00	0404 90 29 9115	L07	EUR/100 kg	99,19
0402 21 19 9300	L07	EUR/100 kg	88,11	0404 90 29 9125	L07	EUR/100 kg	100,21
0402 21 19 9500	L07	EUR/100 kg	91,96	0404 90 29 9140	L07	EUR/100 kg	107,70
0402 21 19 9900	L07	EUR/100 kg	98,00	0404 90 81 9100	L07	EUR/kg	0,5700
0402 21 91 9100	L07	EUR/100 kg	98,61	0404 90 83 9110	L07	EUR/kg	0,5700
0402 21 91 9200	L07	EUR/100 kg	99,19	0404 90 83 9130	L07	EUR/kg	0,8811
0402 21 91 9350	L07	EUR/100 kg	100,21	0404 90 83 9150	L07	EUR/kg	0,9196
0402 21 91 9500	L07	EUR/100 kg	107,70	0404 90 83 9170	L07	EUR/kg	0,9800
0402 21 99 9100	L07	EUR/100 kg	98,61	0404 90 83 9936	L07	EUR/kg	0,1734
0402 21 99 9200	L07	EUR/100 kg	99,19	0405 10 11 9500	L05	EUR/100 kg	173,66
0402 21 99 9300	L07	EUR/100 kg	100,21	0405 10 11 9700	L05	EUR/100 kg	178,00
0402 21 99 9400	L07	EUR/100 kg	105,76	0405 10 19 9500	L05	EUR/100 kg	173,66
0402 21 99 9500	L07	EUR/100 kg	107,70	0405 10 19 9700	L05	EUR/100 kg	178,00
0402 21 99 9600	L07	EUR/100 kg	115,29	0405 10 30 9100	L05	EUR/100 kg	173,66
0402 21 99 9700	L07	EUR/100 kg	119,59	0405 10 30 9300	L05	EUR/100 kg	178,00
0402 21 99 9900	L07	EUR/100 kg	124,57	0405 10 30 9700	L05	EUR/100 kg	178,00
0402 29 15 9200	L07	EUR/kg	0,5700	0405 10 50 9300	L05	EUR/100 kg	178,00
0402 29 15 9300	L07	EUR/kg	0,8811	0405 10 50 9500	L05	EUR/100 kg	173,66
0402 29 15 9500	L07	EUR/kg	0,9196	0405 10 50 9700	L05	EUR/100 kg	178,00
0402 29 15 9900	L07	EUR/kg	0,9800	0405 10 90 9000	L05	EUR/100 kg	184,52
0402 29 19 9300	L07	EUR/kg	0,8811	0405 20 90 9500	L05	EUR/100 kg	162,82
0402 29 19 9500	L07	EUR/kg	0,9196	0405 20 90 9700	L05	EUR/100 kg	169,32
0402 29 19 9900	L07	EUR/kg	0,9800	0405 90 10 9000	L05	EUR/100 kg	222,55
0402 29 91 9000	L07	EUR/kg	0,9861	0405 90 90 9000	L05	EUR/100 kg	178,00
0402 29 99 9100	L07	EUR/kg	0,9861	0406 10 20 9100	A00	EUR/100 kg	—
0402 29 99 9500	L07	EUR/kg	1,0576	0406 10 20 9230	L03	EUR/100 kg	—
0402 91 11 9370	L07	EUR/100 kg	6,804		L04	EUR/100 kg	27,02
0402 91 19 9370	L07	EUR/100 kg	6,804		075	EUR/100 kg	28,71
0402 91 31 9300	L07	EUR/100 kg	8,058		400	EUR/100 kg	—
					A01	EUR/100 kg	33,77

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä	Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä	
0406 10 20 9290	L03	EUR/100 kg	—	0406 20 90 9919	L03	EUR/100 kg	—	
	L04	EUR/100 kg	25,14		L04	EUR/100 kg	66,03	
	075	EUR/100 kg	26,70		075	EUR/100 kg	70,18	
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	24,32	
0406 10 20 9300	A01	EUR/100 kg	31,42	0406 20 90 9990	A01	EUR/100 kg	82,56	
	L03	EUR/100 kg	—		A00	EUR/100 kg	—	
	L04	EUR/100 kg	11,03		0406 30 31 9710	L03	EUR/100 kg	—
	075	EUR/100 kg	11,71		L04	EUR/100 kg	5,56	
	400	EUR/100 kg	—		075	EUR/100 kg	11,05	
0406 10 20 9610	A01	EUR/100 kg	13,78	0406 30 31 9730	400	EUR/100 kg	—	
	L03	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	13,00	
	L04	EUR/100 kg	36,65		L03	EUR/100 kg	—	
	075	EUR/100 kg	38,94		L04	EUR/100 kg	8,14	
	400	EUR/100 kg	—		075	EUR/100 kg	16,22	
0406 10 20 9620	A01	EUR/100 kg	45,81	0406 30 31 9910	400	EUR/100 kg	—	
	L03	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	19,08	
	L04	EUR/100 kg	37,17		L03	EUR/100 kg	—	
	075	EUR/100 kg	39,49		L04	EUR/100 kg	5,56	
	400	EUR/100 kg	—		075	EUR/100 kg	11,05	
0406 10 20 9630	A01	EUR/100 kg	46,46	0406 30 31 9930	400	EUR/100 kg	—	
	L03	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	13,00	
	L04	EUR/100 kg	41,50		L03	EUR/100 kg	—	
	075	EUR/100 kg	44,08		L04	EUR/100 kg	8,14	
	400	EUR/100 kg	—		075	EUR/100 kg	16,22	
0406 10 20 9640	A01	EUR/100 kg	51,86	0406 30 31 9950	400	EUR/100 kg	—	
	L03	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	19,08	
	L04	EUR/100 kg	60,97		L03	EUR/100 kg	—	
	075	EUR/100 kg	64,79		L04	EUR/100 kg	11,84	
	400	EUR/100 kg	—		075	EUR/100 kg	23,59	
0406 10 20 9650	A01	EUR/100 kg	76,22	0406 30 39 9500	400	EUR/100 kg	—	
	L03	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	27,75	
	L04	EUR/100 kg	50,81		L03	EUR/100 kg	—	
	075	EUR/100 kg	53,98		L04	EUR/100 kg	8,14	
	400	EUR/100 kg	—		075	EUR/100 kg	16,22	
0406 10 20 9660	A01	EUR/100 kg	63,51	0406 30 39 9700	400	EUR/100 kg	—	
	A00	EUR/100 kg	—		A01	EUR/100 kg	19,08	
	0406 10 20 9830	L03	EUR/100 kg		—	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	18,85		L04	EUR/100 kg	11,84	
	075	EUR/100 kg	20,03		075	EUR/100 kg	23,59	
0406 10 20 9850	400	EUR/100 kg	—	0406 30 39 9930	400	EUR/100 kg	—	
	A01	EUR/100 kg	23,56		A01	EUR/100 kg	27,75	
	L03	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—	
	L04	EUR/100 kg	22,85		L04	EUR/100 kg	11,84	
	075	EUR/100 kg	24,28		075	EUR/100 kg	23,59	
0406 10 20 9870	400	EUR/100 kg	—	0406 30 39 9950	400	EUR/100 kg	—	
	A01	EUR/100 kg	28,57		A01	EUR/100 kg	27,75	
	A00	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—	
	0406 10 20 9900	L04	EUR/100 kg		22,85	L04	EUR/100 kg	13,39
	0406 20 90 9100	075	EUR/100 kg		24,28	075	EUR/100 kg	26,67
0406 20 90 9913	400	EUR/100 kg	—	0406 30 90 9000	400	EUR/100 kg	—	
	A01	EUR/100 kg	28,57		A01	EUR/100 kg	31,37	
	L03	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—	
	L04	EUR/100 kg	42,13		L04	EUR/100 kg	14,04	
	075	EUR/100 kg	44,76		075	EUR/100 kg	27,97	
0406 20 90 9915	400	EUR/100 kg	15,39	0406 40 50 9000	400	EUR/100 kg	—	
	A01	EUR/100 kg	52,67		A01	EUR/100 kg	32,91	
	L03	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—	
	L04	EUR/100 kg	55,61		L04	EUR/100 kg	64,53	
	075	EUR/100 kg	59,09		075	EUR/100 kg	68,57	
0406 20 90 9917	400	EUR/100 kg	20,59	0406 40 90 9000	400	EUR/100 kg	—	
	A01	EUR/100 kg	69,52		A01	EUR/100 kg	80,67	
	L03	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—	
	L04	EUR/100 kg	59,10		L04	EUR/100 kg	66,27	
	075	EUR/100 kg	62,80		075	EUR/100 kg	70,40	
	400	EUR/100 kg	21,80	0406 90 13 9000	400	EUR/100 kg	—	
	A01	EUR/100 kg	73,87		A01	EUR/100 kg	82,83	
					L03	EUR/100 kg	—	
					L04	EUR/100 kg	72,87	
					075	EUR/100 kg	88,65	
				400	EUR/100 kg	29,31		
				A01	EUR/100 kg	104,30		

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä	Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä	
0406 90 15 9100	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 63 9100	L03	EUR/100 kg	—	
	L04	EUR/100 kg	75,30		L04	EUR/100 kg	79,89	
	075	EUR/100 kg	91,61		075	EUR/100 kg	97,95	
	400	EUR/100 kg	30,21		400	EUR/100 kg	31,11	
	A01	EUR/100 kg	100,78		A01	EUR/100 kg	115,23	
0406 90 17 9100	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 63 9900	L03	EUR/100 kg	—	
	L04	EUR/100 kg	75,30		L04	EUR/100 kg	76,80	
	075	EUR/100 kg	91,61		075	EUR/100 kg	94,61	
	400	EUR/100 kg	30,21		400	EUR/100 kg	23,80	
	A01	EUR/100 kg	107,78		A01	EUR/100 kg	111,30	
0406 90 21 9900	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 69 9100	A00	EUR/100 kg	—	
	L04	EUR/100 kg	73,79		0406 90 69 9910	L03	EUR/100 kg	—
	075	EUR/100 kg	89,56			L04	EUR/100 kg	76,80
	400	EUR/100 kg	21,67			075	EUR/100 kg	94,61
	A01	EUR/100 kg	105,36			400	EUR/100 kg	23,80
0406 90 23 9900	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 73 9900		A01	EUR/100 kg	111,30
	L04	EUR/100 kg	64,80		L03	EUR/100 kg	—	
	075	EUR/100 kg	79,17		L04	EUR/100 kg	66,89	
	400	EUR/100 kg	—		075	EUR/100 kg	81,45	
	A01	EUR/100 kg	93,15		400	EUR/100 kg	25,61	
0406 90 25 9900	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 75 9900	A01	EUR/100 kg	95,83	
	L04	EUR/100 kg	64,36		L03	EUR/100 kg	—	
	075	EUR/100 kg	78,32		L04	EUR/100 kg	67,34	
	400	EUR/100 kg	—		075	EUR/100 kg	82,34	
	A01	EUR/100 kg	92,14		400	EUR/100 kg	10,81	
0406 90 27 9900	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 76 9300	A01	EUR/100 kg	96,86	
	L04	EUR/100 kg	58,30		L03	EUR/100 kg	—	
	075	EUR/100 kg	70,93		L04	EUR/100 kg	60,72	
	400	EUR/100 kg	—		075	EUR/100 kg	73,89	
	A01	EUR/100 kg	83,45		400	EUR/100 kg	—	
0406 90 31 9119	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 76 9400	A01	EUR/100 kg	86,93	
	L04	EUR/100 kg	53,58		L03	EUR/100 kg	—	
	075	EUR/100 kg	65,29		L04	EUR/100 kg	68,01	
	400	EUR/100 kg	12,43		075	EUR/100 kg	82,75	
	A01	EUR/100 kg	76,82		400	EUR/100 kg	11,25	
0406 90 33 9119	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 76 9500	A01	EUR/100 kg	97,36	
	L04	EUR/100 kg	53,58		L03	EUR/100 kg	—	
	075	EUR/100 kg	65,29		L04	EUR/100 kg	64,70	
	400	EUR/100 kg	12,43		075	EUR/100 kg	78,05	
	A01	EUR/100 kg	76,82		400	EUR/100 kg	11,25	
0406 90 33 9919	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 78 9100	A01	EUR/100 kg	91,83	
	L04	EUR/100 kg	48,96		L03	EUR/100 kg	—	
	075	EUR/100 kg	59,89		L08	EUR/100 kg	62,75	
	400	EUR/100 kg	—		075	EUR/100 kg	77,91	
	A01	EUR/100 kg	70,45		092	EUR/100 kg	—	
0406 90 33 9951	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 78 9300	400	EUR/100 kg	—	
	L04	EUR/100 kg	49,46		0406 90 78 9500	A01	EUR/100 kg	91,66
	075	EUR/100 kg	59,93			L03	EUR/100 kg	—
	400	EUR/100 kg	—			L08	EUR/100 kg	66,53
	A01	EUR/100 kg	70,50			075	EUR/100 kg	80,74
0406 90 35 9190	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 78 9500		092	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	75,80		400	EUR/100 kg	—	
	075	EUR/100 kg	92,63		0406 90 78 9500	A01	EUR/100 kg	94,99
	400	EUR/100 kg	29,89			L03	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	108,97			L08	EUR/100 kg	65,90
0406 90 35 9990	L03	EUR/100 kg	—	075		EUR/100 kg	79,51	
	L04	EUR/100 kg	75,80	092		EUR/100 kg	—	
	075	EUR/100 kg	92,63	400	EUR/100 kg	—		
	400	EUR/100 kg	19,54	A01	EUR/100 kg	93,54		
	A01	EUR/100 kg	108,97					
0406 90 37 9000	L03	EUR/100 kg	—					
	L04	EUR/100 kg	72,87					
	075	EUR/100 kg	88,65					
	400	EUR/100 kg	29,31					
	A01	EUR/100 kg	104,30					
0406 90 61 9000	L03	EUR/100 kg	—					
	L04	EUR/100 kg	80,30					
	075	EUR/100 kg	98,76					
	400	EUR/100 kg	27,82					
	A01	EUR/100 kg	116,19					

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä	Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä		
0406 90 79 9900	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 87 9400	L03	EUR/100 kg	—		
	L04	EUR/100 kg	53,80		L04	EUR/100 kg	59,06		
	075	EUR/100 kg	65,72		075	EUR/100 kg	73,39		
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	16,76		
	A01	EUR/100 kg	77,32		A01	EUR/100 kg	86,34		
0406 90 81 9900	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 87 9951	L03	EUR/100 kg	—		
	L04	EUR/100 kg	68,01		L04	EUR/100 kg	66,79		
	075	EUR/100 kg	82,75		075	EUR/100 kg	81,27		
	400	EUR/100 kg	23,15		400	EUR/100 kg	23,16		
	A01	EUR/100 kg	97,36		A01	EUR/100 kg	95,62		
0406 90 85 9930	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 87 9971	L03	EUR/100 kg	—		
	L04	EUR/100 kg	73,45		L04	EUR/100 kg	66,79		
	075	EUR/100 kg	89,82		075	EUR/100 kg	81,27		
	400	EUR/100 kg	28,85		400	EUR/100 kg	18,79		
	A01	EUR/100 kg	105,68		A01	EUR/100 kg	95,62		
0406 90 85 9970	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 87 9972	L03	EUR/100 kg	—		
	L04	EUR/100 kg	67,34		L04	EUR/100 kg	28,46		
	075	EUR/100 kg	82,34		075	EUR/100 kg	34,77		
	400	EUR/100 kg	25,24		400	EUR/100 kg	—		
	A01	EUR/100 kg	96,86		A01	EUR/100 kg	40,91		
0406 90 85 9999	A00	EUR/100 kg	—	0406 90 87 9973	L03	EUR/100 kg	—		
0406 90 86 9100	A00	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	65,59		
0406 90 86 9200	L03	EUR/100 kg	—		075	EUR/100 kg	79,80		
	L04	EUR/100 kg	61,79		400	EUR/100 kg	13,19		
	075	EUR/100 kg	77,90		A01	EUR/100 kg	93,88		
	400	EUR/100 kg	15,15	0406 90 87 9974	L03	EUR/100 kg	—		
	A01	EUR/100 kg	91,65		L04	EUR/100 kg	71,18		
0406 90 86 9300	L03	EUR/100 kg	—		075	EUR/100 kg	86,23		
	L04	EUR/100 kg	62,68		400	EUR/100 kg	13,19		
	075	EUR/100 kg	78,72		A01	EUR/100 kg	101,45		
	400	EUR/100 kg	16,61	0406 90 87 9975	L03	EUR/100 kg	—		
	A01	EUR/100 kg	92,61		L04	EUR/100 kg	72,60		
0406 90 86 9400	L03	EUR/100 kg	—		075	EUR/100 kg	87,19		
	L04	EUR/100 kg	66,59		400	EUR/100 kg	17,48		
	075	EUR/100 kg	82,75		A01	EUR/100 kg	102,58		
	400	EUR/100 kg	18,79	0406 90 87 9979	L03	EUR/100 kg	—		
	A01	EUR/100 kg	97,36		L04	EUR/100 kg	64,80		
0406 90 86 9900	L03	EUR/100 kg	—		075	EUR/100 kg	79,17		
	L04	EUR/100 kg	73,45		400	EUR/100 kg	13,19		
	075	EUR/100 kg	89,82		A01	EUR/100 kg	93,15		
	400	EUR/100 kg	22,00	0406 90 88 9100	A00	EUR/100 kg	—		
	A01	EUR/100 kg	105,68		0406 90 88 9300	L03	EUR/100 kg	—	
0406 90 87 9100	A00	EUR/100 kg	—			L04	EUR/100 kg	50,84	
	0406 90 87 9200	L03	EUR/100 kg			—	075	EUR/100 kg	63,62
		L04	EUR/100 kg			51,50	400	EUR/100 kg	16,61
		075	EUR/100 kg	64,89		A01	EUR/100 kg	74,85	
		400	EUR/100 kg	13,55					
A01		EUR/100 kg	76,35						
0406 90 87 9300	L03	EUR/100 kg	—						
	L04	EUR/100 kg	57,55						
	075	EUR/100 kg	72,30						
	400	EUR/100 kg	15,30						
	A01	EUR/100 kg	85,05						

Huom. Tuotekoodit sekä A-sarjan määräpaikkakoodit on määritelty komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EYVL L 366, 24.12.1987, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna.

Määräpaikkojen numerokoodit on määritelty komission asetuksessa (EY) N:o 1779/2002 (EYVL L 269, 5.10.2002, s. 6).

Muiksi määräpaikoiksi on määritelty seuraavat:

L03 Ceuta, Melilla, Islanti, Norja, Sveitsi, Liechtenstein, Andorra, Gibraltar, Pyhä istuin (yleisesti käytetty nimi: Vatikaani), Malta, Turkki, Viro, Latvia, Liettua, Puola, Tšekin tasavalta, Slovakia, Unkari, Romania, Bulgaria, Kanada, Kypros, Australia ja Uusi-Seelanti.

L04 Albania, Slovenia, Kroatia, Bosnia ja Hertsegovina, Serbia ja Montenegro ja entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia.

L05 Kaikki määräpaikat lukuun ottamatta Puolaa, Viroa, Latviaa, Liettuaa, Unkaria, Tšekin tasavaltaa, Slovakiaa ja Amerikan yhdysvaltoja.

L06 Kaikki määräpaikat lukuun ottamatta Viroa, Latviaa, Liettuaa, Unkaria ja Amerikan yhdysvaltoja.

L07 Kaikki määräpaikat lukuun ottamatta Viroa, Latviaa, Liettuaa, Unkaria, Tšekin tasavaltaa, Slovakiaa ja Amerikan yhdysvaltoja.

L08 Albania, Slovenia, Bosnia ja Hertsegovina, Serbia ja Montenegro ja entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia.

"970" viittaa komission asetuksen (EY) N:o 800/1999 (EYVL L 102, 17.4.1999, s. 11) 36 artiklan 1 kohdan a ja c alakohdassa ja 44 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuun vientiin sekä jonkin jäsenvaltion alueelle sijoittuneiden muiden valtioiden asevoimien kanssa tehtyihin sopimuksiin perustuvaan vientiin.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1919/2003,
annettu 30 päivänä lokakuuta 2003,
vilja- ja riisijalosteiden vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1104/2003⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 411/2002⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklan ja asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklan mukaan kyseisten asetusten 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden maailmanmarkkinahintojen tai -noteerausten ja kyseisten tuotteiden yhteisön hintojen välinen erotus voidaan korvata vientituella.
- (2) Asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklan nojalla tuet on vahvistettava ottaen huomioon toisaalta viljojen, riisin ja rikkoutuneiden riisinjyvien saatavuutta sekä niiden yhteisön markkinoiden hintoja ja toisaalta viljojen, riisin, rikkoutuneiden riisinjyvien ja vilja-alan tuotteiden maailmanmarkkinahintoja koskeva tilanne ja niiden kehitysnäkymät; näiden samojen artiklojen nojalla on myös varmistettava vilja- ja riisimarkkinoiden tasapainoinen tilanne sekä hintojen ja kaupan luonnollinen kehitys ja lisäksi otettava huomioon suunnitellun viennin taloudelliset seikat ja tarve välttää häiriöitä yhteisön markkinoilla.
- (3) Vilja- ja riisijalosteiden tuonti- ja vientijärjestelmästä annetun komission asetuksen (EY) N:o 1518/95⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2993/95⁽⁶⁾, 4 artiklassa määritellään näiden tuotteiden tuen laskemisessa huomioon otettavat erityisperusteet.
- (4) Tietyille jalostetuille tuotteille myönnettävä tuki olisi porrastettava tuotteiden tuhka-, raakakuitu-, kuoriaine-, valkuaisaine-, rasva- tai tärkkelyspitoisuuden mukaan,

koska tämä pitoisuus osoittaa erityisen hyvin jalostettuun tuotteeseen tosiasiallisesti sisältyvän perustuotteen määrän.

- (5) Maniokkijuurten ja muiden trooppisten juurten ja mukuloiden sekä niistä valmistettujen jauhojen suunniteltavissa olevan viennin taloudelliset seikat eivät, erityisesti kyseisten tuotteiden luonteen ja alkuperän huomioon ottaen, tällä hetkellä edellytä vientituen vahvistamista; tiettyjen viljajalosteiden osalta yhteisön maailmankauppaan osallistumisen vähäinen merkitys ei tällä hetkellä edellytä vientituen vahvistamista.
- (6) Maailmanmarkkinatilanne tai tiettyjen markkinoiden erityisvaatimukset voivat edellyttää tiettyjen tuotteiden tuen eriyttämistä niiden määräpaikan mukaan.
- (7) Tuki on vahvistettava kerran kuukaudessa; sitä voidaan muuttaa muuna aikana.
- (8) Tietyt maissijalosteet voivat olla lämpökäsiteltyjä ja tämä saattaa johtaa sellaisen tuen myöntämiseen, joka ei vastaa tuotteen laatua; olisi tarkennettava, että tällaiset esihyytelöityä tärkkelystä sisältävät tuotteet eivät voi saada vientitukea.
- (9) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 1 artiklan 1 kohdan d alakohdassa ja asetuksen (EY) N:o 3072/95 1 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen ja asetuksen (EY) N:o 1518/95 soveltamisalaan kuuluvien tuotteiden tuet vahvistetaan tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 31 päivänä lokakuuta 2003.

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EUVL L 158, 27.6.2003, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EYVL L 62, 5.3.2002, s. 27.

⁽⁵⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 55.

⁽⁶⁾ EYVL L 312, 23.12.1995, s. 25.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 30 päivänä lokakuuta 2003.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE

vilja- ja riisijalosteiden vientiin sovellettävien tukien vahvistamisesta 30 päivänä lokakuuta 2003 annettuun komission asetukseen

Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä	Tuotekoodi	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tuen määrä
1102 20 10 9200 ⁽¹⁾	C11	EUR/t	29,40	1104 23 10 9300	C14	EUR/t	24,15
1102 20 10 9400 ⁽¹⁾	C11	EUR/t	25,20	1104 29 11 9000	C13	EUR/t	0,00
1102 20 90 9200 ⁽¹⁾	C11	EUR/t	25,20	1104 29 51 9000	C13	EUR/t	0,00
1102 90 10 9100	C17	EUR/t	0,00	1104 29 55 9000	C13	EUR/t	0,00
1102 90 10 9900	C17	EUR/t	0,00	1104 30 10 9000	C13	EUR/t	0,00
1102 90 30 9100	C18	EUR/t	0,00	1104 30 90 9000	C14	EUR/t	5,25
1103 19 40 9100	C16	EUR/t	0,00	1107 10 11 9000	C21	EUR/t	0,00
1103 13 10 9100 ⁽¹⁾	C19	EUR/t	37,80	1107 10 91 9000	C21	EUR/t	0,00
1103 13 10 9300 ⁽¹⁾	C19	EUR/t	29,40	1108 11 00 9200	C10	EUR/t	0,00
1103 13 10 9500 ⁽¹⁾	C19	EUR/t	25,20	1108 11 00 9300	C10	EUR/t	0,00
1103 13 90 9100 ⁽¹⁾	C14	EUR/t	25,20	1108 12 00 9200	C10	EUR/t	33,60
1103 19 10 9000	C16	EUR/t	0,00	1108 12 00 9300	C10	EUR/t	33,60
1103 19 30 9100	C14	EUR/t	0,00	1108 13 00 9200	C10	EUR/t	33,60
1103 20 60 9000	C20	EUR/t	0,00	1108 13 00 9300	C10	EUR/t	33,60
1103 20 20 9000	C17	EUR/t	0,00	1108 19 10 9200	C10	EUR/t	50,16
1104 19 69 9100	C14	EUR/t	0,00	1108 19 10 9300	C10	EUR/t	50,16
1104 12 90 9100	C13	EUR/t	0,00	1109 00 00 9100	C10	EUR/t	0,00
1104 12 90 9300	C13	EUR/t	0,00	1702 30 51 9000 ⁽²⁾	C10	EUR/t	32,92
1104 19 10 9000	C13	EUR/t	0,00	1702 30 59 9000 ⁽²⁾	C10	EUR/t	25,20
1104 19 50 9110	C14	EUR/t	33,60	1702 30 91 9000	C10	EUR/t	32,92
1104 19 50 9130	C14	EUR/t	27,30	1702 30 99 9000	C10	EUR/t	25,20
1104 29 01 9100	C14	EUR/t	0,00	1702 40 90 9000	C10	EUR/t	25,20
1104 29 03 9100	C14	EUR/t	0,00	1702 90 50 9100	C10	EUR/t	32,92
1104 29 05 9100	C14	EUR/t	0,00	1702 90 50 9900	C10	EUR/t	25,20
1104 29 05 9300	C14	EUR/t	0,00	1702 90 75 9000	C10	EUR/t	34,49
1104 22 20 9100	C13	EUR/t	0,00	1702 90 79 9000	C10	EUR/t	23,94
1104 22 30 9100	C13	EUR/t	0,00	2106 90 55 9000	C10	EUR/t	25,20
1104 23 10 9100	C14	EUR/t	31,50				

⁽¹⁾ Tukea ei myönnetä tuotteille, jotka on lämpökäsitelty siten, että tärkkelys on esihyytelöitynyt.

⁽²⁾ Tuet myönnetään neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2730/75 (EUVL L 281, 1.11.1975, s. 20), sellaisena kuin se on muutettuna, mukaisesti.

Huom. Tuotekoodit sekä A-sarjan määräpaikkakoodit on määritelty komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EUVL L 366, 24.12.1987, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna.

Määräpaikkojen numerokoodit on määritelty asetuksessa (EY) N:o 1779/2002 (EUVL L 269, 15.10.2002, s. 6).

Muut määräpaikat:

C10 Kaikki määräpaikat, Viro pois lukien.

C11 Kaikki määräpaikat, Viro, Unkari, Puola ja Slovenia pois lukien.

C12 Kaikki määräpaikat, Viro, Unkari, Latvia ja Puola pois lukien.

C13 Kaikki määräpaikat, Viro, Unkari ja Liettua pois lukien.

C14 Kaikki määräpaikat, Viro ja Unkari pois lukien.

C15 Kaikki määräpaikat, Viro, Unkari, Latvia, Liettua ja Puola pois lukien.

C16 Kaikki määräpaikat, viro, Unkari, Latvia ja Liettua pois lukien.

C17 Kaikki määräpaikat, Bulgaria, Viro, Unkari, Puola ja Slovenia pois lukien.

C18 Kaikki määräpaikat, Bulgaria, Viro, Unkari, Latvia, Liettua, Puola ja Slovenia pois lukien.

C19 Kaikki määräpaikat, Viro, Unkari ja Slovenia pois lukien.

C20 Kaikki määräpaikat, Viro, Unkari, Latvia, Liettua ja Romania pois lukien.

C21 Kaikki määräpaikat, Bulgaria, Viro, Unkari, Liettua, Romania ja Slovenia pois lukien.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1920/2003,
annettu 30 päivänä lokakuuta 2003,
viljapohjaisten rehuseosten vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1104/2003⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 13 artiklan mukaan kyseisen asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tuotteiden maailmanmarkkinahintojen tai -noteerausten ja yhteisön hintojen välinen erotus voidaan korvata vientituella.
- (2) Asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä eläinten ruokintaan käytettäviin viljapohjaisiin rehuseoksiin sovellettavan tuonti- ja vientijärjestelmän osalta sekä vilja- ja riisialan tuonti- ja vientitodistusjärjestelmän soveltamista koskevista erityisistä yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 1162/95 muuttamisesta 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1517/95⁽³⁾ 2 artiklassa määritellään näiden tuotteiden tuen laskemisessa huomioon otettavat erityisperusteet.
- (3) Laskemisessa on otettava huomioon myös viljatuotepitoisuus; yksinkertaisuuden vuoksi tukea olisi maksettava kahdelle "viljatuotteiden" luokalle, eli maissille, jota käytetään yleisimmin vientiin tarkoitettujen rehuseosten

valmistuksessa, ja maissipohjaisille tuotteille, sekä "muille viljoille", jotka muodostuvat tukeen oikeutetuista viljatuotteista, lukuun ottamatta maissia ja maissipohjaisia tuotteita; tukea on myönnettävä rehuseosten sisältämän viljatuotteiden määrän mukaan.

- (4) Tuen määrässä on lisäksi otettava huomioon kyseisten tuotteiden myyntimahdollisuudet ja -edellytykset maailmanmarkkinoilla, tarve välttää häiriöitä yhteisön markkinoilla ja viennin taloudelliset seikat.
- (5) Viljojen tämänhetkisen markkinatilanteen ja erityisesti hankintanäkymien perusteella vientituet on syytä poistaa.
- (6) Viljan hallintokomitea ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määrääjässä,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Tämän asetuksen liitteen mukaisesti vientituet vahvistetaan asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamisalaan kuuluville rehuseoksille, joihin sovelletaan asetuksen (EY) N:o 1517/95 säännöksiä.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 31 päivänä lokakuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 30 päivänä lokakuuta 2003.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EUVL L 158, 27.6.2003, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 51.

LIITE

viljapohjaisten rehuseosten vientiin sovellettavien tukien vahvistamisesta 30 päivänä lokakuuta 2003 annettuun komission asetukseen

Vientitukea saavan tuotteen koodi:

2309 10 11 9000, 2309 10 13 9000, 2309 10 31 9000,
2309 10 33 9000, 2309 10 51 9000, 2309 10 53 9000,
2309 90 31 9000, 2309 90 33 9000, 2309 90 41 9000,
2309 90 43 9000, 2309 90 51 9000, 2309 90 53 9000

Viljatuotteet	Määräpaikka	Mittayksikkö	Tukien määrä
Maissi ja maissipohjaiset tuotteet CN-koodit 0709 90 60, 0712 90 19, 1005, 1102 20, 1103 13, 1103 29 40, 1104 19 50, 1104 23, 1904 10 10	C10	EUR/t	0,00
Viljatuotteet, lukuun ottamatta maissia ja maissipohjaisia tuotteita	C10	EUR/t	0,00

Huom: Tuotekoodit sekä A-sarjan määräpaikkakoodit on määritelty komission asetuksessa (ETY) N:o 3846/87 (EUVL L 366, 24.12.1987, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna.

C10 Kaikki määräpaikat, Viro.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1921/2003,
annettu 30 päivänä lokakuuta 2003,
vilja- ja riisialan tuotantotukien vahvistamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1104/2003⁽²⁾, ja erityisesti sen 7 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 411/2002⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 7 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon vilja- ja riisialan tuotantotukijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 30 päivänä kesäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1722/93⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1786/2001⁽⁶⁾, ja erityisesti sen 3 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (ETY) N:o 1722/93 määritellään tuotantotukien myöntämisen edellytykset; laskentaperuste määrätään kyseisen asetuksen 3 artiklassa. Näin lasketut

tuotantotuet on vahvistettava kerran kuukaudessa, ja niitä voidaan muuttaa, jos maissin ja/tai vehnän hinta muuttuu merkittävästi.

- (2) On syytä kertoa tällä asetuksella vahvistettavat tuotantotuet asetuksen (ETY) N:o 1722/93 liitteessä II esitetyillä kertoimilla täsmällisen maksettavan määrän määrittämiseksi.
- (3) Viljan hallintokomitea ei ole antanut lausuntoa puheenjohtajansa asettamassa määräajassa,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (ETY) N:o 1722/93 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu, tonneina maissista, vehnästä, ohrasta, kaurasta, perunasta, riisistä tai rikkoutuneista riisinjyvistä saatua tärkkelystä ilmaistu tuotantotueksi vahvistetaan 0,00 EUR/t.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 31 päivänä lokakuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 30 päivänä lokakuuta 2003.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EUVL L 158, 27.6.2003, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EYVL L 62, 5.3.2002, s. 27.

⁽⁵⁾ EYVL L 159, 1.7.1993, s. 112.

⁽⁶⁾ EYVL L 242, 12.9.2001, s. 3.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1922/2003,
annettu 30 päivänä lokakuuta 2003,
tiettyjen viljalajosten vientitodistushakemusten hylkäämisestä**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾,

ottaa huomioon vilja- ja riisialan tuonti- ja vientitodistusten järjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 28 päivänä heinäkuuta 2003 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1342/2003⁽²⁾ ja erityisesti sen 8 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

Perunatärkkelyksen ja maissipohjaisten tuotteiden ennakkovahvistusta koskevia todistushakemuksia on paljon ja ne ovat luon-

teeltaan spekulatiivisia. Siksi on päätetty hylätä kaikki näitä tuotteita koskevat 29 ja 30 päivänä lokakuuta 2003 jätetyt vientitodistushakemukset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1342/2003 8 artiklan 1 kohdan mukaan CN-koodeihin 1102 20 10, 1102 20 90, 1103 13 10, 1103 13 90, 1104 23 10, 1108 12 00, 1108 13 00, 1702 30 51, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90 ja 1702 90 50 kuuluvat 29 ja 30 päivänä lokakuuta 2003 jätetyt tuen ennakkovahvistuksen sisältävät vientitodistushakemukset on hylätty.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 31 päivänä lokakuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 30 päivänä lokakuuta 2003.

Komission puolesta
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Maatalouden pääjohtaja

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1104/2003 (EUVL L 158, 27.6.2003, s. 1).

⁽²⁾ EUVL L 189, 29.7.2003, s. 12.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 1923/2003,
annettu 30 päivänä lokakuuta 2003,
kauran enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 1814/2003 tarkoitetun tarjouskilpailun osana

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1104/2003⁽²⁾,

ottaa huomioon neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92 soveltamista koskevista tietyistä yksityiskohtaisista säännöistä vientitukien myöntämisen ja häiriötilanteessa toteutettavien toimenpiteiden osalta vilja-alalla 29 päivänä kesäkuuta 1995 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1501/95⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1431/2003⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan,

ottaa huomioon viljoja koskevasta erityisestä interventio-toimenpiteestä Suomessa ja Ruotsissa markkinointivuonna 2003/2004 15 päivänä lokakuuta 2003 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1814/2003⁽⁵⁾, ja erityisesti sen 9 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Suomessa ja Ruotsissa tuotetun kauran Suomesta ja Ruotsista kaikkiin kolmansiin maihin, Bulgariaa, Kyprosta, Viroa, Unkaria, Latviaa, Liettuaa, Maltaa, Puolaa, Tšekkiä, Romaniaia, Slovakiaa ja Sloveniaa lukuun ottamatta, suuntautuvan viennin tukea koskeva tarjouskilpailu on avattu asetuksella (EY) N:o 1814/2003.

- (2) Asetuksen (EY) N:o 1814/2003 9 artiklassa säädetään, että komissio voi toimitettujen tietojen perusteella ja asetuksen (ETY) N:o 1766/92 23 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen vahvistamisesta ottaen huomioon asetuksen (EY) N:o 1501/95 1 artiklassa tarkoitetut perusteet. Tässä tapauksessa tarjouskilpailun voittaa se tarjouksen tekijä tai ne tarjousten tekijät, joiden tarjous on enimmäisvientituen suuruinen tai sitä alhaisempi.
- (3) Edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisen viljan tämänhetkisiin markkinoihin seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa mainittu määrä.
- (4) Tässä asetuksessa määrätyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1814/2003 tarkoittaman tarjouskilpailun puitteissa 24.—30. lokakuuta 2003 välisenä aikana toimitettujen tarjousten osalta kauran enimmäisvientitueksi vahvistetaan 24,95 EUR/t.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 31 päivänä lokakuuta 2003.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 30 päivänä lokakuuta 2003.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EUVL L 158, 27.6.2003, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 147, 30.6.1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EUVL L 203, 12.8.2003, s. 16.

⁽⁵⁾ EUVL L 265, 16.10.2003, s. 25.

**NEUVOSTON DIREKTIIVI 2003/96/EY,
annettu 27 päivänä lokakuuta 2003,
energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen uudistamisesta
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 93 artiklan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Kivennäisöljyjen valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisesta 19 päivänä lokakuuta 1992 annetun direktiivin 92/81/ETY⁽¹⁾ sekä kivennäisöljyjen valmisteverojen määrien lähentämisestä 19 päivänä lokakuuta 1992 annetun direktiivin 92/82/ETY⁽²⁾ soveltamisala rajoittuu kivennäisöljyihin.
- (2) Sellaisten yhteisön säännösten puuttuminen, joiden mukaisesti sähkseen ja muihin energiatuotteisiin kuin kivennäisöljyihin sovelletaan vähimmäisverokantaa, voi haitata sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa.
- (3) Sisämarkkinoiden moitteeton toiminta ja yhteisön muiden politiikkojen tavoitteiden toteutuminen edellyttävät, että useimpien energiatuotteiden osalta, sähkö, maakaasu ja hiili mukaan luettuina, vahvistetaan verotuksen vähimmäistasot yhteisön tasolla.
- (4) Merkittävät erot jäsenvaltioiden energiaverotuksen osalta soveltamien kansallisten verotasojen välillä voivat osoittautua haitallisiksi sisämarkkinoiden moitteettomalle toiminnalle.
- (5) Kansallisissa verotasoissa nykyisin esiintyviä eroja voidaan tasoittaa vahvistamalla asianmukaiset yhteisön vähimmäisverotasot.
- (6) Perustamissopimuksen 6 artiklan mukaan ympäristönsuojelua koskevat vaatimukset on sisällytettävä yhteisön muiden politiikkojen määrittelyyn ja toteuttamiseen.
- (7) Yhteisö on ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puiteyleissopimuksen osapuolena ratifioinut Kioton pöytäkirjan. Energiatuotteiden ja aiheellisissa tapauksissa sähkön verotus on yksi keino saavuttaa Kioton pöytäkirjan tavoitteet.
- (8) Neuvoston on tarkasteltava määräajoin verovapautuksia ja veronalennuksia ja vähimmäisverotasoa ja otettava tällöin huomioon sisämarkkinoiden moitteeton toiminta, vähimmäisverotasojen todellinen arvo, yhteisön yritysten kilpailukyky kansainvälisissä puitteissa ja perustamissopimuksen laajemmat tavoitteet.
- (9) Jäsenvaltioille on jätettävä tarvittava joustovara niiden kansallisiin olosuhteisiin mukautetun politiikan määrittämistä ja täytäntöönpanoa varten.
- (10) Jäsenvaltiot haluavat ottaa käyttöön tai säilyttää erilaisia energiatuotteiden ja sähkön veroja. Tätä varten on syytä antaa jäsenvaltioiden noudattaa yhteisön vähimmäisverotasoja ottamalla huomioon kaikki kannetut välilliset verot (arvonlisävero lukuun ottamatta), joita ne ovat päättäneet soveltaa.
- (11) Energiatuotteiden ja sähkön verotusta koskevan yhteisön kehyksen täytäntöönpanon yhteydessä tehtävät verojärjestelyt ovat kunkin jäsenvaltion päätettävissä. Jäsenvaltiot voivat tältä osin päättää, etteivät ne korota yleistä kokonaisverotaakkaa. Jos ne katsovat, että tällaisen verotuksen neutraalisuusperiaatteen toteuttaminen voisi johtaa niiden verotusjärjestelmien uudistamiseen ja muuttamiseen rohkaisemalla sellaista toimintaa, joka edistää ympäristönsuojelua ja lisääntyvää työvoiman käyttämistä.
- (12) Energiatuotteiden hinnat ovat yhteisön energia-, liikenne- ja ympäristöpolitiikan keskeisiä osatekijöitä.
- (13) Energiatuotteiden ja sähkön hinnat määritellään osittain verotuksella.
- (14) Vähimmäisverotasojen olisi kuvastettava eri energiatuotteiden ja sähkön kilpailuasemaa. Tämän vuoksi vähimmäistasot on mahdollisuuksien mukaisesti laskettava tuotteiden energiasisällön perusteella. Menetelmää ei ole kuitenkaan syytä soveltaa moottoripolttoaineisiin.

⁽¹⁾ EYVL L 316, 31.10.1992, s. 12, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 94/74/EY (EYVL L 365, 31.12.1994, s. 46).

⁽²⁾ EYVL L 316, 31.10.1992, s. 19, direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 94/74/EY.

- (15) Tietyissä olosuhteissa tai pysyvillä ehdoilla olisi annettava mahdollisuus soveltaa samaan tuotteeseen eriytettyjä kansallisia verotasoja edellyttäen, että yhteisön vähimmäisverotasoja ja sisämarkkina- ja kilpailusääntöjä noudatetaan.
- (16) Koska lämpö on vain hyvin rajoitetusti yhteisön sisäisen kaupan kohteena, lämmön verottamisen olisi jätävä tämän yhteisön kehityksen soveltamisalan ulkopuolelle.
- (17) Energiatuotteiden ja sähkön käytön mukaisesti eriytetty yhteisön vähimmäisverotaso on vahvistettava.
- (18) Tiettyihin teollisuus- ja ammattitarkoituksiin moottoripolttoaineina käytettäviä energiatuotteita ja lämmityspolttoaineina käytettäviä energiatuotteita verotetaan tavallisesti vähemmän kuin liikennepolttoaineina käytettäviä energiatuotteita.
- (19) Liikenteenharjoittajien, erityisesti yhteisön sisäistä toimintaa harjoittavien, käyttämän dieselpolttoaineen verotus edellyttää erityiskohtelun mahdollisuutta, mukaan lukien toimenpiteet, joilla voidaan ottaa käyttöön tienkäyttömaksujärjestelmä, mahdollisen kilpailun vääristymisen rajoittamiseksi.
- (20) Jäsenvaltioille voi olla tarpeen tehdä ero ammattitarkoitukseen ja muuhun kuin ammattitarkoitukseen käytettävän dieselpolttoaineen välillä. Jäsenvaltiot voivat käyttää tätä mahdollisuutta muuhun kuin ammattitarkoitukseen käytettävän dieselpolttoaineen verotuksen ja bensiinin verotuksen välisen eron pienentämiseen.
- (21) Energiatuotteiden ja sähkön yrityskäyttöä ja muuta käyttöä voidaan kohdella verotuksessa eri tavoin.
- (22) Yhteisön kehityksen olisi koskettava energiatuotteita pääasiassa silloin, kun niitä käytetään lämmitys- tai moottoripolttoaineina. Verotusjärjestelmän luonteen ja johdonmukaisuuden vuoksi energiatuotteiden käyttö kaksikäyttötuotteina ja käyttö muuhun kuin polttoaineeksi sekä mineralogiset prosessit on siten jätettävä yhteisön kehityksen soveltamisalan ulkopuolelle. Vastaavilla tavoilla käytettävää sähköä olisi käsiteltävä samalla tavalla.
- (23) Voimassa olevien kansainvälisten velvoitteiden ja yhteisön yritysten kilpailuaseman säilyttämisen vuoksi on suositeltavaa soveltaa edelleen poikkeuksia, jotka koskevat muussa lento- ja meriliikenteessä kuin huvialusten yksityiskäytössä käytettäviä energiatuotteita, mutta jäsenvaltioiden olisi voitava rajoittaa kyseisiä poikkeuksia.
- (24) Jäsenvaltioiden on syytä antaa soveltaa eräitä muita vapautuksia tai alhaisempia verotasoja, kun se ei haittaa sisämarkkinoiden moitteetonta toimintaa eikä saa aikaan kilpailun vääristymiä.
- (25) Lämmön ja sähkön yhteistuotannolle ja vaihtoehtoisten energialähteiden käytön edistämiseksi uusiutuville energialähteille voidaan erityisesti antaa suosituimmuskohdeltu.
- (26) Biopolttoaineiden edistämiseksi olisi luotava yhteisön kehys, jossa jäsenvaltiot voivat vapauttaa valmisteveroista tai alentaa valmisteveroja, millä parannetaan sisämarkkinoiden toimivuutta ja annetaan jäsenvaltioille ja taloudellisille toimijoille riittävä oikeusvarmuus. Olisi ehkäistävä kilpailun vääristyminen ja säilytettävä biopolttoaineiden tuottajien ja jakelijoiden tuotantokustannuksia koskevan veronalennuksen kannustava vaikutus muun muassa tekemällä jäsenvaltioissa mukautuksia, joilla otetaan huomioon raaka-aineiden hintojen muutokset.
- (27) Tämä direktiivi ei rajoita valmisteveron alaisia tuotteita koskevasta yleisestä järjestelmästä sekä näiden tuotteiden hallussapidosta, liikkumisesta ja valvonnasta 25 päivänä helmikuuta 1992 annetun direktiivin 92/12/ETY⁽¹⁾ eikä alkoholin ja alkoholijuomien valmisteverojen rakenteiden yhdenmukaistamisesta 19 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/83/ETY⁽²⁾ asiaa koskevien säännösten soveltamista, jos käyttöön tarkoitettu tuote, joka myydään tai jota käytetään moottoripolttoaineena tai polttoaineen lisäaineena, on direktiivissä 92/83/ETY olevan määritelmän mukaista etyylialkoholia.
- (28) Tietyt verovapautukset tai veronalennukset voivat osoittautua välttämättömiksi erityisesti siitä syystä, ettei yhteisön tasolla ole toteutettu laajempaa yhdenmukaistamista, tai kansainvälisen kilpailukyvyn menettämiseen liittyvien riskien vuoksi taikka sosiaalisista tai ympäristöön liittyvistä syistä.
- (29) Ympäristönsuojelua ja energiatehokkuutta huomattavasti parantaviin sopimuksiin osallistuviin yrityksiin on kiinnitettävä huomiota. Näistä yrityksistä niille, jotka ovat energiantensiivisiä, on syytä antaa erityiskohtelu.
- (30) Voi olla tarpeen soveltaa siirtymäkausia ja siirtymäkauden järjestelyjä, jotta jäsenvaltiot voivat sopeutua sujuvasti uusiin verotaseihin, mikä rajoittaa mahdollisia kielteisiä sivuvaikutuksia.
- (31) On säädettävä menettelystä, jossa jäsenvaltioiden sallitaan ottaa käyttöön tietynä määräaikana muita poikkeuksia tai verotason alennuksia. Tällaisia poikkeuksia tai alennuksia olisi tarkasteltava uudelleen säännöllisin väliajoin.

⁽¹⁾ EYVL L 76, 23.3.1992, s. 1, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2000/47/EY (EYVL L 193, 29.7.2000, s. 73).

⁽²⁾ EYVL L 316, 31.10.1992, s. 21.

- (32) Olisi säädettävä, että jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle eräistä kansallisista toimenpiteistä. Ilmoittaminen ei vapauta jäsenvaltioita perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdassa määrätystä tietyistä kansallisista toimenpiteistä koskevasta tiedonantovelvoitteesta. Tämä direktiivi ei rajoita perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan mukaisesti toteutettavien valtion tukia koskevien menettelyjen soveltamista.
- (33) Direktiivin 92/12/ETY soveltamisalaa olisi tarvittaessa laajennettava koskemaan tämän direktiivin kattamia tuotteita ja välillisiä veroja.
- (34) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY⁽¹⁾ mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Jäsenvaltioiden on kannettava energiatuotteista ja sähköstä veroa tämän direktiivin mukaisesti.

2 artikla

1. Tässä direktiivissä ilmaisulla 'energiatuotteet' tarkoitetaan seuraavia tuotteita:

- CN-koodeihin 1507—1518 kuuluvat tuotteet, jos ne on tarkoitettu käytettäväksi lämmitys- tai moottoripolttoaineina,
- CN-koodeihin 2701, 2702 ja 2704—2715 kuuluvat tuotteet,
- CN-koodeihin 2901 ja 2902 kuuluvat tuotteet,
- CN-koodiin 2905 11 00 kuuluvat tuotteet, jotka eivät ole synteettisesti tuotettuja, jos ne on tarkoitettu käytettäväksi lämmitys- tai moottoripolttoaineina,
- CN-koodiin 3403 kuuluvat tuotteet,
- CN-koodiin 3811 kuuluvat tuotteet,
- CN-koodiin 3817 kuuluvat tuotteet,
- CN-koodiin 3824 90 99 kuuluvat tuotteet, jos ne on tarkoitettu käytettäväksi lämmitys- tai moottoripolttoaineina.

2. Tätä direktiiviä sovelletaan myös:

CN-koodiin 2716 kuuluvaan sähköön.

3. Käytettäväksi tarkoitettuja tai myytäviä taikka moottoripolttoaineina tai lämmityspolttoaineina käytettäviä muita energiatuotteita kuin niitä, joiden osalta verotaso määritellään tässä direktiivissä, on verotettava käyttötarkoituksen mukaan vastaavan lämmityspolttoaineen tai moottoripolttoaineen verokannan mukaisesti.

Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen veronalaisten tuotteiden lisäksi kaikkia tuotteita, jotka on tarkoitettu käytettäväksi tai joita myydään taikka käytetään moottoripolttoaineina tai moottoripolttoaineiden lisäaineina tai moottoripolttoaineiden tilavuutta lisäävinä aineina, on verotettava vastaavien moottoripolttoaineiden verokannan mukaisesti.

Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen veronalaisten tuotteiden lisäksi turvetta lukuun ottamatta kaikkia muita hiilivetyjä, jotka on tarkoitettu käytettäväksi tai joita myydään taikka käytetään lämmittämiseen, on verotettava vastaavan energiatuotteen verokannan mukaisesti.

4. Tätä direktiiviä ei sovelleta:

a) Lämmön verottamiseen ja CN-koodeihin 4401 ja 4402 kuuluvien tuotteiden verottamiseen.

b) Energiatuotteiden ja sähkön käyttöön seuraaviin tarkoituksiin:

- Energiatuotteiden käyttö muihin tarkoituksiin kuin moottoripolttoaineeksi tai lämmityspolttoaineeksi
- Energiatuotteiden käyttö kaksoiskäyttötuotteina.

Energiatuotteen kaksoiskäyttö on kyseessä on silloin, kun energiatuotetta käytetään sekä lämmityspolttoaineeksi että muihin tarkoituksiin kuin moottoripolttoaineeksi ja lämmityspolttoaineeksi. Energiatuotteiden käyttöä kemiallisessa pelkistyksessä sekä elektrolyytisissä ja metallurgisissa prosesseissa pidetään kaksoiskäyttönä.

- Sähkön käyttö pääasiallisesti kemiallisessa pelkistyksessä sekä elektrolyytisissä ja metallurgisissa prosesseissa

- Sähkö, kun se muodostaa yli 50 prosenttia tuotteen kustannuksista. 'Tuotteen kustannuksilla' tarkoitetaan tavaroiden ja palvelujen kokonaisostojen sekä henkilöstökustannusten ja kiinteän pääoman kulumisen yhteenlaskettua arvoa 11 artiklassa määritellyn yrityksen tasolla. Kustannukset lasketaan keskimääräisinä yksikkökohtaisina kustannuksina. 'Sähkön kustannuksilla' tarkoitetaan sähkön todellista ostoarvoa tai sähkön tuotantokustannuksia, jos se tuotetaan yrityksessä.

- Mineralogiset prosessit.

'Mineralogisilla prosesseilla' tarkoitetaan prosesseja, jotka luokitellaan Euroopan yhteisön tilastollisesta toimialaluokituksesta 9 päivänä lokakuuta 1990 annetussa neuvoston asetuksessa (ETY) N:o 3037/90⁽²⁾ NACE-nimikkeistön tunnuksen DI 26 mukaisesti "muiden ei-metallisten mineraalituotteiden valmistukseksi".

Näihin energiatuotteisiin sovelletaan kuitenkin 20 artiklaa.

5. Tässä direktiivissä olevia viittauksia yhdistetyn nimikkeistön koodeihin pidetään viittauksina koodeihin, jotka ovat tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteen I muuttamisesta 6 päivänä elokuuta 2001 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 2031/2001⁽³⁾.

⁽²⁾ EYVL L 293, 24.10.1990, s. 1, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 29/2002 (EYVL L 6, 10.1.2002, s. 3).

⁽³⁾ EYVL L 279, 23.10.2001, s. 1.

⁽¹⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

Päätös tässä direktiivissä tarkoitettujen tuotteiden yhdistetyn nimikkeistön koodien ajantasaistamisesta tehdään kerran vuodessa 27 artiklassa säädetyn menettelyn mukaisesti. Päätös ei saa johtaa minkäänlaisiin muutoksiin tässä direktiivissä sovellettavissa vähimmäisverokannoissa tai minkään energiatuotteen tai sähkön lisäämiseen tai poistoon.

3 artikla

Direktiivissä 92/12/ETY olevien viittausten 'kivennäisöljyihin' ja 'valmisteveroon', sikäli kuin sitä sovelletaan kivennäisöljyihin, katsotaan koskevan kaikkia tämän direktiivin 2 artiklassa tarkoitettuja energiatuotteita, sähköä ja 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja kansallisia välillisiä veroja.

4 artikla

1. Verotasot, joita jäsenvaltioiden on sovellettava 2 artiklassa tarkoitettuihin energiatuotteisiin ja sähköön, eivät saa olla tässä direktiivissä säädettyjä vähimmäisverotasoja alempia.

2. Tässä direktiivissä 'verotasolla' tarkoitetaan kaikkia kannettuja välillisiä veroja (arvonlisäveroa lukuun ottamatta), jotka lasketaan suoraan tai välillisesti energiatuotteiden tai sähkön määrästä kulutukseen luovutuksen ajankohtana.

5 artikla

Jäsenvaltiot voivat soveltaa eriytettyjä verokantoja verovalvonnan alaisina seuraavissa tapauksissa, jos ne noudattavat tässä direktiivissä säädettyjä vähimmäisverotasoja ja ovat yhteisön oikeuden mukaisia:

- kun eriytyvät verokannat liittyvät suoraan tuotteen laatuun,
- kun eriytyvät verokannat riippuvat sähkön ja lämmitystaroituksiin käytettävien energiatuotteiden määrällisistä kulu-tustasoista,
- seuraavia käyttötarkoituksia varten: paikallinen julkinen henkilöliikenne (taksit mukaan lukien), jätteiden keruu, asevoimat ja julkinen hallinto, vammaiset ja sairasautot,
- 9 ja 10 artiklassa tarkoitettujen energiatuotteiden ja sähkön yrityskäytön ja muun kuin yrityskäytön välillä.

6 artikla

Jäsenvaltiot voivat toteuttaa tässä direktiivissä säädetty verotaso koskevat vapautukset tai alennukset joko:

- a) suoraan
- b) eriytetyn verokannan avulla
- tai
- c) palauttamalla koko perityn veron tai osan siitä.

7 artikla

1. Moottoripolttoaineisiin sovellettavat vähimmäisverotasot vahvistetaan 1 päivästä tammikuuta 2004 ja 1 päivästä tammikuuta 2010 liitteessä I olevan taulukon A mukaisesti.

Viimeistään 1 päivänä tammikuuta 2012 neuvosto päättää yksimielisesti Euroopan parlamenttia kuultuaan komission kertomuksen ja ehdotuksen perusteella dieselöljyyn sovellettavista vähimmäisverotasoista 1 päivänä tammikuuta 2013 alkavalle uudelle kaudelle.

2. Jäsenvaltiot voivat tehdä eron ammattitarkoitukseen ja muuhun kuin ammattitarkoitukseen käytettävän dieselpolttoaineen välillä edellyttäen, että yhteisön vähimmäistasoja noudatetaan ja että ammattitarkoitukseen käytettävän dieselpolttoöljyn verokanta ei laske 1 päivänä tammikuuta 2003 voimassa olevan kansallisen verotason alle poiketen siitä, mitä tässä direktiivissä säädetään tätä käyttötarkoitusta koskevista poikkeuksista.

3. 'Ammattitarkoitukseen käytettävällä dieselpolttoöljyllä' tarkoitetaan seuraaviin tarkoituksiin käytettävää dieselöljyä:

- a) tavaroiden kuljetus joko toisen henkilön tai omaan lukuun yksinomaan maanteiden tavaraliikenteeseen tarkoitettulla moottoriajoneuvolla tai ajoneuvoyhdistelmällä, jonka suurin sallittu paino kuormattuna on vähintään 7,5 tonnia;
- b) säännöllinen tai satunnainen matkustajien kuljetus moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen tyyppihyväksyntää koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 6 päivänä helmikuuta 1970 annetun neuvoston direktiivin 70/156/ETY⁽¹⁾ määritelmän mukaisella M2- tai M3-luokkaan kuuluvalla moottoriajoneuvolla.

4. Poiketen siitä, mitä 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot, jotka ottavat käyttöön yksinomaan maanteiden tavaraliikenteeseen tarkoitettuja moottoriajoneuvoja tai ajoneuvoyhdistelmiä koskevan tienkäyttömaksujärjestelmän, voivat soveltaa näissä ajoneuvoissa käytettävään dieselöljyyn alennettua verokantaa, joka on alempi kuin 1 päivänä tammikuuta 2003 voimassa oleva kansallinen verotaso, kunhan kokonaisverorasitus pysyy jotakuinkin samana ja edellyttäen, että yhteisön vähimmäistasoja noudatetaan ja että 1 päivänä tammikuuta 2003 voimassa oleva ajoaineena käytettävän dieselöljyn verotaso on vähintään kaksi kertaa niin korkea kuin 1 päivänä tammikuuta 2004 sovellettava vähimmäisverotaso.

8 artikla

1. Poiketen siitä, mitä 7 artiklassa säädetään, tämän artiklan 2 kohdassa lueteltuihin tarkoituksiin moottoripolttoaineena käytettäviin tuotteisiin sovellettavan verotuksen vähimmäistasot vahvistetaan 1 päivästä tammikuuta 2004 liitteessä I olevan taulukon B mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 42, 23.2.1970, s. 1.

2. Tätä artiklaa sovelletaan seuraaviin teollisuus- ja ammatti-tarkoituksiin:

- a) maatalouteen, puutarhaviljelyyn, kalanviljelyyn ja metsänhoitoon;
- b) kiinteästi asennettuihin moottoreihin;
- c) rakennusteollisuudessa, maa- ja vesirakentamisessa sekä julkisissa rakennusurakoissa käytettäviin koneisiin ja laitteisiin;
- d) ajoneuvoihin, jotka on tarkoitettu käytettäväksi muussa kuin tieliikenteessä tai joiden käyttö pääasiassa tieliikenteessä ei ole sallittua.

9 artikla

1. Lämmityspolttoaineisiin sovellettavan verotuksen vähimmäistasot vahvistetaan 1 päivästä tammikuuta 2004 liitteessä I olevan taulukon C mukaisiksi.

2. Jäsenvaltiot, jotka 1 päivänä tammikuuta 2003 saavat soveltaa lämmitysöljyyn tarkistusmaksua, saavat jatkaa 10 euroa 1 000 litralta suuruisen alennetun verokannan soveltamista kyseiseen tuotteeseen. Tämä lupa peruutetaan 1 päivästä tammikuuta 2007, jos neuvosto päättää siitä yksimielisesti komission kertomuksen ja ehdotuksen perusteella todettuaan, että alennettu verokanta on liian alhainen estämään kaupan vääristymisestä jäsenvaltioiden välillä aiheutuvia ongelmia.

10 artikla

1. Sähköön sovellettavat verotuksen vähimmäistasot vahvistetaan 1 päivästä tammikuuta 2004 liitteessä I olevan taulukon C mukaisiksi.

2. Jäsenvaltiot voivat soveltaa 1 kohdassa tarkoitettuja vähimmäisverotasoja korkeampaa verokantaa edellyttäen, että ne noudattavat direktiiviä 92/12/ETY.

11 artikla

1. Tässä direktiivissä 'yrityskäytöllä' tarkoitetaan käyttöä sellaisessa 2 kohdan mukaisesti määritetyssä liiketoimintayksikössä, joka itsenäisesti suorittaa missä tahansa tavaroiden luovutusta ja palvelujen tarjoamista, riippumatta tämän taloudellisen toiminnan tarkoituksesta tai tuloksesta.

Taloudellista toimintaa on kaikki tuottajan, kauppiaan tai palvelujen tarjoajan harjoittama toiminta, myös kaivos- ja maatalous-toiminta sekä vapaiden ammattien harjoittamiseen kuuluva toiminta.

Valtioita, hallinnollisia alueita, kuntia ja muita julkisoikeudellisia yhteisöjä ei niiden viranomaisen ominaisuudessa harjoittaman toiminnan tai suorittamien liiketoimien osalta pidetä liiketoimintayksikköinä. Jos ne harjoittavat tällaista toimintaa tai suorittavat tällaisia liiketoimia, niitä on kuitenkin pidettävä yrityksinä tämän toiminnan tai liiketoiminnan osalta, jos niiden kohteileminen muina kuin yrityksinä johtaisi huomattavaan kilpailun vääristymiseen.

2. Tässä direktiivissä yritykseksi ei katsota yksikköä, joka on pienempi kuin sellainen yrityksen tai oikeushenkilön osa, joka hallinnollisesti muodostaa itsenäisen liiketoimintayksikön, toisin sanoen omavaraiseen toimintaan kykenevään yksikön.

3. Sekakäytön osalta verotusta sovelletaan kunkin tyyppisen käytön suhteellista osuutta vastaavasti, ellei joko yrityskäyttö tai muu kuin yrityskäyttö on merkityksetöntä, jolloin voidaan katsoa, ettei sitä ole.

4. Jäsenvaltiot voivat rajoittaa yrityskäyttöön sovellettavan alennetun verotason soveltamisalaa.

12 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat ilmoittaa kansalliset verotasonsa muissa kuin 7 ja 10 artiklassa säädettyissä yksiköissä edellyttäen, että vastaavat verotasot eivät kyseisiin yksikköihin muuntamisen jälkeen ole tässä direktiivissä säädettyjä vähimmäistasoja alempia.

2. Jäljempänä 7, 8 ja 9 artiklassa säädettyjen energiatuotteiden osalta, joiden verotaso perustuu määrään, määrä mitataan 15 celsiusasteen lämpötilassa.

13 artikla

1. Niiden jäsenvaltioiden osalta, joissa ei käytetä rahayksikkönä euroa, verotasoihin sovellettava euron arvo kansallisina valuuttoina vahvistetaan kerran vuodessa. Sovellettavat kurssit ovat ne, jotka ovat voimassa lokakuun ensimmäisenä työpäivänä ja jotka julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*, ja niitä on sovellettava seuraavan kalenterivuoden tammikuun 1 päivästä.

2. Jäsenvaltiot voivat säilyttää ne verotuksen määrät, jotka ovat voimassa 1 kohdassa säädetyn vuosittaisen mukautuksen aikaan, jos näiden euroina ilmoitettujen verotason määrien muuntamisesta kansallisena valuuttana ilmoitettavaksi verotaksoksi aiheutuva verotason nousu on alle viisi prosenttia tai alle viisi euroa, joista huomioon otetaan kulloinkin alhaisempi määrä.

14 artikla

1. Sen lisäksi, mitä direktiivissä 92/12/ETY säädetään veronalaisten tuotteiden vapauttamisesta verosta tiettyjen käyttötarkoitusten perusteella ja sanotun kuitenkin rajoittamatta yhteisön muiden säännösten soveltamista, jäsenvaltioiden on vapautettava verosta jäljempänä luetellut tuotteet edellytyksin, jotka jäsenvaltioiden on vahvistettava verovapautuksien oikean ja selkeän soveltamisen varmistamiseksi ja veropetosten, veron kiertämisen tai muiden väärinkäytösten estämiseksi:

- a) energiatuotteet ja sähkö, joita käytetään sähkön tuottamiseen, sekä sähkö, jota käytetään sähköntuotantokäytön säilyttämiseen. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin ympäristöpoliittisista syistä määrätä näille tuotteille veroja ilman, että niiden tarvitsee noudattaa tässä direktiivissä vahvistettuja vähimmäisverotasoja. Tällöin näiden tuotteiden verotusta ei oteta huomioon 10 artiklassa tarkoitettujen vähimmäistason noudattamista laskettaessa.

- b) energiatuotteet, jotka toimitetaan käytettäväksi moottoripolttoaineena muussa ilmailussa kuin yksityisessä huvi-ilmailussa.

Tässä direktiivissä 'yksityisellä huvi-ilmailulla' tarkoitetaan ilma-aluksen käyttöä luonnollisen tai oikeushenkilön toimesta sen omistajana, vuokraajana tai sen muulla tavoin käyttöönsä saaneena muihin kuin kaupallisiin tarkoituksiin ja erityisesti muihin tarkoituksiin kuin vastiketta vastaan tai julkisten viranomaisten tarkoituksiin tapahtuviin henkilöiden tai tavaroiden kuljetuksiin taikka palvelujen tarjoamiseen.

Jäsenvaltiot voivat rajoittaa tämän vapautuksen soveltamisen lentopetrolien toimituksiin (CN-koodi 2710 19 21);

- c) energiatuotteet, jotka toimitetaan käytettäväksi moottoripolttoaineina laivaliikenteeseen (kalastus mukaan lukien) yhteisön aluevesillä muutoin kuin yksityisillä huvialuksilla, ja aluksilla tuotettavaan sähköön.

Tässä direktiivissä 'yksityisellä huvialuksella' tarkoitetaan alusta, jota luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö käyttää sen omistajana, vuokraajana tai sen muulla tavoin käyttöönsä saaneena muihin kuin kaupallisiin tarkoituksiin ja erityisesti muihin tarkoituksiin kuin vastiketta vastaan tai julkisten viranomaisten tarkoituksiin tapahtuviin matkustajien tai tavaroiden kuljetuksiin taikka palvelujen tarjoamiseen.

2. Jäsenvaltiot voivat rajoittaa 1 kohdan b ja c alakohdassa säädettyjen vapautusten soveltamisen kansainväliseen ja yhteisön sisäiseen liikenteeseen. Lisäksi jos jäsenvaltio on tehnyt toisen jäsenvaltion kanssa kahdenvälisen sopimuksen, se voi olla soveltamatta tämän artiklan 1 kohdan b ja c alakohdassa säädettyjä vapautuksia. Tällaisissa tapauksissa ne voivat soveltaa tässä direktiivissä säädettyä vähimmäistasoa alemmaa verotaso.

15 artikla

1. Rajoittamatta yhteisön muiden säännösten soveltamista jäsenvaltiot voivat soveltaa verovalvonnassa täydellisiä tai osittaisia verotusta koskevia vapautuksia tai alennuksia:

- a) veronalaisiin tuotteisiin, joita käytetään verovalvonnan alaisissa kokeiluhankkeissa, joiden tarkoituksena on ympäristöystävällisempien tuotteiden tai uusiutuvista luonnonvaroista saatavien polttoaineiden tekninen kehittäminen;
- b) sähköön, jonka lähteenä on:
- aurinko, tuuli, aallot, vuorovesi tai maalämpö,
  - vesi vesivoimaloissa,
  - biomassassa tai biomassasta peräisin olevat tuotteet,
  - hylättyjen hiilikaivosten päästämä metaani,
  - polttokennot;

- c) energiatuotteisiin ja sähköön, joita käytetään lämmön ja sähkön yhteistuotantoon;

- d) lämmön ja sähkön yhteistuotannosta saatavaan sähköön edellyttäen, että kyseiset yhteistuotantolaitokset ovat ympäristöystävällisiä. Jäsenvaltiot voivat soveltaa "ympäristöystävällisen" (tai erittäin tehokkaan) lämmön ja energian yhteistuotannon kansallisia määritelmiä siihen asti, kunnes neuvosto vahvistaa yksimielisesti yhteisen määritelmän komission esittämän kertomuksen ja ehdotuksen perusteella;

- e) energiatuotteisiin ja sähköön, joita käytetään kuljettaessa tavaroita ja matkustajia rautateitse, metrolla, raitiovaunuissa ja johdinautoilla;

- f) energiatuotteisiin, joita toimitetaan käytettäväksi moottoripolttoaineena sisävesiväylillä liikennöintiin (kalastus mukaan lukien) lukuun ottamatta yksityisiä huvialuksia, ja aluksilla tuotettavaan sähköön;

- g) maakaasuun jäsenvaltioissa, joissa maakaasun osuus energian loppukulutuksessa oli alle 15 prosenttia vuonna 2000.

Täydellisiä tai osittaisia vapautuksia tai alennuksia voidaan soveltaa korkeintaan kymmenen vuoden ajan tämän direktiivin voimaantulosta tai kunnes maakaasun kansallinen osuus energian loppukulutuksesta nousee 25 prosenttiin riippuen siitä, kumpi peruste toteutuu aiemmin. Maakaasun kansallisen osuuden noustessa 20 prosenttiin energian loppukulutuksesta kyseisten jäsenvaltioiden on kuitenkin sovellettava tiukan positiivista verotaso, jonka on noustava vuosittain, jotta päästäisiin ainakin vähimmäisverokantaan edellä tarkoitettun määräajan lopussa;

Iso-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta voi soveltaa täydellisiä tai osittaisia vapautuksia tai alennuksia maakaasuun erikseen Pohjois-Irlannin osalta.

- h) kotitalouksien ja/tai asianomaisten jäsenvaltioiden hyväntekeväisyysjärjestöiksi tunnustamien järjestöjen käyttämään sähköön, maakaasuun, hiileen ja kiinteisiin polttoaineisiin. Kyseisten hyväntekeväisyysjärjestöjen osalta jäsenvaltiot voivat rajoittaa vapautuksen tai alennuksen koskemaan käyttöä muuhun kuin yritystoimintaan. Sekakäytön osalta verotusta sovelletaan kunkin tyyppisen käytön suhteellista osuutta vastaavasti. Jos käyttö on merkityksetöntä, voidaan katsoa, ettei sitä ole;

- i) polttoaineena käytettävään maakaasuun ja nestekaasuun;

- j) ilma- ja vesialuksia valmistettaessa, asennettaessa, kokeilitaessa ja huollettaessa käytettäviin moottoripolttoaineisiin;

- k) liikennöintikelpoisten vesistöjen ja satamien ruoppauksessa käytettäviin moottoripolttoaineisiin;

- l) CN-koodiin 2705 kuuluviin tuotteisiin, joita käytetään lämmitykseen.

2. Jäsenvaltiot voivat myös palauttaa tuottajalle 1 kohdan b alakohdassa eritellyistä tuotteista tuotetusta sähköstä kuluttajan maksaman veron määrän kokonaan tai osittain.

3. Jäsenvaltiot voivat soveltaa nollaverotusta maataloudessa, puutarhaviljelyssä, kalanviljelyssä ja metsänhoidossa käytettäviin energiatuotteisiin ja sähkөөn.

Neuvosto tarkastelee komission ehdotuksen pohjalta ennen 1 päivää tammikuuta 2008, voidaanko nollaverotuksen soveltamisesta luopua.

16 artikla

1. Jäsenvaltiot voivat soveltaa verovapautta tai alennettua verokantaa verovalvonnassa 2 artiklassa tarkoitettuihin veronalaisiin tuotteisiin, jotka koostuvat yhdestä tai useammasta seuraavista tuotteista tai sisältävät niitä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 5 kohdan soveltamista:

- CN-koodeihin 1507—1518 kuuluvat tuotteet,
- CN-koodeihin 3824 90 55 ja 3824 90 80—3824 90 99 kuuluvat tuotteet biomassasta tuotettujen ainesosien osalta,
- CN-koodeihin 2207 20 00 ja 2905 11 00 kuuluvat tuotteet, jotka eivät ole synteettisesti tuotettuja,
- biomassasta peräisin olevat tuotteet, mukaan lukien CN-koodeihin 4401 ja 4402 kuuluvat tuotteet.

Jäsenvaltiot saavat myös soveltaa verovalvonnassa alennettua verokantaa 2 artiklassa tarkoitettuihin veronalaisiin tuotteisiin, jotka sisältävät vettä (CN-koodit 2201 ja 2851 00 10).

'Biomassalla' tarkoitetaan maataloudesta (kasvi- ja eläinperäiset aineet mukaan lukien), metsätaloudesta ja niihin liittyviltä tuotannonaloilta peräisin olevien tuotteiden, jätteiden ja tähteiden biohajoavaa osaa sekä teollisuus- ja yhdyskuntajätteiden biohajoavaa osaa.

2. Edellä 1 kohdassa säädetyn alennettua verokantaa soveltamisesta johtuva verovapaus tai verokannan alennus ei saa olla määrältään suurempi kuin veron määrä, joka kannettaisiin kyseisen alennuksen soveltamisalaan kuuluvien 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden sisältämästä määrästä.

Jäsenvaltioiden 1 kohdassa tarkoitetuista tuotteista koostuviin tai niitä sisältäviin tuotteisiin soveltamat verotasot saavat olla 4 artiklassa vahvistettuja vähimmäistasoja alemmat.

3. Jäsenvaltioiden soveltamaa verovapautta tai alennettua verokantaa mukautetaan ottaen huomioon raaka-aineiden hintojen muutokset, jotta kyseiset alennukset eivät olisi tarpeettoman suuria 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden tuotannosta aiheutuviin lisäkustannuksiin nähden.

4. Jäsenvaltiot voivat 31 päivään joulukuuta 2003 soveltaa verovapautta tai jatkaa verovapauden soveltamista sellaisiin tuotteisiin, jotka koostuvat pelkästään tai melkein pelkästään 1 kohdassa tarkoitetuista tuotteista.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuille tuotteille säädetty verovapaus tai verokannan alennus voidaan myöntää monivuotisen ohjelman mukaisesti luvalla, jonka toimivaltainen viranomainen antaa taloudelliselle toimijalle useammaksi kuin yhdeksi kalenterivuodeksi. Vapautusta tai alennusta ei voida myöntää pidemmäksi ajanjaksoksi kuin kuudeksi peräkkäiseksi vuodeksi. Ajanjakso voidaan tarvittaessa uusia.

Jos toimivaltainen viranomainen on myöntänyt luvan monivuotiseen ohjelmaan ennen 31 päivää joulukuuta 2012, jäsenvaltiot saavat soveltaa 1 kohdassa tarkoitettua vapautusta tai alennusta 31 päivän joulukuuta 2012 jälkeen monivuotisen ohjelman loppuun asti. Ajanjaksoa ei voida tarvittaessa uusia.

6. Jos jäsenvaltioiden on yhteisön oikeuden perusteella noudatettava oikeudellisesti sitovia velvoitteita siten, että niiden on asetettava omille markkinoille vähimmäisosuus 1 kohdassa tarkoitetuista tuotteista, 1—5 kohdan soveltaminen päättyy päivänä, josta alkaen jäsenvaltioiden on noudatettava kyseisiä velvoitteita.

7. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle 31 päivään joulukuuta 2004 mennessä ja tämän jälkeen kahdentoista kuukauden välein luettelo tämän artiklan mukaisesti sovellettavista veronalennuksista ja verovapautuksista.

8. Komissio antaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2009 neuvostolle kertomuksen tämän artiklan mukaisesti myönnettujen alennusten verotukseen, talouteen, maatalouteen, energiaan, teollisuuteen ja ympäristöön liittyvistä näkökohdista.

17 artikla

1. Edellyttäen, että tässä direktiivissä säädettyjä verotuksen vähimmäistasoja noudatetaan keskimäärin kunkin yrityksen osalta, jäsenvaltiot voivat soveltaa verohuojennuksia lämmitykseen sekä 8 artiklan 2 kohdan b ja c alakohdan mukaisesti tarkoituksiin käytettäviin energiatuotteisiin sekä sähkөөn seuraavissa tapauksissa:

a) energiaintensiivisen yrityksen hyväksi

'Energiaa vaativalla yrityksellä' tarkoitetaan 11 artiklassa tarkoitettua liiketoimintayksikköä, jossa energiatuotteiden ja sähkön ostot ovat vähintään 3,0 prosenttia tuotantoarvosta tai kannettava kansallinen energiaveron on vähintään 0,5 prosenttia jalostusarvosta. Jäsenvaltiot voivat soveltaa tämän määritelmän rajoissa muita tiukempia perusteita, esimerkiksi myynnin arvoa, tuotantoprosessia ja alaa koskevia määritelmiä.

'Energia tuotteiden ja sähkön ostoilla' tarkoitetaan yrityksessä ostetun tai siinä tuotetun energian tosiasiallisia kustannuksia. Niihin kuuluvat ainoastaan sähkö, lämpö ja lämmitykseen tai 8 artiklan 2 kohdan a ja b alakohdan mukaisiin tarkoituksiin käytettävät energia tuotteet. Kaikki verot kuuluvat näihin kustannuksiin lukuun ottamatta vähennyskelpoista arvonlisäveroa.

'Tuotantoarvolla' tarkoitetaan liikevaihtoa, mukaan lukien tuotteen hintaan suoraan liittyvät tuet, johon lisätään tai josta vähennetään muutokset lopullisten tuotteiden varastoissa, meneillään olevissa töissä sekä jälleennyttäviksi ostetuissa tavaroissa ja palveluissa, mistä vähennetään jälleennyttävien tavaroiden ja palvelujen hankintakustannukset.

'Jalostusarvolla' tarkoitetaan viennin sisältävää arvonlisäverollista kokonaisliikevaihtoa, josta vähennetään tuonnin sisältävät arvonlisäverolliset kokonaisostot.

Jäsenvaltioille, jotka soveltavat nykyisin sellaisia kansallisia energiaverojärjestelmiä, joissa energiavaltaiset yritykset määrittellään muiden perusteiden mukaisesti kuin energiakustannukset verrattuna tuotantoarvoon ja kannettava kansallinen energiavero verrattuna lisäarvoon, myönnetään a alakohdan ensimmäisessä alakohdassa säädettyyn määritelmään mukautumista varten siirtymäaika enintään 1 päivään tammikuuta 2007 asti;

b) kun yritysten tai yritysten yhteenliittymien kanssa tehdään sopimuksia tai kun sovelletaan päästöoikeusjärjestelmiä tai vastaavia järjestelyjä, jos niiden tarkoituksena on ympäristönsuojelutavoitteiden saavuttaminen tai energiatehokkuuden parantaminen.

2. Poiketen siitä, mitä 4 artiklan 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat soveltaa nollaverotusta 2 artiklassa tarkoitettuihin energia tuotteisiin ja sähköön, kun niitä käytetään tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa energiaintensiivisessä yrityksessä.

3. Poiketen siitä, mitä 4 artiklan 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat soveltaa enintään 50 prosenttia tässä direktiivissä säädettyjä vähimmäistasoja alemmaa verokantaa 2 artiklassa tarkoitettuihin energia tuotteisiin ja sähköön, kun niitä käytetään 11 artiklassa tarkoitetuissa liiketoimintayksiköissä, jotka eivät ole energiaintensiivisiä tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla.

4. Edellä 2 ja 3 kohdassa tarkoitetuista mahdollisuuksista hyötyvien yritysten on tehtävä 1 kohdan b alakohdan mukaisesti sopimuksia, osallistuttava päästöoikeusjärjestelmiin tai tehtävä vastaavia järjestelyjä. Sopimusten, osallistumisen päästöoikeusjärjestelmiin tai vastaavien järjestelyjen on johdettava ympäristötavoitteiden saavuttamiseen tai parempaan energiatehokkuuteen, jotka jotakuinkin vastaavat sitä, mikä olisi saavutettu, jos olisi noudatettu standardoituja yhteisön vähimmäisverokantoja.

18 artikla

1. Poikkeuksena tämän direktiivin säännöksiin jäsenvaltiot valtuutetaan soveltamaan edelleen tämän direktiivin liitteessä II tarkoitettuja verotason alennuksia ja vapautuksia.

Tämän valtuutuksen voimassaolo päättyy 31 päivänä joulukuuta 2006 tai liitteessä II mainittavana päivänä, jollei sitä ennen komission ehdotuksen pohjalta tehtävästä neuvoston tarkistuksesta muuta johdu.

2. Poiketen siitä, mitä 3—12 kohdassa säädetään, ja etenkin hintojen epävakauden välttämiseksi jäsenvaltioille, joilla on erityisiä vaikeuksia uusien verotuksen vähimmäistasojen soveltamisessa, myönnetään 1 päivään tammikuuta 2007 saakka kestävä siirtymäaika edellyttäen, että tästä ei aiheudu merkittävää kilpailun vääristymistä.

3. Espanjan kuningaskunnalle voidaan myöntää siirtymäaika 1 päivään tammikuuta 2007, jotta se voi saattaa dieselpolttoaineen kansallisen verokantansa uudelle 302 euron vähimmäistasolle, sekä siirtymäaika 1 päivään tammikuuta 2012, jotta se voi saavuttaa 330 euron vähimmäistason. Se voi myös 1 päivään tammikuuta 2009 saakka soveltaa erityistä alennettua verokantaa ammattitarkoitukseen käytettävään dieselpolttoaineeseen edellyttäen, että verotus pysyy vähintään 287 euronä 1 000 litralta ja että 1 päivänä tammikuuta 2003 voimassa olevat kansalliset verotasot eivät alene. Se voi 1 päivän tammikuuta 2010 ja 1 päivän tammikuuta 2012 välisenä ajanjaksona soveltaa eriytettyä verokantaa ammattitarkoitukseen käytettävään dieselpolttoaineeseen edellyttäen, että verotus pysyy vähintään 302 euronä 1 000 litralta ja että 1 päivänä tammikuuta 2010 voimassa olevat kansalliset verotasot eivät alene. Ammattitarkoitukseen käytettävään dieselpolttoaineen erityistä alennettua verokantaa voidaan soveltaa 1 päivään tammikuuta 2012 saakka myös takseihin. Direktiivin 7 artiklan 3 kohdan a alakohdan osalta se voi soveltaa 1 päivään tammikuuta 2008 saakka vähintään 3,5 tonnin suurinta sallittua painoa kuormattuna ammattikäytön määritelmässä.

4. Itävallan tasavallalle voidaan myöntää siirtymäaika 1 päivään tammikuuta 2007, jotta se voi saattaa dieselpolttoaineen kansallisen verokantansa uudelle 302 euron vähimmäistasolle, sekä siirtymäaika 1 päivään tammikuuta 2012, jotta se voi saavuttaa 330 euron vähimmäistason. Se voi myös 31 päivään joulukuuta 2009 saakka soveltaa erityistä alennettua verokantaa ammattitarkoitukseen käytettävään dieselpolttoaineeseen edellyttäen, että verotus pysyy vähintään 287 euronä 1 000 litralta ja että 1 päivänä tammikuuta 2003 voimassa olevat kansalliset verotasot eivät alene. Se voi 1 päivän tammikuuta 2010 ja 1 päivän tammikuuta 2012 välisenä ajanjaksona soveltaa eriytettyä verokantaa ammattitarkoitukseen käytettävään dieselpolttoaineeseen edellyttäen, että verotus pysyy vähintään 302 euronä 1 000 litralta ja että 1 päivänä tammikuuta 2010 voimassa olevat kansalliset verotasot eivät alene.

5. Belgian kuningaskunnalle voidaan myöntää siirtymäkausi 1 päivään tammikuuta 2007, jotta se voi saattaa dieselpolttoaineen kansallisen verokantansa uudelle 302 euron vähimmäistasolle, sekä siirtymäkausi 1 päivään tammikuuta 2012, jotta se voi saavuttaa 330 euron vähimmäistason. Se voi myös 31 päivään joulukuuta 2009 saakka soveltaa erityistä alennettua verokantaa ammattitarkoitukseen käytettävään dieselpolttoaineeseen edellyttäen, että verotus pysyy vähintään 287 euronä 1 000 litralta ja että 1 päivänä tammikuuta 2003 voimassa olevat kansalliset verotasot eivät alene. Se voi 1 päivän tammikuuta 2010 ja 1 päivän tammikuuta 2012 välisenä ajanjaksona soveltaa eriytettyä verokantaa ammattitarkoitukseen käytettävään dieselpolttoaineeseen edellyttäen, että verotus pysyy vähintään 302 euronä 1 000 litralta ja että 1 päivänä tammikuuta 2010 voimassa olevat kansalliset verotasot eivät alene.

6. Luxemburgin suurherttuakunnalle voidaan myöntää siirtymäkausi 1 päivään tammikuuta 2009, jotta se voi saattaa dieselpolttoaineen kansallisen verokantansa uudelle 302 euron vähimmäistasolle, sekä siirtymäkausi 1 päivään tammikuuta 2012, jotta se voi saavuttaa 330 euron vähimmäistason. Se voi myös 31 päivään joulukuuta 2009 saakka soveltaa erityistä alennettua verokantaa ammattitarkoitukseen käytettävään dieselpolttoaineeseen edellyttäen, että verotus pysyy vähintään 287 euronä 1 000 litralta ja että 1 päivänä tammikuuta 2003 voimassa olevat kansalliset verotasot eivät alene. Se voi 1 päivän tammikuuta 2010 ja 1 päivän tammikuuta 2012 välisenä ajanjaksona soveltaa eriytettyä verokantaa ammattitarkoitukseen käytettävään dieselpolttoaineeseen edellyttäen, että verotus pysyy vähintään 302 euronä 1 000 litralta ja että 1 päivänä tammikuuta 2010 voimassa olevat kansalliset verotasot eivät alene.

7. Portugalin tasavalta voi soveltaa Azoreilla ja Madeiralla energiatuotteisiin ja sähköön tässä direktiivissä säädettyjä verotuksen vähimmäistasoja alempia verotasoja kompensoidakseen näiden alueiden saaristoasemasta ja hajanaisesta asutuksesta johtuvat kuljetuskustannukset.

Portugalın tasavallalle voidaan myöntää siirtymäkausi 1 päivään tammikuuta 2009, jotta se voi saattaa dieselpolttoaineen kansallisen verokantansa uudelle 302 euron vähimmäistasolle, sekä siirtymäkausi 1 päivään tammikuuta 2012, jotta se voi saavuttaa 330 euron vähimmäistason. Se voi myös 31 päivään joulukuuta 2009 saakka soveltaa eriytettyä verokantaa ammattitarkoitukseen käytettävään dieselpolttoaineeseen edellyttäen, että verotus pysyy vähintään 272 euronä 1 000 litralta ja että 1 päivänä tammikuuta 2003 voimassa olevat kansalliset verotasot eivät alene. Se voi 1 päivän tammikuuta 2010 ja 1 päivän tammikuuta 2012 välisenä ajanjaksona soveltaa eriytettyä verokantaa ammattitarkoitukseen käytettävään dieselpolttoaineeseen edellyttäen, että verotus pysyy vähintään 302 euronä 1 000 litralta ja että 1 päivänä tammikuuta 2010 voimassa olevat kansalliset verotasot eivät alene. Ammattitarkoitukseen

käytettävän dieselpolttoaineen eriytettyä verokantaa voidaan soveltaa 1 päivään tammikuuta 2012 saakka myös takseihin. Direktiivin 7 artiklan 3 kohdan a alakohdan osalta se voi soveltaa 1 päivään tammikuuta 2008 saakka vähintään 3,5 tonnin suurinta sallittua painoa kuormattuna ammattikäytön määritelmässä.

Portugalın tasavalta voi soveltaa täydellisiä tai osittaisia vapautuksia sähkön verotason osalta 1 päivään tammikuuta 2010.

8. Kreikan tasavalta voi soveltaa verotasoa, joka on 1 000 litraa kohti enintään 22 euroa tässä direktiivissä säädettyä vähimmäisverokantaa alhaisempi, dieselpolttoaineeseen ja bensiiniin, jota kulutetaan Lesbosin, Khiosin, Samosin, Dodekanesian ja Kykladien alueilla sekä seuraavilla Egeanmeren saarilla: Thasos, Pohjois-Sporadit, Samothrake ja Skyros.

Kreikan tasavallalle voidaan myöntää siirtymäkausi 1 päivään tammikuuta 2010, jotta se voi muuttaa nykyisen sähkön tuotantoon perustuvan verotusjärjestelmänsä sähkön kulutuksen verotukseen perustuvaksi järjestelmäksi ja saavuttaa uudet verotuksen vähimmäistasot bensiinin osalta.

Kreikan tasavallalle voidaan myöntää siirtymäkausi 1 päivään tammikuuta 2010, jotta se voi saattaa dieselpolttoaineen kansallisen verokantansa uudelle vähimmäistasolle, joka on 302 euroa 1 000 litralta, ja 1 päivään tammikuuta 2012 saavuttaakseen 330 euron vähimmäistason. Se voi myös 31 päivään joulukuuta 2009 saakka soveltaa erityistä alennettua verokantaa ammattitarkoitukseen käytettävään dieselpolttoaineeseen edellyttäen, että verotus pysyy vähintään 264 euronä 1 000 litralta ja että 1 päivänä tammikuuta 2003 voimassa olevat kansalliset verotasot eivät alene. Se voi myös 1 päivästä tammikuuta 2010 1 päivään tammikuuta 2012 saakka soveltaa eriytettyä verokantaa ammattitarkoitukseen käytettävään dieselpolttoaineeseen edellyttäen, että verotus pysyy vähintään 302 euronä 1 000 litralta ja että 1 päivänä tammikuuta 2010 voimassa olevat kansalliset verotasot eivät alene. Ammattitarkoitukseen käytettävän dieselpolttoaineen eriytettyä verokantaa voidaan soveltaa 1 päivään tammikuuta 2012 saakka myös takseihin. Direktiivin 7 artiklan 3 kohdan a alakohdan osalta se voi soveltaa 1 päivään tammikuuta 2008 saakka vähintään 3,5 tonnin suurinta sallittua painoa kuormattuna ammattikäytön määritelmässä.

9. Irlanti voi soveltaa täydellisiä tai osittaisia vapautuksia tai alennuksia sähkön verotason osalta 1 päivään tammikuuta 2008.

10. Ranskan tasavalta voi soveltaa 1 päivään tammikuuta 2009 saakka täydellisiä tai osittaisia vapautuksia tai alennuksia valtion, hallinnollisten alueiden, kuntien ja muiden julkisoikeudellisten yhteisöjen viranomaisen ominaisuudessa harjoittamaan toimintaan tai suorittamiin liiketoimiin käyttämien energiatuotteiden ja sähkön verotason osalta.

Ranskan tasavallalle voidaan myöntää siirtymäkausi 1 päivään tammikuuta 2009, jotta se voi muuttaa nykyisen sähkön verotusjärjestelmänsä tämän direktiivin säännösten mukaiseksi. Tänä aikana on otettava huomioon nykyisen sähkön verotusjärjestelmän yleinen keskimääräinen taso arvioitaessa tässä direktiivissä säädettyjen valmisteverojen vähimmäismäärien noudattamista.

11. Italian tasavalta voi soveltaa 1 päivään tammikuuta 2008 saakka vähintään 3,5 tonnin suurinta sallittua painoa kuormattuna 7 artiklan 3 kohdan a alakohdassa esitetyn ammattikäytön määritelmässä.

12. Saksan liittotasavalta voi soveltaa 1 päivään tammikuuta 2008 saakka 12 tonnin suurinta sallittua painoa kuormattuna 7 artiklan 3 kohdan a alakohdassa esitetyn ammattikäytön määritelmässä.

13. Alankomaiden kuningaskunta voi soveltaa 1 päivään tammikuuta 2008 saakka 12 tonnin suurinta sallittua painoa kuormattuna 7 artiklan 3 kohdan a alakohdassa esitetyn ammattikäytön määritelmässä.

14. Jäsenvaltioiden on vahvistettujen siirtymäkausien kuluessa asteittain kurottava umpeen käyttämiensä verotasojen ja uusien vähimmäisverotasojen välinen ero. Kun kansallisen verotason ja vähimmäistason välinen ero ei ylitä kolmea prosenttia kyseisestä vähimmäistasosta, asianomainen jäsenvaltio voi kuitenkin mukauttaa kansallisen tasonsa vasta siirtymäkauden lopussa.

19 artikla

1. Edellisissä artikloissa, erityisesti 5, 15 ja 17 artiklassa esitettyjen säännösten lisäksi neuvosto voi yksimielisesti komission ehdotuksesta antaa jäsenvaltioille luvan ottaa käyttöön muita vapautuksia tai alennuksia erityisistä politiikkaan liittyvistä syistä.

Jäsenvaltion, joka haluaa ottaa käyttöön tällaisen toimenpiteen, on ilmoitettava asiasta komissiolle ja toimitettava sille kaikki merkitykselliset ja tarpeelliset tiedot.

Komissio tarkastelee pyyntöä ottaen huomioon muun muassa sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan, tarpeen varmistaa tasapuolinen kilpailu sekä yhteisön terveys-, ympäristönsuojelu-, energia- ja liikennepoliittikan.

Kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun komissio on saanut kaikki merkitykselliset ja tarpeelliset tiedot, komissio joko ehdottaa, että neuvosto antaisi luvan toteuttaa kyseisen toimenpiteen, tai vaihtoehtoisesti perustelee neuvostolle, miksi se ei ole ehdottanut kyseistä toimenpidettä koskevaa lupaa.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut luvat myönnetään enintään kuuden vuoden määräajaksi, joka voidaan uusia 1 kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

3. Jos komissio katsoo, että 1 kohdassa tarkoitettuja vapautuksia tai alennuksia ei voida enää jatkaa erityisesti tasapuolisen kilpailun tai sisämarkkinoiden toiminnan vääristymisen vuoksi tai yhteisön terveys-, ympäristönsuojelu-, energia- ja liikennepoliittikan vuoksi, se esittää aiheelliset ehdotukset neuvostolle. Neuvosto päättää näistä ehdotuksista yksimielisesti.

20 artikla

1. Direktiivin 92/12/ETY valvonta- ja liikkumissäännöksiä sovelletaan ainoastaan seuraaviin energiatuotteisiin:

- a) CN-koodeihin 1507—1518 kuuluvat tuotteet, jos ne on tarkoitettu käytettäväksi lämmitys- tai moottoripolttoaineina,
- b) CN-koodeihin 2707 10, 2707 20, 2707 30 ja 2707 50 kuuluvat tuotteet,
- c) CN-koodeihin 2710 11—2710 19 69 kuuluvat tuotteet. CN-koodeihin 2710 11 21, 2710 11 25 ja 2710 19 29 kuuluvien tuotteiden osalta valvonta- ja liikkumissäännöksiä sovelletaan kuitenkin ainoastaan kaupallisessa tarkoituksessa liikkuvaan irtotavaraan,
- d) CN-koodiin 2711 (lukuun ottamatta koodeja 2711 11, 2711 21 ja 2711 29) kuuluvat tuotteet,
- e) CN-koodiin 2901 10 kuuluvat tuotteet,
- f) CN-koodeihin 2902 20, 2902 30, 2902 41, 2902 42, 2902 43 ja 2902 44 kuuluvat tuotteet,
- g) CN-koodiin 2905 11 00 kuuluvat tuotteet, jotka eivät ole synteettisesti tuotettuja, jos ne on tarkoitettu käytettäväksi lämmitys- tai moottoripolttoaineina,
- h) CN-koodiin 3824 90 99 kuuluvat tuotteet, jos ne on tarkoitettu käytettäväksi lämmitys- tai moottoripolttoaineina.

2. Jos jäsenvaltio havaitsee, että muita kuin 1 kohdassa lueteltuja energiatuotteita tarkoitetaan käytettäväksi tai myydään taikka käytetään lämmityspolttoaineena tai moottoripolttoaineena tai ne antavat muutoin aihetta veropetoksiin, veron kiertämiseen tai väärinkäyttöksiin, sen on viipymättä ilmoitettava asiasta komissiolle. Tätä säännöstä sovelletaan myös sähköön. Komission on toimitettava tiedonanto muille jäsenvaltioille kuukauden kuluessa sen vastaanottamisesta. Tämän jälkeen tehdään 27 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen menettelyn mukaisesti päätös siitä, onko kyseisiin tuotteisiin sovellettava direktiivin 92/12/ETY valvonta- ja liikkumissäännöksiä.

3. Jäsenvaltiot voivat kahdenvälisen sopimusten mukaisesti luopua joistakin tai kaikista direktiivissä 92/12/ETY säädetyistä valvontatoimenpiteistä joidenkin tai kaikkien 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden osalta, jos ne eivät kuulu tämän direktiivin 7—9 artiklan soveltamisalaan. Tällaiset järjestelyt eivät vaikuta niihin jäsenvaltioihin, jotka eivät ole sopimuspuolia. Kaikista tällaisista kahdenvälisistä järjestelyistä on ilmoitettava komissiolle, joka antaa niistä tiedon muille jäsenvaltioille.

21 artikla

1. Sen lisäksi, mitä verotettavan tapahtuman määritelmän sisältävissä yleisissä säännöksissä ja direktiivissä 92/12/ETY olevissa maksamista koskeissa säännöksissä säädetään, energiatuotteiden veron määrä on kannettava myös jonkin tämän direktiivin 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen verotettavan tapahtuman toteutuessa.

2. Direktiivin 92/12/ETY 4 artiklan c kohdassa ja 5 artiklan 1 kohdassa olevan käsitteen 'tuottaminen' katsotaan tässä direktiivissä käsitteävän tarvittaessa myös uuttamisen.

3. Energiatuotteiden kulutusta energiatuotteita tuottavan laitoksen alueella ei pidetä verotettavana tapahtumana, jos kulutus muodostuu kyseisen laitoksen alueella tuotetuista energiatuotteista. Jäsenvaltiot voivat myös katsoa, etteivät muualla kuin tällaisen laitoksen alueella tuotetun sähkön ja muiden energiatuotteiden kulutus ja energiatuotteiden ja sähkön kulutus sähköntuotantoon käytettäviä polttoaineita tuottavan laitoksen alueella ole verotettavia tapahtumia. Jos tämä kulutus kuitenkin tapahtuu muussa tarkoituksessa kuin energiatuotteiden tuottamiseksi ja erityisesti ajoneuvojen käyttämiseksi, sitä on pidettävä verotettavana tapahtumana.

4. Jäsenvaltiot voivat myös säätää, että energiatuotteista ja sähköstä on kannettava veroa, jos todetaan, että niiden käyttö ei täytä tai on lakannut täyttämästä jotakin kansallisissa säännöksissä alennetun veron määrän tai verovapautuksen soveltamiseksi vahvistetuista loppukäyttöön liittyvistä edellytyksistä.

5. Sovellettaessa direktiivin 92/12/ETY 5 ja 6 artiklaa sähkö ja maakaasu ovat verotettavia tuotteita, ja verosaatava syntyy jakelijan tai jälleenjakelijan toimittaessa tuotteen. Kun tuote toimitetaan kulutettavaksi muuhun kuin siihen jäsenvaltioon, jonne jakelija tai jälleenjakelija on sijoittautunut, toimitusjäsenvaltion vero peritään siltä yritykseltä, jonka on oltava rekisteröity toimitusjäsenvaltiossa. Vero määrätään ja kannetaan kaikissa tapauksissa kunkin jäsenvaltion säätämien menettelyjen mukaisesti.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltioilla on oikeus määritellä verotettava tapahtuma siinä tapauksessa, että niiden ja muiden jäsenvaltioiden välillä ei ole toisiinsa yhdistettyjä kaasuputkia.

Yksikköä, joka tuottaa sähköä omaan käyttöönsä, pidetään jakelijana. Poiketen siitä, mitä 14 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat myöntää tällaisille pienille sähköntuottajille verovapautuksen edellyttäen, että ne verottavat kyseisen sähkön tuottamiseen käytettyjä energiatuotteita.

Sovellettaessa direktiivin 92/12/ETY 5 ja 6 artiklaa kivihiili, koksi ja ruskohiili ovat verotettavia tuotteita, ja verosaatava syntyy toimivaltaisten viranomaisten tähän tarkoitukseen rekisteröimien yritysten toimittaessa tuotteen. Näiden viranomaisten luvalla tuottaja, myyjä, maahantuoja tai maksuasiamies voi

hoitaa rekisteröidyn yrityksen asemasta yritykselle määrättyjä verovelvoitteita. Vero määrätään ja kannetaan kunkin jäsenvaltion säätämien menettelyjen mukaisesti.

6. Jäsenvaltioiden ei tarvitse käsitellä 'energiatuotteiden tuotantona':

- a) toimia, joiden aikana syntyy satunnaisesti pieniä määriä energiatuotteita;
- b) toimia, joilla energiatuotteen käyttäjä tekee mahdolliseksi tuotteen käytön uudelleen omassa yrityksessään sillä edellytyksellä, että tällaisesta tuotteesta jo maksettu vero ei ole pienempi kuin se vero, joka olisi maksettava, jos uudelleen käytetty energiatuote olisi taas veronalainen.
- c) toimia, joissa energiatuotteita sekoitetaan muihin energiatuotteisiin tai muihin aineisiin tuotantolaitoksen tai verotoman varaston ulkopuolella, sillä edellytyksellä, että:
  - i) vero aineosista on maksettu aikaisemmin, ja
  - ii) maksettu määrä ei ole pienempi kuin sekoituksesta kannettavan veron määrä.

Edellä i alakohdassa olevaa ehtoa ei sovelleta, jos sekoitus on vapautettu veroista erityiskäytön vuoksi.

22 artikla

Jos verokantoja muutetaan, kulutukseen luovutettuihin energiatuote-eriin voidaan soveltaa verojen korotuksia tai alennuksia.

23 artikla

Jäsenvaltiot voivat palauttaa sellaisista energiatuotteista jo maksetun veron, jotka ovat saastuneet tai vahingossa sekoittuneet ja jotka on lähetetty takaisin verovapaaseen varastoon uutta käyttöä varten.

24 artikla

1. Jossakin jäsenvaltiossa kulutukseen luovutettuja, hyötyajoneuvojen tavanomaisissa polttoainesäiliöissä olevia energiatuotteita, jotka on tarkoitettu käytettäväksi näiden ajoneuvojen polttoaineena, sekä erityiskäyttöön tarkoitetuissa konteissa olevia energiatuotteita, jotka on tarkoitettu käytettäväksi kuljetuksen aikana niiden järjestelmien toimintaan, joilla nämä kontit on varustettu, ei veroteta missään muussa jäsenvaltiossa.

2. Tässä artiklassa tarkoitetaan:

'tavanomaisille polttoainesäiliöillä':

- valmistajan kaikkiin kyseisen moottoriajoneuvon tyyppisiin moottoriajoneuvoihin pysyvästi kiinnittämää säiliötä, jonka pysyvän kiinnityksen ansiosta polttoainetta voidaan käyttää suoraan sekä voimanlähteenä että tarvittaessa kuljetuksen aikana jäähditys- ja muiden järjestelmien käyttämiseksi. Tavanomaisia polttoainesäiliöitä ovat myös kaasusäiliöt, jotka on kiinnitetty moottoriajoneuvoihin, jotka käyttävät suoraan kaasua polttoaineena, sekä säiliöitä, jotka on kiinnitetty muihin järjestelmiin, joilla ajoneuvo voidaan varustaa.

— valmistajan kaikkiin kyseisen kontin tyyppisiin kontteihin pysyvästi kiinnittämää säiliötä, jonka pysyvän kiinnityksen ansiosta polttoainetta voidaan käyttää suoraan kuljetuksen aikana niiden jäähdytys- ja muiden järjestelmien käyttämiseksi, joilla erityiskäyttöön tarkoitettu kontti on varustettu.

'Erityiskäyttöön tarkoitetuilla konteilla' tarkoitetaan kontteja, jotka on varustettu erityisesti jäähdytys-, hapetus-, lämmön-eristys- tai muita järjestelmiä varten mukautetuilla laitteilla.

25 artikla

1. Jäsenvaltioiden on annettava komissiolle tieto 2 artiklassa lueteltuihin tuotteisiin soveltamistaan verotasoista kunkin vuoden 1 päivänä tammikuuta ja aina, kun kansallisia lakeja on muutettu.

2. Kun jäsenvaltioiden soveltamat verotasot ilmoitetaan muissa mittayksiköissä kuin kunkin tuotteen osalta 7—10 artiklassa tarkoitetuissa, jäsenvaltioiden on ilmoitettava myös vastaavat verotasot kyseisiin yksiköihin muuntamisen jälkeen.

26 artikla

1. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle 5 artiklan, 14 artiklan 2 kohdan, 15 artiklan ja 17 artiklan nojalla toteutetuista toimenpiteistä.

2. Sellaiset tässä direktiivissä tarkoitetut toimenpiteet kuin verovapautukset ja veronalennukset, verojen eriyttäminen ja veronpalautukset voivat olla valtion tukea, ja siitä on niissä tapauksissa ilmoitettava komissiolle perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

Komissiolle tämän direktiivin perusteella tehdyt tiedonannot eivät vapauta jäsenvaltioita perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta.

3. Edellä olevan 1 kohdan mukainen velvollisuus ilmoittaa komissiolle 5 artiklan nojalla toteutetuista toimenpiteistä ei vapauta jäsenvaltioita direktiivin 83/189/ETY mukaisesta tietojenantovelvollisuudesta.

27 artikla

1. Komissiota avustaa direktiivin 92/12/ETY 24 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valmisteverokomitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

28 artikla

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2003. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

2. Niiden on sovellettava näitä säännöksiä 1 päivästä tammikuuta 2004 lukuun ottamatta 16 artiklassa ja 18 artiklan 1 kohdassa olevia säännöksiä, joita jäsenvaltiot voivat soveltaa 1 päivästä tammikuuta 2003.

3. Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

4. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitetuista kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

29 artikla

Neuvosto tarkastelee komission kertomuksen ja tarvittaessa ehdotuksen pohjalta määräajoin tässä direktiivissä säädettyjä verovapautuksia ja veronalennuksia sekä verotuksen vähimmäistasoja ja toteuttaa tarvittavat toimenpiteet yksimielisesti Euroopan parlamenttia kuultuaan. Komission kertomuksessa ja neuvoston tarkastelussa otetaan huomioon sisämarkkinoiden moitteeton toiminta, verotuksen vähimmäistasojen todellinen arvo ja perustamissopimuksen laajemmat tavoitteet.

30 artikla

Poiketen siitä, mitä 28 artiklan 2 kohdassa säädetään, direktiivit 92/81/ETY ja 92/82/ETY kumotaan 31 päivästä joulukuuta 2003.

31 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

32 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 27 päivänä lokakuuta 2003.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

A. MATTEOLI

LIIITE I

Taulukko A — Moottoripolttoaineisiin sovellettavat verotuksen vähimmäistasot

	1 päivä tammikuuta 2004	1 päivä tammikuuta 2010
Lyijy pitoinen bensiini (euroa 1 000 litralta) CN-koodit 2710 11 31, 2710 11 51 ja 2710 11 59	421	421
Lyijytön bensiini (euroa 1 000 litralta) CN-koodit 2710 11 31, 2710 11 41, 2710 11 45 ja 2710 11 49	359	359
Kaasuöljy (euroa 1 000 litralta) CN-koodit 2710 19 41—2710 19 49	302	330
Lentopetroli (euroa 1 000 litralta) CN-koodit 2710 19 21 ja 2710 19 25	302	330
Nestekaasu (euroa 1 000 kilolta) CN-koodit 2711 12 11—2711 19 00	125	125
Maakaasu (euroa gigajoulelta, bruttolämpöarvo) CN-koodit 2711 11 00 ja 2711 21 00	2,6	2,6

Taulukko B — 8 artiklan 2 kohdassa määritettyjä tarkoituksia varten käytettäviin moottoripolttoaineisiin sovellettavat verotuksen vähimmäistasot

Kaasuöljy (euroa 1 000 litralta) CN-koodit 2710 19 41—2710 19 49	21
Lentopetroli (euroa 1 000 litralta) CN-koodit 2710 19 21 ja 2710 19 25	21
Nestekaasu (euroa 1 000 kilolta) CN-koodit 2711 12 11—2711 19 00	41
Maakaasu (euroa gigajoulelta, bruttolämpöarvo) CN-koodit 2711 11 00 ja 2711 21 00	0,3

Taulukko C — Lämmityspolttoaineisiin ja sähköön sovellettavat verotuksen vähimmäistasot

	Yrityskäyttö	Muu kuin yrityskäyttö
Kaasuöljy (euroa 1 000 litralta) CN-koodit 2710 19 41—2710 19 49	21	21
Raskas polttoöljy (euroa 1 000 litralta) CN-koodit 2710 19 61—2710 19 69	15	15
Lentopetroli (euroa 1 000 litralta) CN-koodit 2710 19 21 ja 2710 19 25	0	0
Nestekaasu (euroa 1 000 litralta) CN-koodit 2711 12 11—2711 19 00	0	0
Maakaasu (euroa gigajoulelta, bruttolämpöarvo) CN-koodit 2711 11 00 ja 2711 21 00	0,15	0,3
Hiili ja koksi (euroa gigajoulelta) CN-koodit 2701, 2702 ja 2704	0,15	0,3
Sähkö (euroa megawatti-tunnilta) CN-koodit 2716	0,5	1,0

LIITE II

18 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut veronalennukset ja verovapautukset

1. BELGIA:

- Nestekaasu, maakaasu ja metaani;
- Paikallisen julkisen henkilöliikenteen ajoneuvot;
- Muu kuin tämän direktiivin 14 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu ilmaliikenne;
- Huvialusten yksityiskäyttö;
- Raskaan polttoöljyn valmisteveron alentaminen ympäristöä säästävien polttoaineiden käytön edistämiseksi. Tämän alennuksen on liityttävä selvästi rikkipitoisuuteen, ja alennettu vero ei missään tapauksessa saa olla pienempi kuin 6,5 euroa tonnia kohti;
- Jäteöljyt, jotka käytetään uudelleen polttoaineena joko välittömästi talteenoton jälkeen tai jätteen kierrätysprosessin jälkeen ja joiden uusiokäyttö on veronalaista;
- Eriytetty valmisteverokanta vähärikkisen (enintään 50 ppm) ja vähäaromaattisen (35 %) lyijyttömän bensiinin osalta;
- Eriytetty valmisteverokanta moottoripolttoaineena käytettävän vähärikkisen (enintään 50 ppm) dieselöljyn osalta.

2. TANSKA:

- Eriytetty valmisteverokanta helmikuun 1 päivästä 2002 tammikuun 31 päivään 2008 paljon energiaa kuluttavien yritysten lämmityksessä ja kuuman veden tuottamisessa käyttämään raskaaseen polttoöljyyn ja lämmitysöljyyn. Lupa annetaan valmisteveron eriytykseen 0,0095 euron enimmäismäärältä kilogrammaa kohti raskaan polttoöljyn osalta ja 0,008 euron enimmäismäärältä litraa kohti lämmitysöljyn osalta. Valmisteveron alennusten on noudatettava tämän direktiivin velvoitteita ja erityisesti siinä tarkoitettuja vähimmäismääriä.
- Dieselpolttoaineen valmisteveron alennukset ympäristöä säästävien polttoaineiden käytön edistämiseksi, jos tällaiset veron huojennukset liittyvät vahvistettuihin teknisiin ominaisuuksiin, mukaan lukien tiheys, rikkipitoisuus, tisluspiste ja setaani-indeksi, ja jos tällaiset veromäärät ovat tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden mukaiset;
- Eriytettyjen valmisteverokantojen soveltaminen höyryjen talteenottojärjestelmällä varustetuilta huoltoasemilta myytyyn bensiiniin ja muilta huoltoasemilta myytyyn bensiiniin, jos eriytyvät kannat ovat tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden ja erityisesti valmisteverojen vähimmäismäärien mukaiset;
- Bensiinin eriytyvät valmisteverokannat, jos ne ovat tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden ja erityisesti direktiivin 7 artiklassa säädettyjen vähimmäisverotasojen mukaiset;
- Paikallisen julkisen henkilöliikenteen ajoneuvot;
- Kaasuöljyn eriytyvät valmisteverokannat, jos ne ovat tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden ja erityisesti direktiivin 7 artiklassa säädettyjen vähimmäisverotasojen mukaiset;
- Valmisteveron osittaiset palautukset kaupalliselle sektorille edellyttäen, että nämä verot ovat yhteisön lainsäädännön mukaisia ja että maksetun mutta palauttamatta jätettävän veron määrä vastaa kaikissa tapauksissa vähintään yhteisön lainsäädännön mukaisia kivennäisöljyjen valmisteverojen tai valvontamaksujen vähimmäismääriä;
- Muu kuin tämän direktiivin 14 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu ilmaliikenne;
- Alennettu valmisteveron, enintään 0,03 Tanskan kruunua bensiinilitraa kohti, soveltaminen metyyli-tert-butyylietterin (MTBE) pohjaveteen pääsyn estämiseksi laaditut tiukemmat laite- ja käyttövaatimukset täyttäviltä huoltoasemilta myytyyn bensiiniin edellyttäen, että eriytyvät kannat ovat tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden ja erityisesti valmisteverojen vähimmäismäärien mukaiset.

3. SAKSA:

- Eriytetty valmisteverokanta tammikuun 1 päivästä 2003 joulukuun 31 päivään 2005 polttoaineisiin, joiden rikkipitoisuus on enintään 10 ppm;
- Jätteinä syntyvien hiilivetykaasujen käyttö lämmityspolttoaineena;

- Paikallisessa julkisessa henkilöliikenteessä polttoaineena käytettävien kivennäisöljyjen eriytetty valmisteverokanta, jos se on direktiivissä 92/82/ETY säädettyjen velvoitteiden mukainen;
- Analyyseihin, tuotantokokeisiin tai muihin tieteellisiin tarkoituksiin käytettävät kivennäisöljynäytteet;
- Tuotantoteollisuuden käyttämien lämmityspolttoaineiden eriytetty valmisteverokannat, jos ne ovat tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden mukaiset;
- Jäteöljyt, jotka käytetään uudelleen polttoaineena joko välittömästi talteenoton jälkeen tai jäteöljyjen kierrätysprosessin jälkeen ja joiden uusiokäyttö on veronalaista.

4. KREIKKA:

- Käyttö kansallisissa asevoimissa;
- Pääministerin viraston ja kansallisten poliisivoimien virka-ajoneuvoissa käytettäväksi tarkoitettujen polttoaineiden vapautus kivennäisöljyjen valmisteverosta;
- Paikallisen julkisen henkilöliikenteen ajoneuvot;
- Lyijyttömän bensiinin eriytetty valmisteverokannat erilaisten ympäristöluokkien mukaisesti, jos ne ovat tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden ja erityisesti sen 7 artiklassa säädettyjen vähimmäisverotasojen mukaiset;
- Teollisiin tarkoituksiin käytettävä nestekaasu ja metaani.

5. ESPANJA:

- Paikallisen julkisen henkilöliikenteen ajoneuvoissa polttoaineena käytettävä nestekaasu;
- Takseissa polttoaineena käytettävä nestekaasu;
- Lyijyttömän bensiinin eriytetty valmisteverokannat erilaisten ympäristöluokkien mukaisesti, jos ne ovat tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden ja erityisesti sen 7 artiklassa säädettyjen vähimmäisverotasojen mukaiset;
- Jäteöljyt, jotka käytetään uudelleen polttoaineena joko välittömästi talteenoton jälkeen tai jäteöljyjen kierrätysprosessin jälkeen ja joiden uusiokäyttö on veronalaista.

6. RANSKA:

- 1 päivään tammikuuta 2005 hyötyajoneuvoissa käytettävän dieselöljyn eriytetty verokanta, joka on vähintään 380 euroa 1 000 litralta 1 päivästä maaliskuuta 2003 alkaen;
- Tietty väestön vähenemisestä kärsivien alueiden tukemiseen tarkoitettut toimintaohjelmat;
- Kulutus Korsikan saarella edellyttäen, että alennetut verokannat vastaavat kaikissa tapauksissa vähintään yhteisön lainsäädännön mukaisia kivennäisöljyjen valmisteverojen vähimmäismääriä;
- Uuden polttoaineen, joka koostuu pinta-aktiivisilla aineilla stabiloidusta vedestä ja pakkasnesteen sekä dieselöljyn emulsiosta, eriytetty valmisteverokannat, jos ne ovat tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden ja erityisesti valmisteverojen vähimmäismäärien mukaiset;
- Lyijyttömän korkeakoktaanisen polttoaineen, joka sisältää venttiilien kulumista estävää kaliumpohjaista lisäainetta (tai jotain muuta lisäainetta, jolla polttoaineesta saadaan vastaavanlaatuista), eriytetty valmisteverokannat;
- Takseissa käytettävät polttoaineet vuotuisen kiintiön rajoissa;
- Julkisessa liikenteessä polttoaineena käytettävän kaasun vapauttaminen valmisteverosta vuotuisen kiintiön rajoissa;
- Kaasukäyttöisten jäteautojen moottoripolttoaineena käytettävän kaasun vapauttaminen valmisteverosta;
- Raskaan polttoöljyn verokannan alennus ympäristöä säästävien polttoaineiden käytön edistämiseksi. Tämän alennuksen on liityttävä selvästi rikkipitoisuuteen, ja raskaan polttoöljyn valmisteverokannan on vastattava yhteisön lainsäädännössä säädettyä raskaan polttoöljyn vähimmäisverokantaa;
- Gardannen alueella alumiinin tuotannossa käytettävän raskaan polttoöljyn vapauttaminen valmisteverosta;
- Muu kuin tämän direktiivin 14 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu ilmaliikenne;
- Korsikan satamista yksityisille huvialuksille toimitettu bensiini;

- Jäteöljyt, jotka käytetään uudelleen polttoaineena joko välittömästi talteenoton jälkeen tai jätteöljyjen kierrätysprosessin jälkeen ja joiden uusiokäyttö on veronalaista.
- Paikallisen julkisen henkilöliikenteen ajoneuvot 31 päivään joulukuuta 2005
- Lupia myönnetään eriytetyn valmisteverokannan soveltamiseksi polttoaineena käytettäviin bensiiniin ja maatalousperäisestä alkoholista valmistettujen etyylialkoholijohdannaisien (EAJ) seoksiin ja eriytetyn valmisteverokannan soveltamiseksi polttoaineena käytettäviin kaasuöljyn ja kasvisöljyjen metyyliesterien (KME) seoksiin. Alennettua valmisteverokantaa voivat soveltaa vain sellaiset tämän direktiivin mukaisesti polttoaineina käytettävien kasvisöljyjen metyyliesteri- ja etyylialkoholijohdannaisseoksia valmistavat biopolttoaineiden tuotantolaitokset, joille Ranskan viranomaiset myöntävät luvan viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2003. Lupa on voimassa enintään kuusi vuotta myöntämispäivästä. Luvassa määriteltyä veronalennusta voidaan soveltaa 31 päivän joulukuuta 2003 jälkeen luvan päättymispäivään asti. Myönnettävät valmisteverojen alennukset voivat olla enintään 35,06 euroa hehtolitralla tai 396,64 euroa tonnilta kasvisöljyjen metyyliestereille ja 50,23 euroa hehtolitralla tai 297,35 euroa tonnilta etyylialkoholijohdannaisille, joita käytetään mainituissa seoksissa. Valmisteverojen alennuksia on muutettava raaka-aineiden hinnannuutosten mukaisesti varmistamalla, etteivät alennukset ole suurempia kuin biopolttoaineiden valmistuksesta aiheutuvat lisäkulut. Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä marraskuuta 1997. Tämän päätöksen voimassaolo päättyy 31 päivänä joulukuuta 2003.
- Lupia myönnetään eriytetyn valmisteverokannan soveltamiseksi polttoaineena käytettäviin kotimaisen polttoöljyn ja kasvisöljyjen metyyliesterien seoksiin. Jotta tämän direktiivin mukaisesti polttoaineina käytettäviä kasvisöljyjen metyyliesteriseoksia valmistavat biopolttoaineiden tuotantolaitokset voivat soveltaa alennettua valmisteverokantaa, Ranskan viranomaisten on annettava niille lupa 31 päivään joulukuuta 2003 mennessä. Luvat ovat voimassa enintään kuusi vuotta myöntämispäivästä. Luvassa määriteltyä veronalennusta voidaan soveltaa 31 päivän joulukuuta 2003 jälkeen luvan päättymispäivään asti, eikä sitä voida myöntää uudelleen. Myönnettävät valmisteverojen alennukset voivat olla enintään 35,06 euroa hehtolitralla tai 396,64 euroa tonnilta kasvisöljyjen metyyliestereille, joita käytetään mainituissa seoksissa. Valmisteverojen alennuksia on muutettava raaka-aineiden hinnannuutosten mukaisesti varmistamalla, etteivät alennukset ole suurempia kuin biopolttoaineiden valmistuksesta aiheutuvat lisäkulut. Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä marraskuuta 1997. Tämän päätöksen voimassaolo päättyy 31 päivänä joulukuuta 2003.

7. IRLANTI:

- Moottoripolttoaineena käytetty nestekaasu, maakaasu ja metaani;
- Vammaisten käyttämät moottoriajoneuvot;
- Paikallisen julkisen henkilöliikenteen ajoneuvot;
- Lyijyttömän bensiinin eriytetty valmisteverokannat erilaisten ympäristöluokkien mukaisesti, jos ne ovat tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden ja erityisesti sen 7 artiklassa säädettyjen vähimmäisverotasojen mukaiset;
- Vähärikkisen dieselöljyn eriytetty valmisteverokanta
- Alumiinin tuotanto Shannonin alueella;
- Muu kuin tämän direktiivin 14 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu ilmailu;
- Huvialusten yksityiskäyttö;
- Jäteöljyt, jotka käytetään uudelleen polttoaineena joko välittömästi talteenoton jälkeen tai jätteöljyjen kierrätysprosessin jälkeen ja joiden uusiokäyttö on veronalaista.

8. ITALIA:

- Lupa soveltaa eriytettyjä valmisteverokantoja 5 tai 25 prosenttia biodieseliä sisältäviin moottoripolttoaineina käytettäviin seoksiin 30 päivään kesäkuuta 2004 saakka. Valmisteverojen alennukset eivät saa ylittää sitä valmisteveron määrää, joka kannettaisiin niihin tuotteisiin sisältyvästä biopolttoaineiden määrästä, joihin kyseistä alennusta voidaan soveltaa. Valmisteverojen alennuksia on muutettava raaka-aineiden hinnannuutosten mukaisesti varmistamalla, etteivät alennukset ole suurempia kuin biopolttoaineiden valmistuksesta aiheutuvat lisäkulut.
- 1 päivään tammikuuta 2005 maantieliikenteen harjoittajien käyttämän polttoaineen alennettu valmisteverokanta, joka on vähintään 370 euroa 1 000 litralta 1 päivästä tammikuuta 2004 alkaen;
- Jätteinä syntyvien hiilivetykaasujen käyttö polttoaineena;
- Veden ja dieselöljyn emulsioiden sekä veden ja raskaan polttoaineen emulsioiden alennettu valmisteverokanta 1 päivästä lokakuuta 2000 31 päivään joulukuuta 2005 edellyttäen, että alennettu valmisteverokanta on direktiivissä säädettyjen velvoitteiden ja erityisesti valmisteverojen vähimmäismäärien mukainen;

- Moottoriajoneuvojen polttoaineena käytettävä metaani;
- Käyttö kansallisissa asevoimissa;
- Sairasautot;
- Paikallisen julkisen henkilöliikenteen ajoneuvot;
- Takseissa käytettävät polttoaineet;
- Kevyen polttoöljyn ja nestekaasun, joita käytetään lämmityspolttoaineena tietyillä epäsuotuisilla maantieteellisillä alueilla ja joiden jakelu tapahtuu paikallisten verkkojen kautta, valmisteverokannan alentaminen, jos nämä veromäärät ovat tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden ja erityisesti valmisteverojen vähimmäismäärien mukaiset;
- Kulutus Valle d'Aostan ja Gorizian alueilla;
- Friuli-Venezia-Giulian alueella käytettävän bensiinin valmisteverokannan alentaminen, jos nämä eriytyvät verokannat ovat tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden ja erityisesti valmisteverojen vähimmäismäärien mukaiset;
- Udinen ja Triesten alueilla kulutettavien kivennäisöljyjen valmisteverokannan alentaminen, jos nämä verokannat ovat tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden mukaiset;
- Sardiassa alumiinin tuotannossa polttoaineena käytettävien kivennäisöljyjen vapauttaminen valmisteverosta;
- Höyryn tuottamisessa käytettäväksi tarkoitetun polttoöljyn ja molekyyliuseulojen kuivaus- ja regenerointiuuneissa käytettävän kaasuöljyn valmisteverokannan alentaminen Calabrian alueella, jos nämä verokannat ovat tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden mukaiset;
- Muu kuin tämän direktiivin 14 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu ilmailu;
- Jäteöljyt, jotka käytetään uudelleen polttoaineena joko välittömästi talteenoton jälkeen tai jäteöljyjen kierrätysprosessin jälkeen ja joiden uusiokäyttö on veronalaista.

9. LUXEMBURG:

- Nestekaasu, maakaasu ja metaani;
- Paikallisen julkisen henkilöliikenteen ajoneuvot;
- Raskaan polttoöljyn valmisteverokannan alentaminen ympäristöä säästävien polttoaineiden käytön edistämiseksi. Tämän alennuksen on liityttävä selvästi rikkipitoisuuteen, ja alennettu verokanta ei missään tapauksessa saa olla pienempi kuin 6,5 euroa tonnia kohti;
- Jäteöljyt, jotka käytetään uudelleen polttoaineena joko välittömästi talteenoton jälkeen tai jäteöljyjen kierrätysprosessin jälkeen ja joiden uusiokäyttö on veronalaista.

10. ALANKOMAAT:

- Nestekaasu, maakaasu ja metaani;
- Analyysiin, tuotantokokeisiin tai muihin tieteellisiin tarkoituksiin käytettävät kivennäisöljynäytteet;
- Käyttö kansallisissa asevoimissa;
- Julkisessa liikenteessä polttoaineena käytettävän nestekaasun eriytyvät valmisteverokannat;
- Jäte-, viemäri- ja lakaisuautojen polttoaineena käytettävän nestekaasun eriytyvät valmisteverokannat;
- Vähärikkisen (50 ppm) dieselöljyn eriytetty valmisteverokanta 31 päivään joulukuuta 2004;
- Vähärikkisen (50 ppm) bensiinin eriytetty valmisteverokanta 31 päivään joulukuuta 2004.

11. ITÄVALTA:

- Maakaasu ja metaani;
- Julkisen paikallisliikenteen ajoneuvoissa polttoaineena käytettävä nestekaasu;
- Jäteöljyt, jotka käytetään uudelleen polttoaineena joko välittömästi talteenoton jälkeen tai jäteöljyjen kierrätysprosessin jälkeen ja joiden uusiokäyttö on veronalaista.

12. PORTUGALI:

- Lyijyttömän bensiinin eriytetyt valmisteverokannat erilaisten ympäristöluokkien mukaisesti, jos ne ovat tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden ja erityisesti sen 7 artiklassa säädettyjen vähimmäisverotasojen mukaiset;
- Paikallisessa julkisessa henkilöliikenteessä polttoaineena käytettävän nestekaasun, maakaasun ja metaanin vapauttaminen valmisteverosta;
- Madeiralla kulutettavan polttoöljyn valmisteverokannan alennus; alennus ei saa olla suurempi kuin polttoöljyn kuljetuksesta alueelle aiheutuneet lisäkustannukset;
- Raskaan polttoöljyn valmisteverokannan alennus ympäristöä säästävien polttoaineiden käytön edistämiseksi. Tämän alennuksen on liityttävä selvästi rikkipitoisuuteen, ja raskaan polttoöljyn valmisteverokannan on vastattava yhteisön lainsäädännössä säädettyä raskaan polttoöljyn vähimmäisverokantaa;
- Muu kuin tämän direktiivin 14 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu ilmaitu;
- Jäteöljyt, jotka käytetään uudelleen polttoaineena joko välittömästi talteenoton jälkeen tai jäteöljyjen kierrätysprosessin jälkeen ja joiden uusiokäyttö on veronalaista.

13. SUOMI:

- Polttoaineena käytettävä maakaasu;
- Kaikkiin tarkoituksiin käytettävän metaanin ja nestekaasun vapautus valmisteverosta;
- Dieselpolttoaineen ja kevyen polttoöljyn valmisteverokannan alentaminen edellyttäen, että alennettu valmisteverokanta on tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden ja erityisesti 7—9 artiklassa säädettyjen vähimmäisverotasojen mukainen;
- Reformuloidun lyijyttömän ja lyijyä sisältävän bensiinin valmisteverokannan alentaminen edellyttäen, että nämä verokannat ovat tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden ja erityisesti sen 7 artiklassa säädettyjen vähimmäisverotasojen mukaiset;
- Muu kuin tämän direktiivin 14 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu ilmaitu;
- Huvialusten yksityiskäyttö;
- Jäteöljyt, jotka käytetään uudelleen polttoaineena joko välittömästi talteenoton jälkeen tai jäteöljyjen kierrätysprosessin jälkeen ja joiden uusiokäyttö on veronalaista.

14. RUOTSI:

- Dieselpolttoaineen valmisteverokannan alentaminen ympäristöluokkien mukaan;
- Lyijyttömän bensiinin eriytetyt valmisteverokannat erilaisten ympäristöluokkien mukaisesti, jos ne ovat tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden ja erityisesti valmisteverojen vähimmäismäärien mukaiset;
- Kaksitahtimoottoreissa käytettävän alkylaattibensiiniin eriytetty energiaverokanta 30 päivään kesäkuuta 2008 saakka edellyttäen, että kokonaisverokanta on tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden mukainen;

- Biologisesti valmistetun metaanin ja muiden jätokaasujen vapauttaminen valmisteverosta;
- Teollisiin tarkoituksiin käytettävien kivennäisöljyjen valmisteveron alentaminen, jos nämä verokannat ovat tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden mukaiset;
- Teollisiin tarkoituksiin käytettävien kivennäisöljyjen valmisteverokannan alentaminen soveltamalla sekä yleistä valmisteveroa alempaa verokantaa että paljon energiaa käyttävien yritysten osalta alennettua valmisteverokantaa, jos nämä verokannat ovat tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden mukaiset eivätkä aiheuta kilpailun vääristymistä;
- Muu kuin tämän direktiivin 14 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu ilmaitu.

15. YHDISTYNYT KUNINGASKUNTA:

- Biodieseliä sisältävän maantiepolttoaineen ja puhtaana maantiepolttoaineena käytettävän biodieselin eriytetyt valmisteverokannat 31 päivään maaliskuuta 2007. Yhteisön vähimmäisverokantoja on noudatettava. Mitään biopolttoaineiden tuotantoon liittyviä lisäkuluja ei saa korvata yli kustannusten määrän;
  - Moottoripolttoaineena käytetty nestekaasu, maakaasu ja metaani;
  - Dieselpolttoaineen valmisteverokannan alentaminen ympäristöä säästävien polttoaineiden käytön edistämiseksi;
  - Lyijyttömän bensiinin eriytetyt valmisteverokannat erilaisten ympäristöluokkien mukaisesti, jos ne ovat tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden ja erityisesti sen 7 artiklassa säädettyjen vähimmäisverotasojen mukaiset;
  - Paikallisen julkisen henkilöliikenteen ajoneuvot;
  - Veden ja dieselöljyn emulsion eriytetyt valmisteverokannat, jos ne ovat tässä direktiivissä säädettyjen velvoitteiden ja erityisesti valmisteverojen vähimmäismäärien mukaiset;
  - Muu kuin tämän direktiivin 14 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu ilmaitu;
  - Huvialusten yksityiskäyttö;
  - Jäteöljyt, jotka käytetään uudelleen polttoaineena joko välittömästi talteenoton jälkeen tai jäteöljyjen kierrätysprosessin jälkeen ja joiden uusiokäyttö on veronalaista.
-

KOMISSION DIREKTIIVI 2003/95/EY,
annettu 27 päivänä lokakuuta 2003,
elintarvikkeiden muiden lisäaineiden kuin väri- ja makeutusaineiden erityisistä puhtausvaatimuk-
sista annetun direktiivin 96/77/EY muuttamisesta
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon elintarvikkeissa sallittuja lisäaineita koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä 21 päivänä joulukuuta 1988 annetun neuvoston direktiivin 89/107/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 94/34/EY⁽²⁾, ja erityisesti sen 3 artiklan 3 kohdan a alakohdan,

on kuullut elintarvikealan tiedekomiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Elintarvikkeiden muista lisäaineista kuin väri- ja makeutusaineista 20 päivänä helmikuuta 1995 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 95/2/EY⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2001/5/EY⁽⁴⁾, luetellaan ne aineet, joita voidaan käyttää elintarvikkeiden muina lisäaineina kuin väri- ja makeutusaineina.
- (2) Komission direktiivissä 96/77/EY⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2002/82/EY⁽⁶⁾, asetetaan puhtausvaatimukset direktiivissä 95/2/EY mainituille lisäaineille.
- (3) Elintarvikealan tiedekomitea totesi 6 päivänä toukokuuta 2002 antamassaan lausunnossa, että etyleenioksidin määrä on vähennettävä havaintorajan alle. Direktiivissä 96/77/EY asetettuja nykyisiä puhtausvaatimuksia on siten tarpeen mukauttaa.
- (4) On tarpeen mukauttaa tekniikan kehitykseen lisäaineille E 251 natriumnitraatti ja E 459 beta-syklodekstriini asetettuja nykyisiä puhtausvaatimuksia.
- (5) On tarpeen ottaa huomioon lisäaineiden spesifikaatiot ja analyttiset tekniikat, jotka on vahvistettu FAO:n ja WHO:n yhteisen elintarvikelisiä aineita käsittelevän asiantuntijakomitean (Joint FAO/WHO Expert Committee on Food Additives [JECFA]) laatimassa Codex Alimentariuksessa.
- (6) Direktiiviä 96/77/EY olisi siksi muutettava vastaavasti.
- (7) Tässä direktiivissä säädetyt toimenpiteet ovat elintarvikkeetjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivin 96/77/EY liite tämän direktiivin liitteen mukaisesti.

2 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä marraskuuta 2004. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säännöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

3 artikla

Tuotteita, jotka on saatettu markkinoille tai joihin on tehty merkinnät ennen 1 päivää marraskuuta 2004, ja jotka eivät ole tämän direktiivin mukaisia, saa kuitenkin pitää kaupan, kunnes varastot on myyty loppuun.

4 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

5 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 27 päivänä lokakuuta 2003.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 40, 11.2.1989, s. 27.

⁽²⁾ EYVL L 237, 10.9.1994, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 61, 18.3.1995, s. 1.

⁽⁴⁾ EYVL L 55, 24.2.2001, s. 59.

⁽⁵⁾ EYVL L 339, 30.12.1996, s. 1.

⁽⁶⁾ EYVL L 292, 28.10.2002, s. 1.

LIITE

Muutetaan direktiivin 96/77/EY liite seuraavasti:

1) Korvataan lisäainetta E 251 Natriumnitraatti koskeva teksti seuraavasti:

"E 251 NATRIUMNITRAATTI

1. KIINTEÄ NATRIUMNITRAATTI

Synonyymit

Chilensalpietari
Natronsalpietari

Määritelmä

Kemiallinen nimi
EINECS
Kemiallinen kaava
Molekyylipaino
Pitoisuus
Kuvaus

Natriumnitraatti
231-554-3
NaNO₃
85,00
Pitoisuus vähintään 99 % kuivauksen jälkeen
Valkoinen kiteinen, lievästi hygroskooppinen jauhe

Tunnistaminen

- A. Nitraatille ja natriumille positiiviset testit
B. 5-prosenttisen liuoksen pH

5,5—8,3

Puhtaus

Kuivaushäviö
Nitriitit
Arseeni
Lyijy
Elohopea

Enintään 2 % sen jälkeen kun on kuivattu 4 tuntia 105 °C:ssa
Enintään 30 mg/kg ilmaistuna NaNO₂:na
Enintään 3 mg/kg
Enintään 5 mg/kg
Enintään 1 mg/kg

E 251 NATRIUMNITRAATTI

2. NESTEMÄINEN NATRIUMNITRAATTI

Määritelmä

Kemiallinen nimi
EINECS
Kemiallinen kaava
Molekyylipaino
Pitoisuus
Kuvaus

Nestemäinen natriumnitraatti on natriumnitraatin vesiliuos, joka syntyy natriumhydroksidin ja typpihapon välisen kemiallisen reaktion välittömänä seurauksena stoikiometrisinä määrinä ilman tätä seuraavaa kiteytymistä. Nestemäisestä natriumnitraarista valmistetut standardoidut muodot, jotka vastaavat näitä määritelmiä, voivat sisältää typpihappoa yli määritellyn arvon, mikäli tämä on ilmoitettu selvästi esimerkiksi päällysmarkkinässä

Natriumnitraatti
231-554-3
NaNO₃
85,00
NaNO₃-pitoisuus vähintään 33,5 % ja enintään 40,0 %
Kirkas ja väritön neste

Tunnistaminen

- A. Nitraatille ja natriumille positiiviset testit
B. pH

1,5—3,5

Puhtaus

Vapaa typpihappo
Nitriitit
Arseeni
Lyijy
Elohopea
Spesifikaatio koskee 35-prosenttista vesiliuosta."

Enintään 0,01 %
Enintään 10 mg/kg ilmaistuna NaNO₂:na
Enintään 1 mg/kg
Enintään 1 mg/kg
Enintään 0,3 mg/kg

- 2) Korvataan lisäaineita E 431 Polyoksyetyleeni(40)stearaatti, E 432 Polyoksyetyleenisorbitaanimonolauraatti (polysorbaatti 20), E 433 Polyoksyetyleenisorbitaanimonoleaatti (polysorbaatti 80), E 434 Polyoksyetyleenisorbitaanimonopalmitaatti (polysorbaatti 40), E 435 Polyoksyetyleenisorbitaanimonostearaatti (polysorbaatti 60) and E 436 Polyoksyetyleenisorbitaanitristearaatti (polysorbaatti 65) koskeva teksti seuraavasti:

"E 431 POLYOKSYETYLEENI(40)STEARAATTI

Synonyymit	Polyoksyyli(40)stearaatti Polyoksyetyleeni(40)monostearaatti
Määritelmä	Syötäväksi tarkoitettun kaupallisen steariinihapon mono- ja diesterien ja erilaisten polyoksyetyleenidiolien (joiden keskimääräinen polymeerikoko on noin 40 oksyetyleeniyksikköä) sekä vapaan polyolin seos
<i>Pitoisuus</i>	Vähintään 97,5 % vedettömänä
<i>Kuvaus</i>	25 °C:ssa kermanvärisiä hiutaleita tai vahamainen kiintoaine, jolla on heikko haju
Tunnistaminen	
A. Liukoisuus	Liukoinen veteen, etanoliin, metanoliin ja etyyliasetaattiin. Liukenematon mineraaliöljyyn
B. Jähmettymislämpötila	39—44 °C
C. Infrapuna-absorptiospektri	Luonteenomainen polyoksyetyloidun polyolin osittaiselle rasvahappoesterille
Puhtaus	
Vesipitoisuus	Enintään 3 % (Karl Fischerin menetelmällä)
Happoluku	Enintään 1
Saippuoitumisluku	Vähintään 25 ja enintään 35
Hydroksyyililuku	Vähintään 27 ja enintään 40
1,4 -dioksaani	Enintään 5 mg/kg
Etyleenioksidi	Enintään 0,2 mg/kg
Mono- ja dietyleeniglykolit	Enintään 0,25 %
Arseeni	Enintään 3 mg/kg
Lyijy	Enintään 5 mg/kg
Elohopea	Enintään 1 mg/kg
Kadmium	Enintään 1 mg/kg

E 432 POLYOKSYETYLEENISORBITAANIMONOLAUURAATTI (POLYSORBAATTI 20)

Synonyymit	Polysorbaatti 20 Polyoksyetyleeni(20)sorbitaanimonolauraatti
Määritelmä	Sorbitolin ja sen mono- ja dianhydriiden syötäväksi tarkoitettun kaupallisen lauriinihapon kanssa muodostamien osittaisten estereiden seos, johon on kondensoitunut noin 20 moolia etyleenioksidia moolia sorbitolia ja sen anhydridejä kohti
<i>Pitoisuus</i>	Vähintään 70 % oksyetyleeni-ryhmiä, joka vastaa vähintään 97,3 % polyoksyetyleeni(20)sorbitaanimonolauraattia vedettömänä
<i>Kuvaus</i>	25 °C:ssa sitruunanvärisestä meripihkanväriseen vaihteleva öljyinen neste, jolla on heikko luonteenomainen haju
Tunnistaminen	
A. Liukoisuus	Liukoinen veteen, etanoliin, metanoliin, etyyliasetaattiin ja dioksaaniin. Liukenematon mineraaliöljyyn ja petroleetteriin
B. Infrapuna-absorptiospektri	Luonteenomainen polyoksyetyloidun polyolin osittaiselle rasvahappoesterille

Puhtaus

Vesipitoisuus	Enintään 3 % (Karl Fischerin menetelmällä)
Happoluku	Enintään 2
Saippuoitumisluku	Vähintään 40 ja enintään 50
Hydroksyylliluku	Vähintään 96 ja enintään 108
1,4 -dioksaani	Enintään 5 mg/kg
Etyleenioksidi	Enintään 0,2 mg/kg
Mono- ja dietyleeniglykolit	Enintään 0,25 %
Arseeni	Enintään 3 mg/kg
Lyijy	Enintään 5 mg/kg
Elohopea	Enintään 1 mg/kg
Kadmium	Enintään 1 mg/kg

E 433 POLYOKSYETYLEENISORBITAANIMONO-OLEAATTI (POLYSORBAATTI 80)**Synonyymit**

Polysorbaatti 80

Määritelmä

Polyoksyetylenei(20)sorbitaanimono-oleaatti

Sorbitolin ja sen mono- ja dianhydridien sekä syötäväksi tarkoitettun kaupallisen öljyhapon osittaisten estereiden seos, johon on kondensoitunut noin 20 moolia etyleenioksidia moolia sorbitolia ja sen anhyridejä kohti

Pitoisuus

Vähintään 65 % oksyetyleeniryhmiä, joka vastaa vähintään 96,5 % polyoksyetylenei-(20)sorbitaanimono-oleaattia vedettömänä

Kuvaus

25 °C:ssa sitruunanvärisestä meripihkanväriseen vaihteleva öljyinen neste, jolla on heikko luonteenomainen haju

Tunnistaminen

A. Liukoisuus

Liukoinen veteen, etanoliin, metanoliin, etyyliaasettiin ja tolueniiniin. Liukenematon mineraaliöljyyn ja petroleetteriin

B. Infrapuna-absorptiospektri

Luonteenomainen polyoksyetyloidun polyolin osittaiselle rasvahappoesterille

Puhtaus

Vesipitoisuus	Enintään 3 % (Karl Fischerin menetelmällä)
Happoluku	Enintään 2
Saippuoitumisluku	Vähintään 45 ja enintään 55
Hydroksyylliluku	Vähintään 65 ja enintään 80
1,4 -dioksaani	Enintään 5 mg/kg
Etyleenioksidi	Enintään 0,2 mg/kg
Mono- ja dietyleeniglykolit	Enintään 0,25 %
Arseeni	Enintään 3 mg/kg
Lyijy	Enintään 5 mg/kg
Elohopea	Enintään 1 mg/kg
Kadmium	Enintään 1 mg/kg

E 434 POLYOKSYETYLEENISORBITAANIMONOPALMITAATTI (POLYSORBAATTI 40)

Synonyymit	Polysorbaatti 40 Polyoksyetyleeni(20)sorbitaanimonopalmiitti
Määritelmä	Sorbitolin ja sen mono- ja dianhydriidien sekä syötäväksi tarkoitettun kaupallisen palmitiinihapon osittaisten estereiden seos, johon on kondensoitunut noin 20 moolia etyleenioksidia moolia sorbitolia ja sen anhyridejä kohti
<i>Pitoisuus</i>	Vähintään 66 % oksyetyleeniryhmiä, joka vastaa vähintään 97 % polyoksyetyleeni-(20)sorbitaanimonopalmiittia vedettömänä
<i>Kuvaus</i>	25 °C:ssa väriltään sitruunanvärisestä oranssiin vaihteleva öljyinen neste tai puoliksi geeli, jolla on heikko luonteenomainen haju
Tunnistaminen	
A. Liukoisuus	Liukoinen veteen, etanoliin, metanoliin, etyyliasetaattiin ja asetoniin. Liukenematon mineraaliöljyyn
B. Infrapuna-absorptiospektri	Luonteenomainen polyoksyetyloidun polyolin osittaiselle rasvahappoesterille
Puhtaus	
Vesipitoisuus	Enintään 3 % (Karl Fischerin menetelmällä)
Happoluku	Enintään 2
Saippuutumisluku	Vähintään 41 ja enintään 52
Hydroksyylliluku	Vähintään 90 ja enintään 107
1,4 -dioksaani	Enintään 5 mg/kg
Etyleenioksidi	Enintään 0,2 mg/kg
Mono- ja dietyleeniglykolit	Enintään 0,25 %
Arseeni	Enintään 3 mg/kg
Lyijy	Enintään 5 mg/kg
Elohopea	Enintään 1 mg/kg
Kadmium	Enintään 1 mg/kg

E 435 POLYOKSYETYLEENISORBITAANIMONOSTEARAATTI (POLYSORBAATTI 60)

Synonyymit	Polysorbaatti 60 Polyoksyetyleeni(20)sorbitaanimonostearaatti
Määritelmä	Sorbitolin ja sen mono- ja dianhydriidien sekä syötäväksi tarkoitettun kaupallisen steariinihapon osittaisten estereiden seos, johon on kondensoitunut noin 20 moolia etyleenioksidia moolia sorbitolia ja sen anhyridejä kohti
<i>Pitoisuus</i>	Vähintään 65 % oksyetyleeniryhmiä, joka vastaa vähintään 97 % polyoksyetyleeni-(20)sorbitaanimonostearaattia vedettömänä
<i>Kuvaus</i>	25 °C:ssa väriltään sitruunanvärisestä oranssiin vaihteleva öljyinen neste tai puoliksi geeli, jolla on heikko luonteenomainen haju
Tunnistaminen	
A. Liukoisuus	Liukoinen veteen, etyyliasetaattiin ja tolueeniin. Liukenematon mineraaliöljyyn ja kasviöljyihin
B. Infrapuna-absorptiospektri	Luonteenomainen polyoksyetyloidun polyolin osittaiselle rasvahappoesterille

Puhtaus

Vesipitoisuus	Enintään 3 % (Karl Fischerin menetelmällä)
Happoluku	Enintään 2
Saippuutumisluku	Vähintään 45 ja enintään 55
Hydroksyylliluku	Vähintään 81 ja enintään 96
1,4 -dioksaani	Enintään 5 mg/kg
Etyleenioksidi	Enintään 0,2 mg/kg
Mono- ja dietyleeniglykolit	Enintään 0,25 %
Arseeni	Enintään 3 mg/kg
Lyijy	Enintään 5 mg/kg
Elohopea	Enintään 1 mg/kg
Kadmium	Enintään 1 mg/kg

E 436 POLYOKSYETYLEENISORBITAANITRISTEARAATTI (POLYSORBAATTI 65)**Synonyymit**

Polysorbaatti 65

Polyoksyetyleeni(20)sorbitaanitristearaatti

Määritelmä

Sorbitolin ja sen mono- ja dianhydriidien sekä syötäväksi tarkoitettun kaupallisen steariinihapon osittaisten estereiden seos, johon on kondensoitunut noin 20 moolia etyleenioksidia moolia sorbitolia ja sen anhyridejä kohti

Pitoisuus

Vähintään 46 % oksyetyleeniryhmiä, joka vastaa vähintään 96 % polyoksyetyleeni-(20)sorbitaanitristearaattia vedettömänä

Kuvaus

25 °C:ssa väriltään kellertävänruskea vahamainen kiinteä aine, jolla on heikko luonteenomainen haju

Tunnistaminen

A. Liukoisuus

Dispergoituu veteen. Liukenee mineraaliöljyyn, kasviöljyihin, petrolietteriin, asetoniin, eetteriin, dioksaaniin, etanoliin ja metanoliin

B. Jähmettymislämpötila

29—33 °C

C. Infrapuna-absorptiospektri

Luonteenomainen polyoksyetyloidun polyolin osittaiselle rasvahappoesterille

Puhtaus

Vesipitoisuus	Enintään 3 % (Karl Fischerin menetelmällä)
Happoluku	Enintään 2
Saippuutumisluku	Vähintään 88 ja enintään 98
Hydroksyylliluku	Vähintään 40 ja enintään 60
1,4 -dioksaani	Enintään 5 mg/kg
Etyleenioksidi	Enintään 0,2 mg/kg
Mono- ja dietyleeniglykolit	Enintään 0,25 %
Arseeni	Enintään 3 mg/kg
Lyijy	Enintään 5 mg/kg
Elohopea	Enintään 1 mg/kg
Kadmium	Enintään 1 mg/kg

- 3) Korvataan lisäainetta E 459 Beta-syklodekstriini koskeva teksti seuraavasti:

”E 459 BETA-SYKLODEKSTRIINI

Määritelmä

Kemiallinen nimi

EINECS

Kemiallinen kaava

Molekyylipaino

Pitoisuus

Kuvaus

Beta-syklodekstriini on pelkistämätön syklinen sakkariidi, jossa on seitsemän α -1,4-sidoksilla toisiinsa liittyntä D-glukopyranosyyliiryhmää. Ainetta muodostuu, kun *Bacillus circulans* -tai *Paenibacillus macerans* -bakteerista taikka *Bacillus licheniformis* -kanta SJ1608 -yhdistelmästä saatavalla entsyymillä, sykloglykosiylitransferaasilla (CGTaasilla), hajotetaan osittain hydrolysoitua tärkkelystä.

Syklohepta-amyloosi

231-493-2

(C₆H₁₀O₅)₇

1 135

Vähintään 98,0 % (C₆H₁₀O₅)₇ vedettömänä

Käytännöllisesti katsoen hajuton, valkoinen tai melkein valkoinen kiteinen aine

Tunnistaminen

A. Liukoisuus

Niukkaliukoinen veteen. Liukenee helposti kuumaan veteen ja hiukan etanoliin.

B. Ominaiskiertokyky

[α]_{25D}: +160°–+164° (1-prosenttinen liuos)

Puhtaus

Vesipitoisuus

Enintään 14 % (Karl Fischerin menetelmä)

Muut syklodekstriinit

Enintään 2 % vedettömänä

Liutinjäämät (tolueeni ja trikloorietyleeni)

Enintään 1 mg/kg kutakin liuotinta kohti

Sulfaattituhka

Enintään 0,1 %

Arseeni

Enintään 1 mg/kg

Lyijy

Enintään 1 mg/kg”

- 4) Korvataan lisäainetta Polyetyleeniglykoli 6000 koskeva teksti seuraavasti:

”POLYETYLEENIGLYKOLI 6000

Synonyymit

PEG 6000

Macrogol 6000

Määritelmä

Polyetyleeniglykoli 6000 on sellaisten polymeerien seos, joiden yleinen kaava on H — (OCH₂ — CH) —OH, ja joiden keskimääräinen suhteellinen molekyylimassa on noin 6 000

Kemiallinen kaava

(C₂H₄O)_n H₂O (n = etyleenioksidiryhmien määrä, noin 140, joka vastaa molekyylipainoa 6 000)

Molekyylipaino

5 600—7 000

Pitoisuus

Vähintään 90,0 % ja enintään 110,0 %

Kuvaus

Valkoinen tai lähes valkoinen, vahamainen tai parafiinimainen kiinteä aine

Tunnistaminen

A. Liukoisuus

Liukenee hyvin veteen ja metyleenikloridiin Käytännöllisesti katsoen liukenematon alkoholiin, eetteriin sekä rasva- ja mineraaliöljyihin

B. Sulamisväli

55—61 °C

Puhtaus

Viskositeetti

0,220—0,275 kgm⁻¹s⁻¹, 20 °C:ssa

Hydroksyyliiluku

16—22

Sulfaattituhka

Enintään 0,2 %

Etyleenioksidi

Enintään 0,2 mg/kg

Arseeni

Enintään 3 mg/kg

Lyijy

Enintään 5 mg/kg”

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,
tehty 30 päivänä lokakuuta 2003,
tiettyjen käsittelyjen hyväksymisestä patogeenisten mikro-organismien kehittymisen estämiseksi
simpukoissa ja merikotiloissa

(tiedoksiannettu numerolla K(2003) 3984)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2003/774/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon terveyttä koskevista vaatimuksista kalastustuotteiden tuotannossa ja saattamisessa markkinoille 22 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/493/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 806/2003⁽²⁾, ja erityisesti sen liitteessä olevan IV luvun IV.2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Tiettyjen käsittelyjen hyväksymisestä patogeenisten mikro-organismien kehittymisen estämiseksi simpukoissa ja merikotiloissa 11 päivänä joulukuuta 1992 tehtyä komission päätöstä 93/25/ETY⁽³⁾ on muutettu huomattavilta osilta⁽⁴⁾. Sen vuoksi olisi selkeyden ja järjestyksen takia kodifioitava mainittu päätös.
- (2) Terveyttä koskevista vaatimuksista elävien simpukoiden tuotannossa ja saattamisessa markkinoille 15 päivänä heinäkuuta 1991 annetun neuvoston direktiivin 91/492/ETY⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 806/2003, liitteessä olevan I luvun 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitetuilta alueilta pyydetty simpukat ja merikotilot voivat olla vaaraksi kuluttajalle, jos niitä ei ole käsitelty asianmukaisella tavalla.
- (3) Espanja, Yhdistynyt kuningaskunta ja Alankomaat ovat esittäneet käsittelyjä, joilla pyritään estämään patogeenisten organismien kehittyminen simpukoissa ja merikotiloissa.

(4) Nämä käsittelyt ovat riittäviä tuotteiden terveyden varmistamiseksi, ja sen vuoksi ei ole tarpeen ennalta turvautua tuotteiden puhdistamiseen tai uuteen paikkaan sijoittamiseen.

(5) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat elintarvikeketjua ja eläinten terveyttä käsittelevän pysyvän komitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Hyväksytään tämän päätöksen liitteessä I olevat käsittelyt, joilla pyritään estämään patogeenisten mikro-organismien kehittyminen simpukoissa ja merikotiloissa, jotka on pyydetty direktiivin 91/492/ETY liitteessä olevan I luvun 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitetuilta alueilta ja joita ei ole ennen markkinoille saattamista sijoitettu uuteen paikkaan eikä puhdistettu.

2 artikla

Kumotaan päätös 93/25/ETY.

Viittauksia kumottuun päätökseen pidetään viittauksina tähän päätökseen liitteessä III olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

⁽¹⁾ EYVL L 268, 24.9.1991, s. 15.

⁽²⁾ EUVL L 122, 16.5.2003, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 16, 25.1.1993, s. 22.

⁽⁴⁾ Ks. tämän päätöksen liite II.

⁽⁵⁾ EYVL L 268, 24.9.1991, s. 1.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 30 päivänä lokakuuta 2003.

Komission puolesta

David BYRNE

Komission jäsen

---

*LIITE I***KÄSITTELYT****A. Sterilointikäsittelely**

Simpukat ja merikotilot voidaan steriloida ilmanpitävästi suljetuissa säiliöissä, jotka vastaavat direktiivin 91/493/ETY IV luvun IV.4 kohdassa vahvistettuja vaatimuksia.

B. Muut lämpökäsittelyt

Kuorelliset ja jäädyttämättömät simpukat ja merikotilot voidaan käsitellä jollakin seuraavista menetelmistä:

1. Upotetaan nilviäiset kiehuvaan veteen, kunnes niiden lihan sisälämpötila on noussut vähintään 90 °C:seen, ja pidetään yllä tätä vähimmäissisälämpötilaa 90 sekuntia tai kauemmin.
2. Keitetään 3—5 minuutin ajan suljetussa tilassa, jossa lämpötila on 120—160 °C ja paine on 2—5 kg/cm², sen jälkeen kuoret poistetaan ja liha jäädytetään -20 °C:n sisälämpötilaan.
3. Keitetään höyryssä paineen alaisena suljetussa tilassa noudattaen vähintään 1 kohdassa mainittua aikaa ja nilviäisten lihan sisälämpötilaa koskevia vaatimuksia ja lämmönjakelun tasaisuus suljetussa tilassa varmistetaan sisäiseen tarkastusmenettelyyn hyväksytyllä menetelmällä.

---

*LIITE II***Kumottu päätös ja sen muutos**

Päätös 93/25/ETY (EYVL L 16, 25.1.1993, s. 22)

Päätös 97/275/EY (EYVL L 108, 25.4.1997, s. 52)

LIITE III

Vastaavuustaulukko

Päätös 93/25/ETY	Tämä päätös
1 artikla	1 artikla
—	2 artikla
2 artikla	3 artikla
Liite	Liite I
—	Liite II
—	Liite III

EUROOPAN KESKUSPANKKI

EUROOPAN KESKUSPANKIN SUUNTAVIIVAT, annettu 23 päivänä lokakuuta 2003,

Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön 31.3 artiklan perusteella rahaliittoon osallistuvien jäsenvaltioiden valuuttamääräisin käyttövaroin toteuttamia toimia varten

(EKP/2003/12)

(2003/775/EY)

EUROOPAN KESKUSPANKIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön ja erityisesti sen 31.2, 31.3 ja 43.1 artiklan

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan keskuspankin (EKP) lupa tarvitaan jäsenvaltioiden valuuttamääräisin käyttövaroin toteuttamiin toimiin, jos ne ylittävät tietyt, perussäännön 31.3 artiklan mukaisesti vahvistettavan määrän, sen varmistamiseksi, että ne ovat yhdenmukaisia yhteisön valuutta- ja rahapolitiikan kanssa.
- (2) Perussäännön 31.3 artiklan mukaan EKP:n neuvosto antaa suuntaviivat näiden toimien helpottamiseksi.
- (3) Näitä suuntaviivoja sovelletaan toimiin, joita kansalliset keskuspankit toteuttavat rahaliittoon osallistuvien jäsenvaltioiden puolesta ja joita ei kirjata kansallisten keskuspankkien rahoitustaseeseen, kun taas kansallisten keskuspankkien omissa nimissään ja omalla vastuullaan toteuttamiin toimiin sovelletaan perussäännön 31.3 artiklan mukaisia kansallisten keskuspankkien toimista annettuja suuntaviivoja,

ON ANTANUT NÄMÄ SUUNTAVIIVAT:

1 artikla

Määritelmät

Näissä suuntaviivoissa tarkoitetaan

- 'rahaliittoon osallistuvilla jäsenvaltioilla' kaikkia jäsenvaltioita, jotka ovat ottaneet käyttöön yhteisen rahan Euroopan yhteisön perustamissopimuksen mukaisesti,

— 'kansallisilla keskuspankeilla' rahaliittoon osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisia keskuspankkeja,

— 'toimilla' kaikkia perussäännön 23 artiklan toisessa ja kolmannessa luetelmakohtassa lueteltuja sellaisia toimia markkinoilla, joissa rahaliittoon osallistuvat jäsenvaltiot vaihtavat muita kuin euromääräisiä saamia euromääräisiin tai muihin kuin euromääräisiin saamiin ja joihin sisältyvät muun muassa kaikki toimet, joita kansalliset keskuspankit tekevät rahaliittoon osallistuvien jäsenvaltioiden puolesta ja joita ei kirjata kansallisten keskuspankkien rahoitustaseeseen,

— 'valuuttamääräisillä käyttövaroilla' saamia, jotka ovat jonkin muun laskentayksikön tai valuutan kuin euron määräisiä ja joita rahaliittoon osallistuvien jäsenvaltioiden viranomaiset pitävät hallussaan suoraan tai asiamiestensä kautta,

— 'muilla kuin euromääräisillä saamisilla' arvopapereita ja kaikkia muita saamia minkä tahansa euroalueen ulkopuolisen maan valuutan tai laskentayksikön määräisinä riippumatta siitä, missä muodossa ne ovat,

— 'markkinoiden ulkopuolisilla operaatioilla' valuuttaoperaatioita, joissa kumpikaan sopimuspuoli ei osallistu pankkienvälisiin valuuttakauppoihin. Pankkienväliset markkinat muodostuvat yksinomaan kaupallisista rahoituslaitoksista. Keskuspankkien, kansainvälisten järjestöjen, kaupallisten järjestöjen, rahaliittoon osallistuvien jäsenvaltioiden tai Euroopan komission ei katsota olevan osallistujina pankkien välisillä markkinoilla.

2 artikla

Sovellettamisala

Näitä suuntaviivoja sovelletaan menettelyihin, jotka koskevat rahaliittoon osallistuvien jäsenvaltioiden viranomaisten valuuttamääräisin käyttövaroin toteuttamia toimia. Keskushallintoa koskevat menettelytavat poikkeavat ennakoilmoitusten sekä jälkikäteisten ilmoitusten osalta muita viranomaisia koskevista menettelytavoista.

3 artikla

Ennakoilmoitusta koskevat määrät

- Liitteessä I esitetään ne määrät, joihin saakka rahaliittoon osallistuvien jäsenvaltioiden viranomaiset voivat tehdä minä tahansa kaupantekopäivänä valuuttamääräisin käyttövaroin toteutettavia toimia ilman EKP:lle annettavaa ennakoilmoitusta ja joiden ylittyessä erityyppisiä toimia minä tahansa kaupantekopäivänä ei voida toteuttaa valuuttamääräisin käyttövaroin ilman EKP:lle annettavaa ennakoilmoitusta.
- Seuraaviin valuuttakauppoihin ei sovelleta ennakoilmoitusmenettelyä:
  - toimet, joissa molemmat sopimuspuolet vaihtavat saman valuutan määräisiä valuuttasaamisia (esimerkiksi Yhdysvaltain dollarin määräisen Treasury note -velkasitoumuksen korvaaminen Yhdysvaltain dollarin määrällisellä Treasury bill -velkasitoumuksella,
  - valuuttaswapit,
  - muut toimet rahaliittoon osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisten keskuspankkien kanssa.

4 artikla

Menettelysääntöjä

- Rahaliittoon osallistuvat jäsenvaltiot ottavat käyttöön asianmukaiset järjestelyt varmistaakseen sen, että rahaliittoon osallistuvien jäsenvaltioiden viranomaisten valuuttamääräisin käyttövaroin toteuttamat toimet, mukaan lukien ne toimet, joita kansalliset keskuspankit toteuttavat rahaliittoon osallistuvien jäsenvaltioiden puolesta ja jotka ylittävät liitteessä I esitetyt vähimmäismäärät, ilmoitetaan EKP:lle näissä suuntaviivoissa esitettyjen menettelysääntöjen mukaisesti.
- Rahaliittoon osallistuvien jäsenvaltioiden keskushallinnon viranomaiset esittävät EKP:lle kuukausittain arviot jäsenvaltioiden keskushallinnon kaikista tulevista valuuttamääräisin käyttövaroin toteuttamista toimista, mukaan lukien ne toimet, joita kansalliset keskuspankit toteuttavat rahaliittoon osallistuvien jäsenvaltioiden puolesta. Näitä arvioita annettaessa käytettävä esitystapa on määritelty liitteessä II.
- Kaikki muut viranomaiset esittävät EKP:lle arviot kaikista tulevista toimista, mukaan lukien ne toimet, joita kansalliset keskuspankit toteuttavat rahaliittoon osallistuvien jäsenvaltioiden puolesta valuuttamääräisin käyttövaroin ja jotka ylittävät EKP:n vahvistamat, liitteessä III esitetyt vähimmäismäärät.

4. Rahaliittoon osallistuvat jäsenvaltiot ovat vastuussa 4 ja 6 artiklan mukaisten ilmoitusvelvoitteiden noudattamisesta, ja niiden on kerättävä kaikki asiaankuuluvat tiedot ja ilmoitettava ne EKP:lle kansallisten keskuspankkiensa välityksellä.

5 artikla

Ennakoilmoitusmenettely ja EKP:n hyväksymisen antaminen toimien toteuttamistavalle

- Rahaliittoon osallistuvien jäsenvaltioiden viranomaiset, mukaan lukien jäsenvaltioiden puolesta toimivat kansalliset keskuspankit, ilmoittavat EKP:lle niin aikaisin kuin mahdollista etukäteen kaikki valuuttamääräisin käyttövaroin toteuttamansa toimet, jotka ylittävät 3 artiklan mukaiset vähimmäismäärät. EKP:n on saatava nämä ilmoitukset viimeistään klo 11.30 EKP:n aikaa kaupantekopäivänä. Näitä ilmoituksia annettaessa käytettävä esitystapa on määritelty liitteessä IV ja se on toimitettava EKP:lle rahaliittoon osallistuvien jäsenvaltioiden kansallisten keskuspankkien välityksellä.
- EKP vastaa 1 kohdan mukaisesti annettaviin ennakoilmoituksiin niin pian kuin mahdollista ja joka tapauksessa viimeistään klo 13 EKP:n aikaa suunniteltuna kaupantekopäivänä. Siinä tapauksessa, että EKP:ltä ei ole saatu siihen mennessä vastausta, toimen on katsottava tulleen hyväksytyksi asianomaisen rahaliittoon osallistuvan jäsenvaltion viranomaisen yksilöimien ehdoin.
- Mikäli EKP saa ilmoituksen myöhemmin kuin klo 11.30 EKP:n aikaa, noudatetaan 5 kohdassa kuvattua neuvottelumenettelyä.
- EKP käsittelee ennakoilmoituksia siten, että se pyrkii mahdollisuuksien mukaan edistämään rahaliittoon osallistuvien jäsenvaltioiden viranomaisten toimia. EKP pyrkii tällaisia toimia tutkiessaan varmistamaan niiden yhdenmukaisuuden yhteisön raha- ja valuuttapolitiikan kanssa ja ottaa huomioon toimien vaikutukset euroalueen pankkijärjestelmän maksuvalmiuteen. Tämän perusteella EKP päättää, voidaanko toimi toteuttaa asianomaisen rahaliittoon osallistuvan jäsenvaltion suunnittelemassa aikataulussa ja sen aikomalla tavalla.
- Poikkeuksellisissa olosuhteissa, jotka johtuvat joko rahapolitiittisista näkökohdista, epäsuotuisista markkinaolosuhteista tai siitä, että rahaliittoon osallistuvat jäsenvaltiot ovat antaneet ilmoituksensa liian myöhään, EKP voi esittää, että toimen ajoitusta tai toteuttamistapaa on muutettava. Siinä tapauksessa EKP aloittaa neuvottelumenettelyn asianomaisten sopimuspuolten eli asianomaisen kansallisen viranomaisen ja asianomaisen rahaliittoon osallistuvan jäsenvaltion kansallisen keskuspankin kanssa. EKP voi vaatia, että toimi toteutetaan markkinoiden ulkopuolisena operaationa EKP:n välityksellä, jolloin EKP voi edellyttää, että toimi toteutetaan joko asianomaisen kansallisen keskuspankin tai EKP:n kanssa. EKP voi myös vaatia, että tällaiseen toimeen liittyvä kokonaismäärä jaetaan kahteen tai useampaan toimeen. EKP voi myös edellyttää, että toimi toteutetaan osittain markkinoiden ulkopuolisena operaationa Euroopan keskuspankkijärjestelmän (EKP:n) välityksellä edellä esitetyin tavoin ja osittain jaetaan kahteen tai useampaan toimeen, kuten edellä on niin ikään esitetty.

6. Erittäin poikkeuksellisissa olosuhteissa EKP voi vaatia toimen lykkäämistä, missä tapauksessa toimen lykkäämisestä määrätään niin lyhyeksi ajanjaksoksi kuin mahdollista, eikä missään tapauksessa toistaiseksi tai siten, että lykkäämisellä estettäisiin erääntyviin velvoitteisiin liittyvien ehtojen täyttäminen.

6 artikla

Käyttövarojen ilmoittaminen

1. Sen varmistamiseksi, että EKP:llä on riittävät tiedot rahaliittoon osallistuvien jäsenvaltioiden valuuttamääräisistä käyttövaroista, rahaliittoon osallistuvat jäsenvaltiot ilmoittavat valuuttamääräiset käyttövaransa kuukausittain jälkikäteen.
2. Esitystapa, jota rahaliittoon osallistuvien jäsenvaltioiden keskushallinnon on käytettävä ilmoittaessaan EKP:lle jälkikäteen valuuttamääräiset käyttövaransa, on määritelty liitteessä V.
3. Kaikki muut rahaliittoon osallistuvien jäsenvaltioiden viranomaiset ilmoittavat EKP:n vahvistaman vähimmäismäärän ylittävät valuuttamääräiset käyttövaransa liitteessä VI esitetyllä tavalla.

7 artikla

Luottamuksellisuus

Kaikkia näissä suuntaviivoissa vahvistettujen menettelyjen yhteydessä vaihdettuja tietoja käsitellään luottamuksellisesti.

8 artikla

Suuntaviivojen EKP/2001/9 kumoaminen

Suuntaviivat EKP/2001/9 kumotaan.

9 artikla

Loppusäännökset

1. Nämä suuntaviivat on osoitettu rahaliittoon osallistuville jäsenvaltioille.
2. Nämä suuntaviivat tulevat voimaan 1 päivänä marraskuuta 2003.
3. Nämä suuntaviivat julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Frankfurt am Mainissa 23 päivänä lokakuuta 2003.

EKP:n neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

Willem F. DUISENBERG

LIITE I

Vähimmäismäärät, joiden ylittyessä jäsenvaltioiden valuuttamääräisistä toimista on annettava ennakoilmoitus EKP:lle 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti

Toimen laatu		Sovellettava vähimmäismäärä (viitearvo: kaupantekopäivän arvo)
Valuuttasaamisten suora osto tai myynti, avista- ja termiinkauppa	Euroa vastaan	— 500 miljoonaa euroa (yhteenlasketut bruttomääräiset transaktiot)
	Muita ulkomaan valuutan määräisiä saamia vastaan ("valuuttojenväliset toimet")	— 500:aa miljoonaa euroa vastaava määrä (yhteenlasketut bruttomääräiset transaktiot valuuttaparia kohden)

Yhteenlasketuilla bruttomääräisillä transaktioilla tarkoitetaan valuuttasaamisten ostojen ja myyntien kokonaismäärää tietynä kaupantekopäivänä.

Näitä vähimmäismääriä sovelletaan myös niihin toimiin, joita kansalliset keskuspankit toteuttavat rahaliittoon osallistuvien jäsenvaltioiden puolesta ja joita ei kirjata kansallisten keskuspankkien rahoitustaseeseen.

LIITE II

Näiden ennakoilmoitusten esitystapa, joita rahaliittoon osallistuvien jäsenvaltioiden on annettava 4 artiklan 2 ja 3 kohdan mukaisesti arvioiduista tulevista valuuttamääräisistä toimistaan

Rahaliittoon osallistuvien jäsenvaltioiden keskushallinnon viranomaisten on annettava EKP:lle arviot tulevista valuuttamääräisistä toimistaan kuukausittain. Nämä arviot kattavat kaikki keskushallinnon toteuttamat toimet. Kaikki muut viranomaiset ilmoittavat arvionsa tulevista liitteessä III vahvistetut vähimmäismäärät ylittävistä valuuttamääräisistä toimistaan kuukausittain. Rahaliittoon osallistuvien jäsenvaltioiden arvioissa on ilmoitettava seuraavat tiedot:

Erittely: Valuuttapareittain.

Raportointitiheys: Kuukausittain.

Määräpäivä: Edellisen kuukauden viimeinen pankkipäivä klo 18:aan mennessä EKP:n aikaa.

Sisältö: Euroa vastaan toteutettujen toimien tai valuuttojen välisten toimien ostojen ja myyntien kokonaismäärät. Ostettava valuutta ilmoitetaan ensimmäisessä sarakkeessa ja myytävä valuutta toisessa sarakkeessa. Kaupanteko- ja arvopäivät yksilöidään merkittävien toimien osalta.

Arvostus: Epätasällisen määrän määrittämiseen käytetään ilmoituspäivänä klo 14.15 käytössä olevia viitearvoja.

Pyöristäminen: Lähimpään vastaavaan miljoonaan euroon.

Näiden ilmoitusten aikajänne on yksi kalenterikuukausi. Vähimmäismäärät ovat päiväkohtaisia, mikä tarkoittaa sitä, että mikäli vähimmäismäärien odotetaan ylittyvän yhtenä tai useampana päivänä tulevan kuukauden aikana, ennakoilmoitus on lähetettävä ennen tätä kuukautta edeltävää viimeistä pankkipäivää. Kuukausittaisen ennakoilmoituksen on katettava se päivä/ne päivät, jona/joina vähimmäismäärien odotetaan ylittyvän.

LIITE III

Vähimmäismäärät, joiden ylittyessä rahaliittoon osallistuvien jäsenvaltioiden muiden viranomaisten kuin keskushallinnon on annettava ennakoilmoitus 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti

Rahaliittoon osallistuvien jäsenvaltioiden muut viranomaiset kuin keskushallinto esittävät EKP:lle kuukausittain arvionsa kaikista tulevista valuuttamääräisin käyttövaroin toteuttamistaan toimista, jotka ylittävät seuraavat vähimmäismäärät:

Toimen laatu		Sovellettava vähimmäismäärä (viitearvo: kaupantekopäivän arvo)
Valuuttasaamisten suora osto tai myynti, avista- ja termiinkauppa	Euroa vastaan	— 100 miljoonaa euroa (yhteenlasketut bruttomääräiset transaktiot)
	Muita ulkomaan valuutan määräisiä saamia vastaan ("valuuttojenväliset toimet")	— 500:aa miljoonaa euroa vastaava määrä (yhteenlasketut bruttomääräiset transaktiot valuuttaparia kohden)

Yhteenlasketuilla bruttomääräisillä transaktioilla tarkoitetaan valuuttasaamisten ostojen ja myyntien kokonaismäärää tietynä kaupantekopäivänä.

LIITE IV

Suuntaviivojen 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen rahaliittoon osallistuvien jäsenvaltioiden ⁽¹⁾ ennakoilmoitukset ja EKP:n vastaukset

Ennakoilmoituksissa on oltava seuraavat tiedot:

- rahaliittoon osallistuva jäsenvaltio, joka ilmoittaa toimesta,
- toimesta vastaava viranomainen,
- ilmoituspäivä ja kellonaika,
- kaupantekopäivä,
- arvopäivä,
- toimien laajuus (miljoonina euroina tai muutettuina miljoonia euroja vastaavaksi määräksi),
- asianomaiset valuutat (ISO-koodeina),
- operaation laji,
- erääntyvä sopimusvelvoite (kyllä/ei).

EKP:n vastaus ennakoilmoitukseen sisältää myös seuraavat tiedot:

- EKP:n vastauksen päiväys, kellonaika ja sisältö.

Huomautus:

Rahaliittoon osallistuvien jäsenvaltioiden edellytetään toimittavan EKP:lle antamansa ilmoitukset oman kansallisen keskuspankkinsa välityksellä.

⁽¹⁾ On muistettava, että ennakoilmoitusvelvollisuus koskee ainoastaan jäsenvaltioiden markkinoilla toteuttamia toimia, ei siis niiden kansallisten keskuspankkien vastapuolena toteuttamia toimia. Toimia, joita jäsenvaltiot toteuttavat niiden kansallisen keskuspankin ollessa vastapuolena, koskevat kansallisten keskuspankkien toimiin sovellettavat ennakkohyväksyntään ja ilmoitusten antamiseen liittyvät menettelyt.

LIITE V

Niiden ilmoitusten esitystapa, joita rahaliittoon osallistuvien jäsenvaltioiden on annettava EKP:lle jälkikäteen 6 artiklan 2 kohdan mukaisesti hallussaan pitämistään valuuttamääräisistä käyttövaroista

Rahaliittoon osallistuvien jäsenvaltioiden keskushallinnon viranomaisten on ilmoitettava hallussaan pitämät valuuttamääräiset käyttövarat kuukausittain. Muiden viranomaisten on tehtävä ilmoitus vain siinä tapauksessa, että joko niiden kuukauden keskimääräiset käyttövarat tai niiden kuukauden lopun käyttövarat ylittävät liitteessä VI esitetyn vähimmäismäärän.

- Erittely:* Valuuttamääräiset käyttövarat yhteensä, ei erittelyä valuutoittain. Kuukauden keskiarvo, kuukauden korkein määrä, kuukauden lopun määrä ja kuukauden alin määrä.
- Raportointitiheys:* Kuukausittain.
- Määräpäivä:* Raportointiajanjaksoa seuraava viides pankkipäivä klo 18:aan mennessä EKP:n aikaa.
- Sisältö:* Rahaliittoon osallistuvien jäsenvaltioiden hallussa EKP:n ulkopuolella olevien valuuttojen kokonaismäärä. Termiinipositiot on myös sisällytettävä tietoihin (toisin sanoen termiinipositiot on lisättävä senhetkisiin varoihin ja vain yksi luku ilmoitettava yhtä erää kohti). Tietoihin on lisäksi sisällytettävä avistatransaktiot, joista on tehty sopimus mutta joita ei ole vielä toteutettu (tiedot on toisin sanoen kerättävä kaupantekopäivän perusteella).
- Arvostus:* Kansalliset keskuspankit käyttävät klo 14.15 voimassa olevia viitekursseja muuttaessaan rahaliittoon osallistuvilta jäsenvaltioilta saadut tiedot euroiksi (rahaliittoon osallistuvat jäsenvaltiot ilmoittavat siis sillä hetkellä hallussaan olevat ulkomaan valuutat). Arvopaperit arvostetaan markkinahintaan, mutta käytännön syistä ei edellytetä yhtä ainoaa viitehintaa. Koska suurin osa käyttövaroista on todennäköisesti talletuksina, arvopaperien arvostamisessa käytettyjen hieman erilaisten markkinalähteiden vaikutuksen pitäisi olla hyvin vähäinen.
- Pyöristäminen:* Lähimpään vastaavaan miljoonaan euroon.

Huomattakoon, että muiden viranomaisten on tehtävä ilmoitus vain siinä tapauksessa, että joko niiden kuukauden keskimääräiset käyttövarat tai niiden kuukauden lopun käyttövarat ylittävät ilmoitettavat vähimmäismäärät. Mikäli ilmoituskynnys ylittyy, niiden on kuitenkin ilmoitettava tiedot samassa muodossa kuin keskushallinnon (eli kuukauden keskiarvo, kuukauden korkein määrä, kuukauden lopun määrä ja kuukauden alin määrä).

Tämän liitteen mukainen jälkikäteen ilmoitusvelvollisuus kattaa kaikki valuuttamääräiset toimet, joita kansalliset keskuspankit toteuttavat rahaliittoon osallistuvien jäsenvaltioiden viranomaisten puolesta.

LIITE VI

Vähimmäismäärät, joiden ylittyessä rahaliittoon osallistuvien jäsenvaltioiden muiden viranomaisten kuin keskushallinnon on annettava ilmoitus jälkikäteen 6 artiklan 3 kohdan mukaisesti

Rahaliittoon osallistuvien jäsenvaltioiden muut viranomaiset kuin keskushallinto ilmoittavat EKP:lle valuuttamääräiset käyttövaransa, jotka ylittävät seuraavat vähimmäismäärät:

Saamisten laatu	Sovellettava vähimmäismäärä (viitearvo: kaupantekopäivän arvo)
Valuuttasaamiset (kaikki valuutat yhteensä, miljoonia euroja vastaavana määränä); suurempi seuraavista luvuista ilmoitetaan: — kuukauden keskiarvo — kuukauden lopun määrä	— 50:tä miljoonaa euroa vastaava määrä

EUROOPAN KESKUSPANKIN PÄÄTÖS,
tehty 23 päivänä lokakuuta 2003,
vuonna 2003 liikkeeseen laskettavien metallirahojen määrän hyväksymisestä 19 päivänä joulukuuta
2002 tehdyn päätöksen EKP/2002/12 muuttamisesta

(EKP/2003/13)

(2003/776/EY)

EUROOPAN KESKUSPANKIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 106 artiklan 2 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Euroopan keskuspankilla (EKP) on yksinoikeus hyväksyä euron käyttöön ottaneissa jäsenvaltioissa (rahaliittoon osallistuvat jäsenvaltiot) 1 päivästä tammikuuta 1999 liikkeeseen laskettavien eurometallirahojen määrä.
- (2) Rahaliittoon osallistuvat jäsenvaltiot toimittivat EKP:n hyväksyttäviksi eurometallirahojen kysynnän kehityksestä vuonna 2003 tekemänsä arviot, joiden perusteella EKP hyväksyi vuonna 2003 liikkeeseen laskettavien käyttöön tarkoitettujen eurometallirahojen ja liikkeeseen laskettavien eurokeräilymetallirahojen kokonaismäärän vuonna 2003 liikkeeseen laskettavien metallirahojen määrän hyväksymisestä 19 päivänä joulukuuta 2002 tekemällään päätöksellä EKP/2002/12 ⁽¹⁾.
- (3) Päätöksen EKP/2002/12 perustana olleet arviot ovat osoittautuneet joissain rahaliittoon osallistuvissa jäsenvaltioissa riittämättömiksi vuonna 2002 tapahtuneen käteis-euron käyttöönoton jälkeen ilmenneen eurometallirahojen epävakaan kysynnän sekä ennakoimattoman talouskehityksen vuoksi. Tämän seurauksena rahaliittoon osallistuvien jäsenvaltioiden on nyt pyydettävä EKP:ltä hyväksyntää ylimääräisten eurometallirahojen liikkeeseen laskemiselle vuonna 2003.
- (4) Ranskan talous-, valtiovarain- ja teollisuusasiain ministeriö on pyytänyt 3 päivänä syyskuuta 2003 EKP:ltä hyväksyntää sille, että käyttöön tarkoitettujen eurometallirahojen määrää, jonka Ranska saa laskea liikkeeseen vuonna 2003, nostetaan 600 miljoonalla eurolla.
- (5) Central Bank and Financial Services Authority of Ireland, edustajanaan Irlannin valtiovarainministeriö, on pyytänyt 11 päivänä syyskuuta 2003 EKP:ltä hyväksyntää sille, että käyttöön tarkoitettujen eurometallirahojen määrää, jonka Irlanti saa laskea liikkeeseen vuonna 2003, nostetaan 40 miljoonalla eurolla.
- (6) Italian talous- ja valtiovarainministeriö on pyytänyt 23 päivänä syyskuuta 2003 EKP:ltä hyväksyntää sille, että käyttöön tarkoitettujen eurometallirahojen määrää, jonka Italia saa laskea liikkeeseen vuonna 2003, nostetaan 40 miljoonalla eurolla.
- (7) Österreichische Nationalbank on pyytänyt 17 päivänä syyskuuta 2003 EKP:ltä hyväksyntää sille, että käyttöön tarkoitettujen eurometallirahojen määrää, jonka Itävalta saa laskea liikkeeseen vuonna 2003, nostetaan 40 miljoonalla eurolla.
- (8) EKP hyväksyy edellä mainitut pyynnöt nostaa Ranskassa, Irlannissa, Italiassa ja Itävallassa vuonna 2003 liikkeeseen laskettavien käyttöön tarkoitettujen eurometallirahojen määriä. Päätöksen EKP/2002/12 1 artiklassa oleva taulukko on näin ollen korvattava uudella taulukolla,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Muutetaan suuntaviivoja EKP/2002/12 seuraavasti:

Korvataan 1 artiklassa oleva taulukko seuraavalla taulukolla:

”(miljoonina euroina)

	Vuonna 2003 liikkeeseen laskettavat käyttöön tarkoitettut metallirahat sekä liikkeeseen laskettavat keräilymetallirahat (ei tarkoitettu käytettäväksi maksuvälineenä)
Belgia	246,9
Saksa	1 475,0
Kreikka	116,4
Espanja	939,0
Ranska	667,5
Irlanti	140,6
Italia	155,6
Luxemburg	150,0
Alankomaat	85,0
Itävalta	156,0
Portugali	278,0
Suomi	300,0”

⁽¹⁾ EYVL L 358, 31.12.2002, s. 144.

2 artikla

Tämä päätös osoitetaan rahaliittoon osallistuville jäsenvaltioille.

Tämä päätös julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tehty Frankfurt am Mainissa 23 päivänä lokakuuta 2003.

EKP:n puheenjohtaja
Willem F. DUISENBERG
